VIBULKIJ•COMICS

วิบูลย์กิจ คอมมิค ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก KODANSHA LTD.

โอเรียม

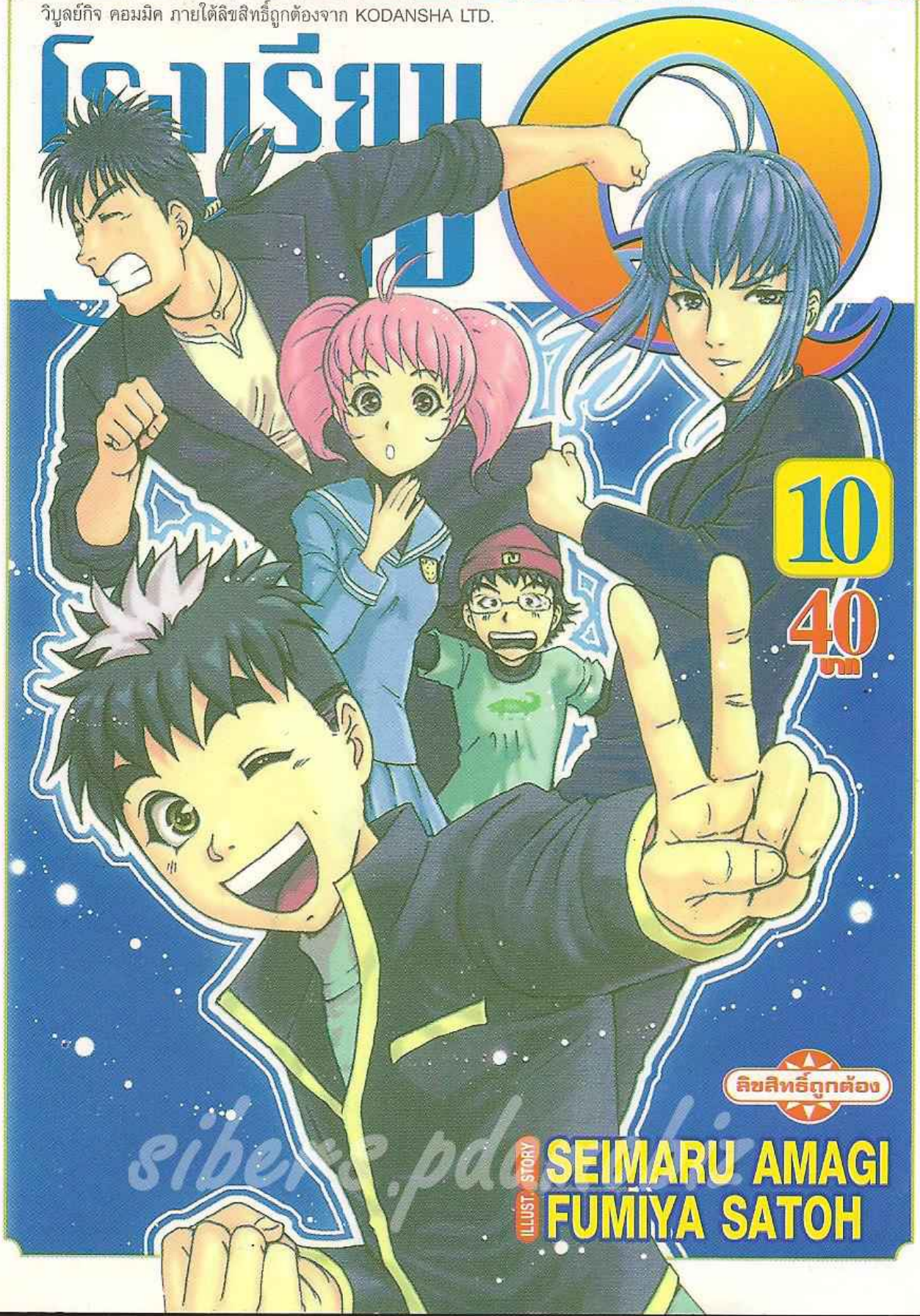

10

40

ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

siberie.pdf

ILLUST./STORY SEIMARU AMAGI
FUMIYA SATOH

โรงเรียนนักสืบ Q

STORY & ILLUST. SEIMARU AMAGI FUMIYA SATOH

10

CONTENTS

ตอนที่ 73
คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 9 3

ตอนที่ 74
คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 10 25

ตอนที่ 75
คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 11 47

ตอนที่ 76
คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 12 69

ตอนที่ 77
ทูตรับใช้ของ "ดาวมฤตยู" 95

ตอนที่ 78
การพักค้างคืนครั้งแรก 117

ตอนที่ 79
ปริศนาของ คุซึริว ทาคุมิ 139

ตอนที่ 80
ความลึกลับของ ชิอุนริว 1 161

คดีฆาตกรรมต่อเนื่องนี้ยังไม่จบ!
โรงเรียนปกสีบ Q
ตอนที่ 73 คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 9
"มาเอสโตรจากนรก" คนร้ายตัวจริงยังอยู่ในนี้!
อ้ะ..! อยู่ในนี้!?
"มาเอสโตรจากนรก"....!!
.....

ตอนที่
คุณชิราสึ มายุมิถูกฆ่า
คนที่ไม่มีหลักฐาน
การอ้างที่อยู่
มีแต่คุณคิริชิมะ
ที่เพิ่งฆ่าตัวตายไป
เมื่อกี้
เท่านั้นนะ
อามาคุสะคุง
เพื่อนของพวกเธอ
ที่อยู่ตรงนั้น
ก็พิสูจน์แล้ว
ไม่ใช่รึ!
ด..เดี๋ยว
ก่อนสิ!
พวกเธอ
บอกว่า
คนร้าย
อยู่ในบรรดา
พวกเรา
งั้นรึ!?
หึ
....
ฉะนั้นจังหวะที่จะ
ทำเรื่องแบบนั้นได้
มีแต่ตอนที่
ทุกคนรวมตัวกัน
ฟังอาจารย์ยูเงะ
แสดงเดี่ยวไวโอลิน
ที่ห้องดนตรี
ซึ่งไม่อาจได้ยินเสียง
จากภายนอกเท่านั้น
ถ้าทำให้
ของจำนวนมาก
แตกขนาดนั้น
จะต้องเกิด
เสียงดังมาก
ไม่มีทาง
ที่จะป้องกันได้
พวก
เครื่องแก้ว
รีแจก้น
ที่แตกกระจาย
อยู่ทั่วห้อง
นั้น
ติดปัญหา
อยู่ที่ว่า
ทำให้แตก
เมื่อไหร่
ใช่ไหมล่ะ..?
ทริก
ฆาตกรรม
ด้วยเสียงเพลง
ที่พวกเธอ
คาดคะเน
นั้น
จ..จริงด้วย
อย่างที่
คุณชิบะพูด
นั่นแหละ
หมายความว่า
คนร้าย
ก็คือคิริชิมะคุง
ที่ตอนนั้น
จู่ๆก็ออกจาก
ห้องดนตรี
กลางคัน
ใช่ไหม
ล่ะ
?
คิดได้
เพียงว่า
เขาฆ่า
คุณชิราสึ
กับ
มุราซาเมะ
คุง
แล้ว
ฆ่าตัวตาย
เท่านั้น
ไม่ใช่รึไง
!
ว่ายังไง
ล่ะ?
คุณDDS
ตราบใด
ที่ไม่สามารถ
ตอบ
ข้อสงสัยนี้
ได้...

ตอบได้ครับ
เอ๋?
ตอนนี้ทุกคนที่อยู่ที่นี่ไม่ว่าใคร
ก็สามารถทำให้ห้องของคุณชิราสึอยู่ในสภาพที่เต็มไปด้วยเศษแก้วและกระเบื้องโดยไม่ก่อให้เกิดเสียงใดๆเลย!
ที่จริงแล้วก็เป็นการ "เปลี่ยนความคิด" อย่างง่ายๆ เท่านั้น....!
ดูนี่สิครับ!
วิ๊ว
อะ.. จะทำอะไรน่ะ..?
!?
พรึ่บ

ฮะ!
ทำให้พื้นไม้เป็นรอยถลอกใช่ไหมล่ะครับ?
เพราะแรงกระแทกของแก้วที่แตก
ท..ทำอะไรน่ะ!
ดูให้ดีๆ สิครับบนพื้นไม้น่ะ
เอ๋?
แต่ว่า!
แม้แต่ที่เขี่ยบุหรี่อันเล็กๆ แบบนี้ยังมีรอยถลอกอย่างชัดเจน
พื้นไม้นั้นที่จริงแล้วอ่อนนุ่มกว่าที่เห็น
จึงได้รู้สึกตัวถึงเรื่องนี้
เมื่อครู่ตอนที่ช่วยคุณอาริสะ เพื่อเก็บกวาดเศษแก้วที่คุณคิริชิมะฟาดลงกับพื้นจนแตก
ไม่มีที่ไหนที่จะมีสิ่งที่คล้าย "รอยถลอก" หลงเหลืออยู่เลย!
พอเก็บกวาดเรียบร้อยแล้วพื้นไม้กลับสะอาด
ห้องของคุณชิราสึที่มีแจกันหรือเครื่องแก้วที่ชิ้นใหญ่กว่านี้แตกไปทั่ว

แล้วค่อยโปรยลงบนพื้นห้องหรอกครับ
คนร้ายที่กำลังรีบร้อน
ไม่มีทางที่จะใช้ค้อนทุบทั้งที่เพียงแค่ฟาดลงกับพื้นก็เรียบร้อย!!
หรือว่าใช้ค้อนทุบให้แตก....?
ไม่ได้ฟาดลงกับพื้นอย่างนั้นรึไง?
ม..หมายความว่า-ยังไงกัน?
เอ๋?
ทุบพวกเครื่องแก้วที่ห้องนั้นตั้งแต่แรกแล้วล่ะครับ!
คนร้ายนั้นไม่ได้...
ถ้างั้นทำยังไงล่ะ..?
อ๊ะ!
เศษแก้วที่กระจายอยู่ทั่วห้องคุณชิราสึนั้นไม่ได้ถูกทำให้แตกที่ห้องนั้น
แต่เป็นการเอาเศษแก้วที่ทำให้แตกไว้ก่อนแล้ว"ถือเข้ามา"ในห้องยังไงล่ะครับ!
...

หลังจากที่ทำให้คุณชิราสึ หลับไปด้วยยาสลบแล้ว ก็จัดกวาดเก็บพวกเครื่องแก้วในห้องออกมาจนหมด
แล้วจึงโปรยพวกเศษแก้วที่เตรียมเอาไว้แทน
เศษแก้วจำนวนมากขนาดนั้น คงจะเก็บไว้ในถุงขนาดใหญ่แล้วซ่อนเอาไว้ใกล้ๆ บริเวณนั้น
แล้วทำให้แตกก่อนที่ไหนสักแห่ง ถือเป็นการเตรียมการทริกขั้นต้น!
คนร้ายได้จัดหาแจกันและพวกเครื่องแก้วที่เหมือนกับของห้องของลูกศิษย์ทุกคนเอาไว้ก่อน.....
เพื่อโยนความผิดทั้งหมดให้กับเขา.....!
แล้วสุดท้ายก็ฆ่าเขาโดยทำให้ดูเหมือนเป็นการฆ่าตัวตาย
สร้างสถานการณ์ที่มีเพียงคุณคิริชิมะเท่านั้นที่สามารถทำให้พวกเครื่องแก้วแตกได้
คำนวณว่าคุณคิริชิมะที่ถูกควบคุมด้วยโทรศัพท์ข่มขู่จะต้องออกจากห้องแสดงดนตรีของอาจารย์ยูเงะอย่างแน่นอน
คนร้ายได้วางกับดักทริกหลักฐานการอ้างที่อยู่อันแยบยลนี้เอาไว้!!
ตอนนี้อยู่ในสภาพที่ไม่ว่าใครก็สามารถทำเรื่องนั้นได้ ไม่มีทางที่จะรู้ว่า "คนๆนั้น" เป็นคนร้ายไปได้หรอก!
แต่ว่าผลแพ้ชนะมันหลังจากนี้ต่างหากล่ะ
ไม่คิดเลยว่าจะรู้สึกตัวถึงเรื่องเล็กน้อยแบบนี้ด้วย... น่ากลัวจริงๆ! Q Class ของDDS!!
รอยถลอกบนพื้นไม้งันรึ..!

ด...เดี๋ยวสิ...เธอ! ถ้าหากเป็นไปตามที่พูด เมื่อครู่ว่า ทั้งชิราสึคุง และมุราซาเมะคุง ถูกฆ่าด้วย "เครื่องมืออาตกรรม" ล่ะก็
ทุกคนที่อยู่ในคฤหาสน์นี้ ก็กลายเป็นผู้ต้องสงสัยหมดน่ะสิ
ฉัน คุณชิบะ อาจารย์ยูเงะ.. อาริสะคุง แล้วก็ พวกเธอDDS ทั้ง3คน ด้วย...!
การที่คิดแบบนั้น ก็คือ"กับดักทางจิตใจ" ยังไงล่ะครับ!
เอ๋?
ถ้าเกิดการฆาตกรรมขึ้น ขณะที่ถูกขังอยู่ในคฤหาสน์ในหุบเขาลึก
ไม่ว่าใครก็ต้องคิดไปว่าคนร้ายอยู่ในบรรดาคนที่ถูกขังเอาไว้
ความคิดที่เหมือนกับเป็นเรื่องปกตินั่นแหละ
ใช่ไหมครับ? "มาเอสโตรจากนรก".. ไม่สิ...
คือ "กับดักทางจิตใจ" ที่สำคัญที่สุด ที่คนร้ายวางเอาไว้!

พ..พูดอะไรน่ะ?
ตอนที่ทุกคนถูกฆ่า ผมยังมาไม่ถึงคฤหาสน์นี้เลยนะครับ..
....เอ๋?
....ใช่แล้วล่ะ
แต่ว่าคุณชิราสึกับคุณมุราซาเมะถูกฆ่าตายด้วย "อุปกรณ์อัตโนมัติ" ที่วางเอาไว้!
คุณโกโตดะ!
ถ้าเป็นแบบนั้นก็หมายความว่าไม่ว่าใครก็สามารถเป็นคนร้ายได้ทั้งนั้น!
รวมทั้งคุณที่ไม่ได้อยู่ที่คฤหาสน์นี้ด้วย.....!

อะ ...!
.....
ถ..ถ้าอย่างนั้น .....
"มาเอสโตรจากนรก" !!
ครับ! คุณโกโตดะ มานาบุ ที่ขอให้พวกผมDDS ช่วยตรวจสอบคดีนี้
คุณนั่นแหละคือฆาตกรตัวจริงของคดีฆาตกรรมต่อเนื่องครั้งนี้.....
.....

โดนหลอกเข้าเต็มเปาเลยล่ะ! คุณโกโตดะ!
ไม่คิดเลยว่าเหตุผลที่แท้จริงที่ทำเป็นถูกใครบางคนปองร้ายจึงขอให้พวกเราช่วยคุ้มครองให้...
.....
ก็เพื่อให้ผมกับอาจารย์ฮนโงเป็นพยานในการอ้างที่อยู่แบบนี้!
ฮะฮะฮะ... พูดบ้าบออะไรน่ะ.....
ผมนัดพบกับคุณโทยามะและอาจารย์ฮนโง
ตั้งแต่ตอน5โมงครึ่งและหลังจากนั้นก็มุ่งหน้ามายัง"คฤหาสน์ดนตรีมายา"นี่...
งั้นขอถามหน่อยครับคุณโกโตดะ
ก่อนหน้าที่จะนัดเจอกับพวกคินดะคุณอยู่ที่ไหนกันครับ?
ค..คือว่า.. เรื่องนั้นมันไม่เกี่ยวกับคดีนี่....
เกี่ยวข้องมากเลยครับ!
เพราะก่อนถึงเวลานัดพบคุณแอบมาที่"คฤหาสน์ดนตรีมายา"นี่
แล้ววางกับดักทริกการฆ่าคุณชิราสึใช่ไหมล่ะครับ?
!!
...

ตอนที่อาจารย์ยูเงะพูดขึ้นมาว่าจะให้ลูกศิษย์ทุกคนมารวมกันเพื่อกำหนดตัวผู้สืบทอด "เทสต้า เดล ดราโก" ที่"คฤหาสน์ดนตรีมายา" นี้.....
ให้หมดในคราวเดียวกัน โดยที่ตัวเองมีหลักฐานการอ้างที่อยู่ที่สมบูรณ์แบบ
คุณจึงวางแผนที่จะฆ่าลูกศิษย์ทั้ง3คนที่คุณคิดจะฆ่าแต่แรก
ก่อนอื่นก็คอยเฝ้าดูพยากรณ์อากาศ
แล้วใช้ประโยชน์จากการที่ตัวเองได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่คล้ายกับผู้จัดการ
เลือกวันนัดที่จะมีพายุเข้ามาพอดี
เพื่อถึงตำรวจจะใช้เฮลิคอปเตอร์ก็ไม่สามารถทำได้!
จะว่าไปวันที่กำหนดเอาไว้ ถูกเปลี่ยนมาเป็นวันนี้ราวกับเล็งตอนที่พายุจะเข้าพอดีเลย
ทั้งที่งานนี้น่าจะจัดขึ้นตั้งแต่อาทิตย์ที่แล้วแท้ๆ วันที่เลื่อนลงมากลับเจอกับพายุไต้ฝุ่นเข้าซะได้!
การที่จะฆ่าคน3คนในคราวเดียวกัน
ไม่ว่ายังไงก็จำเป็นต้องสร้าง "สภาพปิดตาย"
ที่ถึงอยากจะหนี แต่ก็หนีไปไม่ได้ขึ้น!
ทั้งกับดัก "ทริกเครื่องมือฆาตกรรม" คุณมุราซาเมะที่คุณเตรียมเอาไว้ก่อนแล้ว
รวมทั้ง"ทริกฆาตกรรมอัตโนมัติ" คุณชิราสึพอคุณจัดการเตรียมการขั้นต้นของกรรมฆาตกรรมทั้งหมดเรียบร้อย
คุณก็รีบออกจากคฤหาสน์นี้โดยเร็ว
ขับรถมุ่งหน้าไปยังสถานที่นัดพบกับพวกคินตะ .....
ระหว่างทางก็ระเบิดเส้นทางที่ผ่าน2จุด .....
ด้วยไดนาไมต์ที่ฝังเตรียมเอาไว้ก่อน

เลิก... เลิก พูดบ้าๆ ซะที!!
จะเครื่องมือฆาตกรรมหรืออะไรไม่รู้หรอกนะ แต่ตอนคิริชิมะคุงล่ะจะว่ายังไง....!?
ตอนที่ผมมาถึง "คฤหาสน์ดนตรีมายา"นี้ เขาก็ตายไปแล้วไม่ใช่หรือ....!?
ถ้าบอกว่านั่นไม่ใช่การฆ่าตัวตาย แต่ผมเป็นคนฆ่าล่ะก็
เรื่องแบบนั้นถ้าไม่ใช่ฆาตกรรมระยะไกลที่ใช้พวกพลังจิตหรืออะไรนั่นล่ะก็....
ไม่ต้องทำแบบนั้นคุณก็น่าจะมีอยู่แล้วล่ะ!
โอกาสฆ่าคุณคิริชิมะน่ะ...!
การที่ปิดถนนด้วยการใช้ไดนาไมต์ทำให้ดินถล่มลงมานั่น
มีเหตุผลหลักอยู่3ข้อ
อย่างแรกคือเพื่อไม่ให้เป้าหมายที่ถูกขังอยู่ในคฤหาสน์หนีไปได้
อย่างที่2คือเพื่อทำให้คุณโกโตตะเองกับพวกคินตะต้องเสียเวลาเดินมายัง"คฤหาสน์ดนตรีมายา"นี่
เพื่อยืดเวลาระหว่างนั้นให้แน่ใจว่าคุณชิราสึกับคุณมุราซาเมะจะตายด้วย "ทริกฆาตกรรมอัตโนมัติ" อย่างแน่นอน...
และอย่างที่3ก็คือเพื่อสร้างโอกาส
ที่จะฆ่าคุณคิริชิมะด้วยมือของคุณเองยังไงล่ะ!

เฉพาะคุณคิริชิมะที่คุณกำหนดว่าจะทำให้ดูเหมือนฆ่าตัวตาย
คุณได้เลี่ยงที่จะฆ่าเขาด้วย "ทริกฆาตกรรมอัตโนมัติ" แต่คิดที่จะจัดการด้วยตัวคุณเอง
ถ้าทั้ง3คนตายด้วย "การฆาตกรรมอัตโนมัติ"ละก็ มีความเป็นไปได้ที่จะมีคนรู้สึกว่าคนร้ายนั้นอยู่นอกกลุ่ม...
จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างสถานการณ์เพื่อให้ดูเหมือนเป็นการฆ่าตัวตาย!
แต่ว่า...เพื่อที่จะได้หลักฐานการอ้างที่อยู่ที่สมบูรณ์ ถ้าเป็นไปได้ก็คงอยากจะให้การฆาตกรรมทั้งหมดเสร็จสิ้นก่อนที่ตัวเองจะไปถึง
เพราะอย่างนั้นคุณจึงได้วางทริกเพื่อ"ลวงตา"ว่ายังมาไม่ถึงทั้งที่มาถึงแล้ว!
เวทีนั้น ก็คือบริเวณดินถล่มใกล้กับคฤหาสน์นั่นเอง!
ดินถล่มนั่นน่ะ...?
.....
หลายชั่วโมงให้หลังหลังจากที่คุณมุราซาเมะตาย คุณโกโตตะและพวกค้นตะที่ในที่สุดก็มาถึงใต้หน้าผาที่มองเห็น"คฤหาสน์ดนตรีมายา"นี้
เมื่อเห็นถนนที่ดูน่าอันตรายที่ถูกปิดด้วยดินถล่ม จึงตัดสินใจที่จะปีนหน้าผามุ่งหน้ามายังคฤหาสน์
ช่วงนั้นเองที่คุณกะเวลา
ไม่เป็นไรครับ...
ผม..ผมจะค่อยๆปีนไปพักไป.....
ว้าก!
ตึก

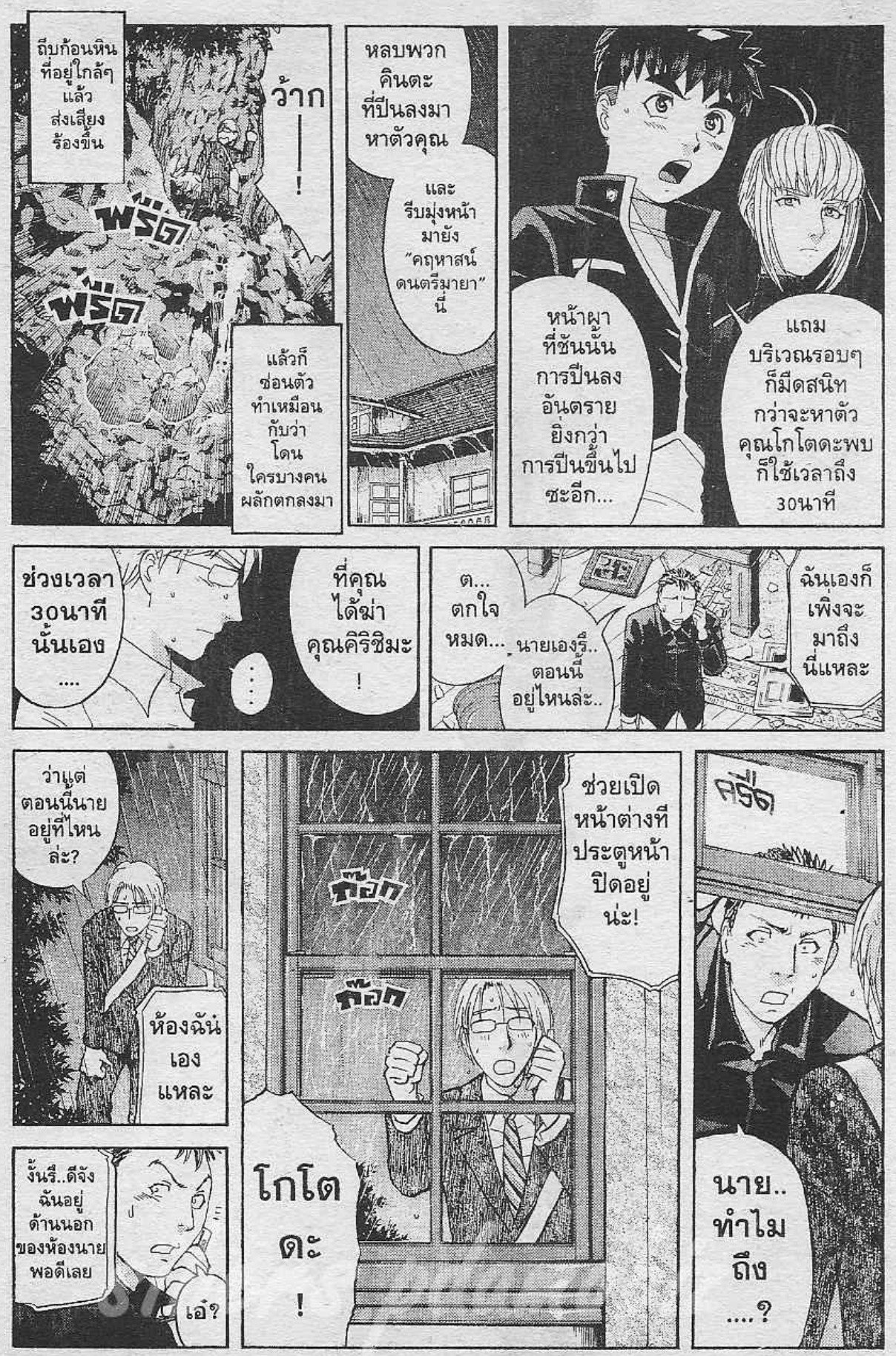
ถีบก้อนหิน ที่อยู่ใกล้ๆ แล้ว ส่งเสียง ร้องขึ้น
ว้าก !
พรึ่ด
พรึ่ด
แล้วก็ ซ่อนตัว ทำเหมือน กับว่า โดน ใครบางคน ผลักตกลงมา
หลบพวก คินตะ ที่ปีนลงมา หาตัวคุณ
และ รีบมุ่งหน้า มายัง "คฤหาสน์ ดนตรีมายา" นี่
หน้าผา ที่ชันนั้น การปีนลง อันตราย ยิ่งกว่า การปีนขึ้นไป ซะอีก...
แถม บริเวณรอบๆ ก็มืดสนิท กว่าจะหาตัว คุณโกโตดะพบ ก็ใช้เวลาถึง 30นาที
ช่วงเวลา 30นาที นั้นเอง ....
ที่คุณ ได้ฆ่า คุณคิริชิมะ !
. . .
ต... ตกใจ หมด...
นายเองรึ.. ตอนนี้ อยู่ไหนล่ะ..
ฉันเองก็ เพิ่งจะ มาถึง นี่แหละ
ว่าแต่ ตอนนี้นาย อยู่ที่ไหน ล่ะ?
ห้องฉันน่ะ เองแหละ
ก๊อก
ก๊อก
ช่วยเปิด หน้าต่างที ประตูหน้า ปิดอยู่ น่ะ!
โกโตดะ !
ครืด
นาย.. ทำไม ถึง ....?
งั้นรึ..ดีจัง ฉันอยู่ ด้านนอก ของห้องนาย พอดีเลย
เอ๋?

เอ๋ ?

ชั่วขณะนั้นเอง คุณโกโตดะได้ฆ่าคุณคิริชิมะด้วยเข็มฉีดยาใส่ยาพิษที่เหลืออยู่ในห้องของคุณคิริชิมะ .....!

เพราะฉะนั้นพอเห็นคุณโกโตดะที่อยู่นอกหน้าต่างจึงรู้สึกวางใจ กลับคิดจะขอความช่วยเหลือจึงเปิดหน้าต่างให้ .....

คิดว่าคุณคิริชิมะไม่น่าที่จะรู้สึกสงสัยในคุณโกโตดะที่ไม่ได้อยู่ในคฤหาสน์ระหว่างที่เกิดคดีฆาตกรรมต่อเนื่อง

ตุบ

.....

ท..ทำอะไร .....

อ๋อบ

หลังจากที่ทำให้ดูเหมือนคุณคิริชิมะฆ่าตัวตายแล้ว
คุณก็กลับไปยังหน้าผาเมื่อครู่นี้อีกครั้งหนึ่ง
ครั้งนี้คุณจงใจทำให้ตัวเองลื่นตกจากหน้าผาเอง
สร้างบาดแผลขึ้นตามร่างกายทำเป็นเหมือนกับว่าหมดสติอยู่ตรงนั้นตลอด
ใช่ไหมครับ? คุณโกโตดะ!
โกโตดะคุง!!
อยากจะพูดอะไรก็ให้พูดไป!
ปฏิเสธไปสิ! ยังไม่มีหลักฐานอะไรแม้แต่อย่างเดียวนะ!!
ฉะ... ฉันไม่ได้ทำ.....!
.....!?
ห.... หลักฐานล่ะ?
เรื่องที่พวกคุณพูดมาเป็นเพียงการคาดคะเนเท่านั้น!
ถ้ามีหลักฐานว่าผมฆ่าคนล่ะก็ลองพูดออกมาสิ!

คิว ...
....ถ้าพูดถึงขนาดนั้นล่ะก็
ผมก็ขอพูดล่ะนะ!
!?
หลักฐานมัดตัวที่แสดงว่าคุณได้คำนวณทุกอย่างเอาไว้ล่วงหน้าแล้ว
ทั้งเรื่องที่วันนี้เกิดการฆาตกรรมขึ้นในคฤหาสน์ และเรื่องที่คุณเดินบนภูเขาเป็นเวลานาน
ท่ามกลางฝนที่ตกลงมาจนสุดท้ายลื่นตกจากหน้าผา!!
.....
หือ?
บ้าน่ะ! ก็แค่พูดขู่หรอก!! ไม่มีทางมีของแบบนั้นหรอก!
แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ไปซะ "มาเอสโตรจากนรก"!!

ถ้าไวโอลินเคส ของ คุณโกโตดะ ล่ะก็ ดูเหมือนว่า จะอยู่ตรงนี้ นะ
อื๋อ? เบากว่าที่คิด เอาไว้ ซะอีก
...
ผมขอดูไวโอลิน ที่คุณถือมา ที่คฤหาสน์นี้ หน่อย ได้ไหมครับ ?
!
เฮ้อก
คุณ โกโตดะ !
ฉันบอก เธอแล้ว ใช่ไหม
โท ยามะ
ช่วยเปิด ให้ดูหน่อย สิครับ! คุณโกโตดะ
ค..คือว่า.. ผมลืม เอากุญแจ มา....
ถ้างั้น ผมจะเปิด ให้เอง!
ศัก
!!
อา จารย์ ฮนโง !

..แต่ว่าที่ว่า"เตรียมพร้อม"นั้นหมายความว่ายังไงครับ?
จะ..จะว่าไปดูเหมือนจะพูดแบบนั้นด้วยนะ
.....
"คนร้าย"ยังไงล่ะ
ไม่เข้าใจงั้นรึ?
ถ้ามีคนที่ไม่ได้เป็นนักสืบแต่มีการเตรียมพร้อมที่ดีอยู่ละก็ คิดว่าเขาคนนั้นจะเป็นใครกัน?
หา?
ฉันเป็นคนเลือกให้กับเขาเอง....
ท...ทำอะไรน่ะ! ไวโอลินนั่นราคา30ล้านเชียวนะ
.....
ฉุบ
หมายถึงแบบนี้ยังไงล่ะ!!
อย่า
.....
ฉุม

น
.....
นี่มัน
.....
ว่าง
เปล่า
!?

อะ
....

..หมาย
ความว่า
ยังไง
กัน?
ไวโอลิน
ที่อยู่ข้างใน
หายไปไหน
กัน...?

ตอนที่
ฉันเอา
ไวโอลิน
ที่เขา
เอามาด้วย
ออกมา
จากท้ายรถ
ก็รู้สึกว่า
มันเบา
ผิดปกติ

ถ้าเดินไปท่ามกลาง
ฝนที่ตกหนักล่ะก็
ไม่ว่าจะกันน้ำ
ด้วยพลาสติกแบบไหน
ก็มีความเป็นไปได้สูง
ว่าจะมีผลเสียหาย
อย่างมากต่อไวโอลิน
ที่เป็นเครื่องดนตรี
ที่ละเอียดอ่อน.....
แต่
ถ้ามีคน
ที่รู้ว่า
มันจะเป็น
อย่างนั้น
ล่ะก็

นั่นก็คือคนที่วางแผน
หรือก็คือคนร้ายเท่านั้นแหละคุณโกโตดะ!
.....
คุณซึ่งเป็นนักดนตรีที่น่าจะรู้ถึงความละเอียดอ่อนของไวโอลินเป็นอย่างดี...
แต่กลับเดินโดยกางร่มปล่อยให้เคสถูกฝน...
นักสืบของDDCไม่ได้อ่อนหัดขนาดจะไม่รู้สึกสงสัยถึงเรื่องนั้นหรอกนะครับ
.....
โก..โกโตดะคุง...
.....
ในงานสังสรรค์เพื่อคัดเลือกผู้สืบทอดที่สำคัญที่ลูกศิษย์มารวมตัวกันคุณซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาผู้มีสิทธิ์ได้รับคัดเลือก
จะอธิบายอย่างไรถึงเหตุผลที่มาโดยไม่ได้เอาไวโอลินประจำตัวมาด้วยครับ? คุณโกโตดะ!
คุณไม่อยากทำให้ไวโอลินเสียหายด้วยการเดินท่ามกลางสายฝนแล้วก็ลื่นตกจากหน้าผา
.....
ยังไงซะถ้าเกิดคดีฆาตกรรมขึ้นล่ะก็จะไม่ใช่เวลาที่จะมาคัดเลือกผู้สืบทอดแล้ว
.....
ตัวเองก็ไม่มีโอกาสที่ต้องเล่นไวโอลินด้วย
.....

ใช่ไหม ล่ะครับ? คุณ โกโตดะ! ไม่สิ....
.....
คุณ ถึงเอาแต่ เคสมา แต่ไม่ได้ เอาไวโอลิน มาด้วย
เพราะรู้ถึง ขนาดนั้น นั่นแหละ
"มา เอสโตร จากนรก" !

ไม่ใช่หรือครับ คุณโกโตดะ! ไม่สิ "มาเอสโตร จากนรก"!
เพราะรู้ถึงขนาดนั้น นั่นแหละ คุณถึงได้เอามาแต่เคส โดยไม่ได้นำไวโอลินมาด้วย
ยังไงซะ ถ้าเกิดคดีฆาตกรรมขึ้นล่ะก็ ไม่ใช่เวลาที่จะมาเลือกผู้สืบทอดแล้ว ตัวเองก็ไม่จำเป็นต้องแสดงไวโอลินด้วย....
คุณไม่อยากให้ไวโอลินเสียหายจากการเดินกลางสายฝนและตกจากหน้าผา..
เหตุผลที่ในงานรวมลูกศิษย์เพื่อเลือกผู้สืบทอดที่สำคัญ คุณซึ่งเป็น1ในผู้มีสิทธิ์สืบทอดกลับไม่ได้นำไวโอลินคันโปรดมาด้วย !
.....
ถ้าคุณจะปฏิเสธว่าไม่ใช่ล่ะก็ ช่วยอธิบายให้ฟังหน่อยสิครับ !
คุณโกโตดะ !!
.....
โรงเรียนนักสืบ Q
ตอนที่ 74 คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 10

ผม ลังเล .....
จนถึง วินาที สุดท้าย .....
!?
ว่า จะเอา ไวโอลิน
มาด้วย รึเปล่า .....
ที่จริง ก่อนที่จะ นัดเจอกับ พวก คุณฮนโง
จนกระทั่ง ตอนที่มาที่ คฤหาสน์นี้ เพื่อเตรียมการ ฆ่าชิราสึ
ในรถนั้น มีไวโอลิน ของผมเอง เตรียมไว้ พร้อมแล้ว
ต..แต่ว่า ไม่ว่ายังไง ผมก็ทำ ไม่ได้..!
ไวโอลิน อันสำคัญ ที่ อาจารย์ยูเงะ กรุณาเลือกให้ .....
การที่จะ ทำให้ ต้องเสียหาย แบบนั้น .....!
ผม .....
โกโตตะ คุง .....!
ถะ..ถ้า อย่างนั้น เธอก็ .....

ค....
ครับ...
อาจารย์
ผมเอง
ครับ...
ผม
เป็นคน
ทำเอง
.....
ผมฆ่า
ทั้ง3คนนั้น
ที่ล่อ
โฮโช มิชึรุ
ให้ตก
หลุมพราง
สกปรก...!
...
อะ..
อะไร
กัน
....
ไม่ใช่ว่า
คุณโกโตดะ
ร่วมมือกับ
3คนนั้น
ทำให้คุณโฮโช
ต้อง....
ผม
ไม่รู้
เลย
!!
ผม...
เพียงแต่คิดว่า
เพื่อหล่อน
ถึงได้ให้แสดง
ในงานแสดง
ดนตรีนั่น..!
...เธอ
รีว่า...

ผมกับมิซึรุ.....!
พวกเรารักกันครับ.....!

ทั้งในฐานะนักไวโอลินและในฐานะคนรัก
.....
สำหรับผมแล้วหล่อนเป็น...
คนสำคัญที่ไม่มีใครจะมาแทนได้...!

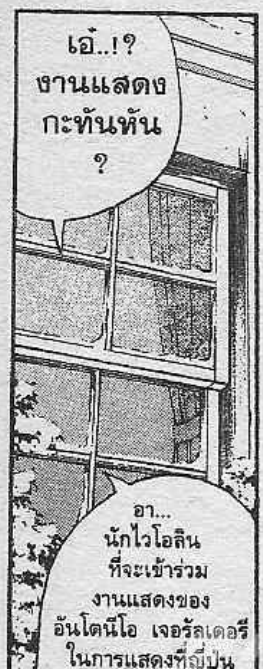
เอ๋..!? งานแสดงกะทันหัน ?
อา... นักไวโอลินที่จะเข้าร่วมงานแสดงของอันโตนีโอ เจอรัลเดอรีในการแสดงที่ญี่ปุ่นเกิดป่วยกะทันหัน ทำให้มีตำแหน่งว่าง

ถ้าเป็นการแสดงของยอดนักดนตรีเจอรัลเดอรีล่ะก็จะให้นักดนตรีธรรมดาคงจะไม่ไหว
ผู้จัดการของทางนั้นเขาขอให้ฉันไปช่วยแสดงน่ะ แต่มันเป็นภาระที่หนักเกินไปสำหรับฉัน เลยอยากจะให้เธอไปแสดงแทน!
เอ๋ ...!?

ต..แต่ว่า... การแสดงมันวันมะรืนนี้ไม่ใช่หรือ? ยังไงซะการเตรียมตัว..
ฮะฮะฮะ ไม่ต้องห่วง! ถ้าเป็นเธอล่ะก็ต้องทำได้แน่!

บทเพลงทั้งหมดมี3เพลง และ1ในนั้นก็คือ...
"Devil's Trill" ที่เธอชำนาญยังไงล่ะ

ถ้าเป็นการแสดงของเจอรัลเดอรีล่ะก็ จะมีทั้งนักวิจารณ์ที่มีชื่อและนักข่าวดนตรีจากทั่วโลกมารวมกัน
ถ้าได้เปิดตัวการแสดงที่เปียมด้วยพรสวรรค์ของเธอที่นั่นล่ะก็ จะต้องเป็นจุดสนใจของทุกคนในทันทีอย่างแน่นอน!
...มานาบุ... แต่ว่าจะดีหรือ? ที่จริงนี่น่าจะเป็นโอกาสการเปิดตัวของเธอไม่ใช่รึไง...
พูดอะไรน่ะ! บอกไว้ก่อนนะที่ฉันยกโอกาสนี้ให้ไม่ใช่เพราะว่าเราเป็นแฟนกันหรอกนะ!
ฉันหลงใหลในความสามารถในฐานะนักไวโอลินของเธอ!
ฉันอยากจะรู้ว่าหูของฉันถูกต้องรึเปล่า
อยากให้เธอแสดงต่อหน้านักวิจารณ์ระดับโลกพวกนั้น!
มานาบุ .....
ขอบใจนะมานาบุ....!
พยายามเข้านะมิชิรุ!
นี่..! กระซิบกระซาบอะไรกันอยู่ตรงนั้นน่ะ?
อ๊ะ! คุณมายูมิ ฟังนะ!
เอ๋..!? การแสดงของเจอรัลเดอรี...!!
คราวนี้ฉันน่ะ.....
.....

ตอนนั้น สัมพันธภาพระหว่างพวกเรา ลูกศิษย์ทั้ง5 อยู่ในสภาพย่ำแย่
.....
แต่ หล่อนซึ่งเป็นคนใจดีนั้น ก็ยังพยายามแสดงท่าทีเป็นกันเองด้วย ท่ามกลางบรรยากาศที่ไม่ลงรอยกัน
อือ—
....ก็ดีแล้วนี่? คุณมิซึรุ!
กึก
..แต่ว่า ไม่คิดเลยว่า...
จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่น่าเศร้าเช่นนั้น....
ก็... ประมาณ 5–6ชม. ได้...
น...นั่นสิ ชักเป็นห่วงซะแล้ว พวกฉันจะเอารถออกไปดูสภาพหน่อยก็แล้วกัน!
เอ๋!? งั้นหล่อนออกจาก "คฤหาสน์ดนตรีมายา" ตั้งแต่เมื่อไหร่กัน!?
เมื่อวานมุราซาเมะเผลอทำมือถือของหล่อนตกน้ำจนพังไปน่ะ
อ..อ๋อ.. คิริชิมะนะมีอะไรรึ?
ฮัลโหลฉันโกโตดะนะ!
คิดว่าน่าจะออกจากที่นั่นตั้งนานแล้ว แต่โทรเท่าไหร่ก็ไม่ยอมรับสาย
มิซึรุ.. ไม่สิ โฮโชคุงยังมาไม่ถึงที่นี่เลย!

ผมคิดว่ามันแปลกๆ อยู่...
ว่าทำไมตอนนั้นคิริชิมะถึงบอกว่าจะเอารถออกไปดูสภาพ
มิซึรุขับรถมาบนเส้นทางที่ใช้เวลา 3ชั่วโมงกว่าจะถึงโตเกียว
ทั้งที่ไม่รู้ว่าเกิดปัญหาอะไรขึ้นแต่กลับพูดว่าจะเอารถออกไปดูสภาพ.....
พูดเหมือนราวกับจะรู้ว่า
หล่อนติดอยู่บนถนนที่เต็มไปด้วยหิมะอยู่ไม่ห่างไกลมากนัก....
ตอนที่รู้ถึงเหตุผลนั้นเป็นช่วงหลังจากที่หล่อนฆ่าตัวตายแล้ว..
คุณโฮโชฆ่าตัวตายเองสินะครับ.....?
อา....
เพราะสูญเสียชีวิตในฐานะนักไวโอลินซึ่งสูญเสียนิ้วมือไปหลายนิ้วเพราะน้ำแข็งกัด
มิซึรุซึ่งร่าเริงกลับกลายเป็นคนซึมเศร้าราวกับคนละคน...
แล้วก็ย้ายไปยังบ้านพักตากอากาศที่มองเห็นทะเลแห่งนั้น...
หล่อนชอบทะเลที่มองเห็นจากที่นี่มาก
เมื่อก่อนเคยพูดเล่นกันว่า
ตุบ
ตุบ
....ถ้าจะเลือกสถานที่ตายล่ะก็
ปัง
อยากจะตายในที่ๆ มีทะเลแบบนี้.....

มิ
.....
มิซึรุ
!!
ทำใจ
ดีๆ
เอาไว้
!!
ฉัน
.... เป็นฉัน
ไม่ได้
งั้นรึ
!?
มิซึรุ
!
มิซึรุ
!!

ได้เขียนอยู่ในกระดาษจดหมาย 3แผ่น

เสียงร้องตะโกนด้วยความเจ็บปวดของหล่อนที่เกือบจะเสียสติไปแล้ว....

ในจดหมายลาตายที่หล่อนทิ้งเอาไว้นั้น

ฮือ....

แต่ไม่รู้ว่าทำไมหล่อนถึงได้จบจดหมายเอาไว้เช่นนี้

โชคชะตาที่ต้องสาปของตนเองเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น...

แน่นอนว่าหล่อนไม่นึกเฉลียวใจเลยแม้แต่นิดว่า

.....

มานาบุ.....

"เทสต้า เดล ดราโก" เท่านั้นที่อย่ามอบให้ใคร.....

ถ้าเป็นไปได้ช่วยฝังมันพร้อมกับร่างของฉันลงในทะเลด้วย....

ไวโอลิน
ของ
อาจารย์
เป็น
ของฉัน....
จะ
ไม่มอบ
ให้ใคร
ทั้งนั้น

ฉันจะ
แสดง
ให้เห็น
ถึงสิ่งนั้น
ด้วย
ความตาย
.....

.....
...อย่างนี้
นี่เอง..
ถ้าอย่างนั้น
.....
ประโยคที่เขียน
ด้วยลายมือของ
โฮโซ มิซึรุนี่
ก็ไม่ใช่"จดหมายชู่"
แต่เป็น
"จดหมายลาตาย"
สินะครับ
.....
!!
ไวโอลิน
ของอาจารย์
เป็นของฉัน
จะไม่มอบให้
ใครทั้งนั้น
ฉันจะแสดง
ให้เธอนั่งสิ่งนั้น
ด้วย
ความตาย
.....
แซ่ก
ใช่แล้ว
ครับ...
เป็นฉบับ
สุดท้าย

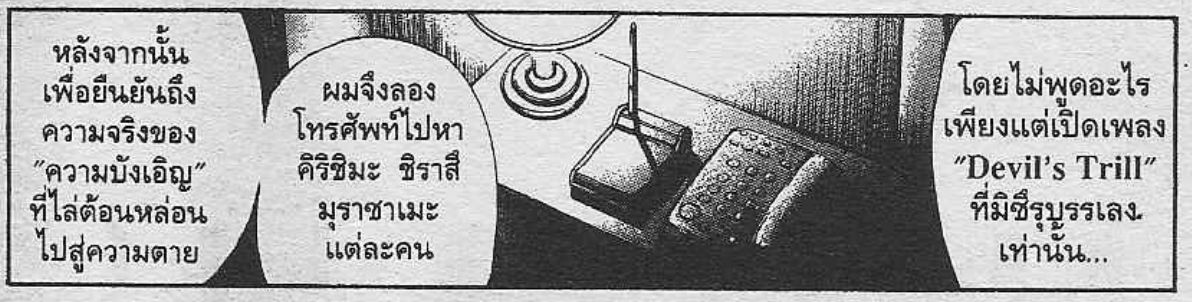
หลังจากนั้น
เพื่อยืนยันถึง
ความจริงของ
"ความบังเอิญ"
ที่ไล่ต้อนหล่อน
ไปสู่ความตาย
ผมจึงลอง
โทรศัพท์ไปหา
คิริชิมะ ชิราสึ
มุราซาเมะ
แต่ละคน
โดยไม่พูดอะไร
เพียงแต่เปิดเพลง
"Devil's Trill"
ที่มิซึรุบรรเลง
เท่านั้น...

ทั้ง3คน
ซึ่งเดิมที
ก็ไม่ถูกกัน
อยู่แล้ว
ก็เริ่ม
โผล่หาง
ออกมา
.....!
นายเองรึ!
มุราซาเมะ!
ที่โทรศัพท์
แบบนั้น
มาหาฉันน่ะ
!
.....
บ้าน่ะสิ!
ถ้าโทรศัพท์
ที่ไม่มีคนพูด
นั่นล่ะก็
ฉันเองก็ได้รับ
เหมือนกัน
!
งั้นก็
ชิราสึ!
หล่อนเอง
รึ?
สงบสติ
อารมณ์
หน่อยสิ?
คิริชิมะคุง

คงเป็นพวกแฟนๆ ของมิซึรุ โทรมาแกล้งนั่นแหละ!
ต... แต่ว่า ....
ถ้าเกิดมีใครรู้เรื่องกับดักที่พวกเราทำกับโฮโซล่ะก็....
จะมีใครรู้ได้ยังไงกัน? คุณคิริชิมะ!
คิดมากเกินไปน่ะสิ..!
จริงด้วย! ถึงเกิดจะมีใครสงสัยขึ้นมาก็ไม่มีหลักฐานอะไร!
ก็เรื่องที่พวกเราทำนั้นเป็นเพียงแค่ "ความบังเอิญ" เท่านั้น!
ที่ฆ่าตัวตายนั้นก็เป็นเพราะมิซึรุทำตัวเอง
พวกเราไม่ได้ทำอะไรชั่วร้ายสักหน่อย!
ถึงเด็กคนนั้นจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากนรก
ก็ทำอะไรไม่ได้หรอก!

ดุบ ดุบ
ปึง
ฉึ
ฉึ
ฉึ
ฉึ
ฉึ
ฉึ
ฉึ
ฉึ
จงฟื้นคืนชีพขึ้นมา โฮโชมิซึรุ!
"มาเอสโตรจากนรก" .....!
ตามท่วงทำนองแห่งปิศาจขึ้นมา .....

มอบความตายให้กับ
พวกนักดนตรีจอมปลอมที่น่าขยะแขยงนั่น——!!
.....
.....

อะไรกัน....
เรื่องแบบนั้น...
พรึ่ด...
ฉุบ
!?
อ๊ะ... อาริสะคุง!! มีดนั่นมัน....!?
ฉะ.. ฉันคิดว่าจะใช้มีดนี่แทนคุณโกโตดะ.....
คิดว่าจะฆ่าศัตรูคนสุดท้ายของพี่.....
แต่ว่า... ไม่ใช่สินะคะ.....
รึ๊ด
คุณโกโตดะน่ะรักพี่มิชิรุจริง ๆ....!

พี่มิซึรุงั้นรึ.. รึว่า..!?
ถ้างั้นอาริสะคุงก็..?
ครับ ทางเราได้ตรวจสอบประวัติของเธอมาเรียบร้อยแล้ว
ถึงจะมีพ่อคนละคนกัน แต่เธอก็เป็น....
น้องสาวแท้ๆของ
โฮโชมิซึรุครับ
"มาเอสโตร" ผู้โง่เขลาทำให้แผนอาชญากรรมที่เป็นศิลปะของพวกเราต้องพินาศด้วยความลังเลใจของตนเอง.....!
แต่ว่า....
บทละครของพวกเรายังไม่จบแค่นี้หรอก....!
ตึก

ว่าแต่ คิดจะใช้ มีดนี่ แก้แค้น งั้นรึ...
...
อะไร บางอย่าง —!!
กำลัง จะเกิด อะไรขึ้น
ความ รู้สึก กระวน กระวาย นี่มัน..
อะไร น่ะ ...?
เอ๋?
โทยามะ !!
เหวอ !

ผู้เปิดเผยความลับบนโต๊ะอาหารของเทพเจ้า
จงตกลงไปยังทาร์ทารัส
เอ๋ !?
เจ้าเด็กน้อยที่สักวันจะกลายเป็นเมล็ดพันธุ์ที่จะนำความหายนะมาสู่พวกเราจงตายซะ...!!
คิว !!
ฉัก

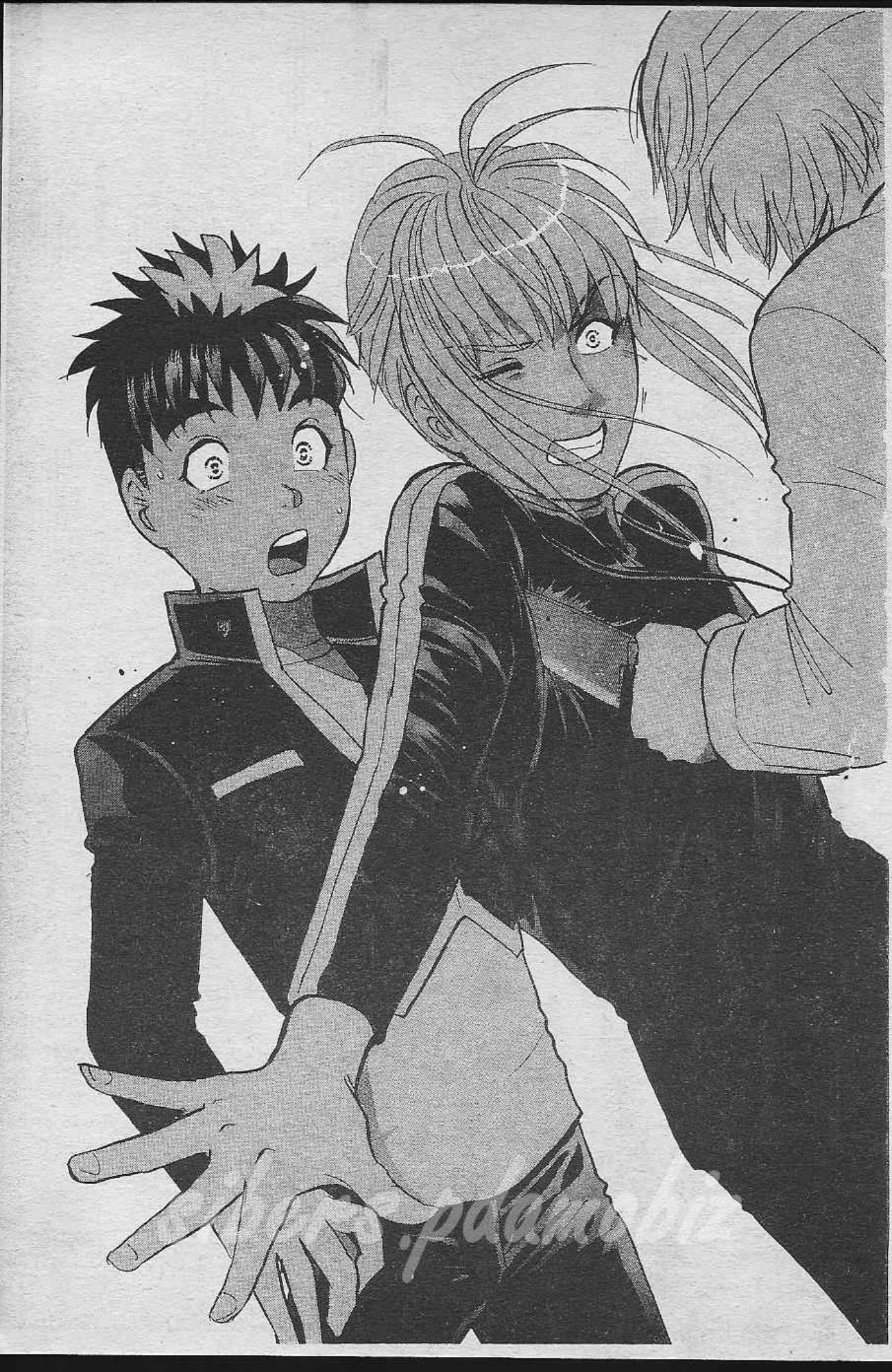

sibers.pdamobiz

ริว
!
อะ
!?
กรี๊ด
ฉุบ
ริว
!!

โรงเรียนปีกสีบ Q
ริว!
ทำใจดีๆ
เอาไว้
!!
ริว
!!
ตอนที่ 75 คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 11

หน็อย
!!
ตึ๊บ
พลั๊ก

ริว..ริวคุง..
ละ..เลือด.
เลือดเต็ม
ไปหมด
.....
สงบสติ
หน่อย!
มินามิคุง
!!

เป็นยังไง
บ้าง?
อามาคุสะ
คุง!
อะ..อาจารย์
ฮนโง!!
ริว...
ริวเขาช่วย
บังผม...!!

เกิด
อาการช็อก
เพราะ
ขาดเลือด
....
แย่
ล่ะสิ!

โทยามะ!
ไปเอากระเป๋า
ฉันมา!!
ข้างในมีอุปกรณ์
รักษาฉุกเฉิน
อยู่!!
ค...
ครับ
!
.....

ย..แย่ล่ะสิ....
ไม่คิดเลยว่าท่านริวจะช่วยบังเด็กนั่น!

ถ้าความผิดพลาดนี้รู้ถึงท่านผู้นั้นล่ะก็เรา...
ดีล่ะ..!ตอนนี้ปฐมพยาบาลเบื้องต้นเสร็จแล้ว

ทะ..เท่านี้ริวก็รอดแล้วใช่ไหมครับ?
ถ้าไม่รีบพาไปรักษาที่โรงพยาบาลล่ะก็...
ไม่...คงทนได้อีกพักหนึ่งแต่เลือดออกเยอะมาก

มินามิคุงเรียกรถพยาบาลให้ไปรอตรงจุดที่ดินถล่มด้านล่างด้วย!

ไปกันเถอะ!โทยามะ!!
...เอ๋?จะไปไหนครับ..

ฉันกับเธอจะผลัดกันแบกอามาคุสะคุงไปที่โรงพยาบาลที่อยู่เชิงเขา!
.....

.....

อะไร?
....อาจารย์ฮนโงครับ!

มินามิคุง!
อ๊ะ..คะ..ค่ะ..!!

ผมจะไปเองคนเดียวครับ
ว่าไงนะ!?
อย่าพูดบ้าๆน่ะ!!
ตึงๆ
ลืมแล้วรึไงว่าหลังจากที่ทิ้งรถเอาไว้ต้องใช้เวลาเท่าไหร่ถึงมาถึงที่นี่!
แต่ว่าที่นี่ยังมีคนร้ายที่จู่ๆก็ขาดสติไปเหมือนเมื่อครู่อยู่อีก...
อาจจะมีศัตรูที่ไม่รู้ตัวจริงแฝงอยู่ก็ได้!
ถ้าเกิดทั้งอาจารย์และผมไม่อยู่ล่ะก็.. ถ้าเกิดเรื่องขึ้น...
คนที่จะจัดการกับเจ้าพวกนั่นได้ก็จะไม่เหลือเลยแม้แต่คนเดียว
.....
ไม่ต้องห่วงครับ!
การฝึกของตระกูลโทยามะนั้นต้องแบกของหนัก50กก.วิ่งขึ้นเขานะครับ!
ให้ผมไปเถอะครับ!
ได้โปรดเถอะครับ! อาจารย์ฮนโง!

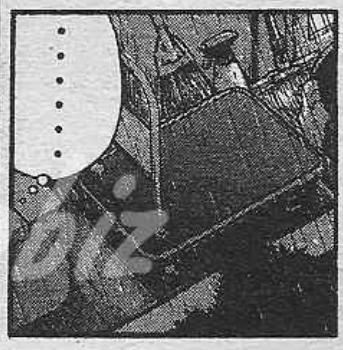

ถ้าคิดว่า ไม่ไหว ให้ขอความช่วยเหลือทางโทรศัพท์ทันทีนะ !?

แต่นี่เกี่ยวพันถึงชีวิตคนๆหนึ่ง

.... ก็ได้ !

ต... แต่ว่า ....

ไม่ได้!! คิวคุงอยู่ที่นี่แหละ!

ค... ครับ..

นี่เป็นคำสั่ง !

เพราะริวปกป้องผมถึงได้...

อ๊ะ..! ผม..ผมก็ขอไปด้วยครับ!!

พั่บ พั่บ

ครับ !!

!

อา ...

..งั้นไปล่ะนะ !

โอ้! วางใจเถอะ !

.....

ระวังตัวด้วยนะ คินตะ!

คนเดียวไหวแน่นะ? คินตะ

พูดแบบนั้นค่ะ
"ผู้เปิดเผยความลับบนโต๊ะอาหารของเทพเจ้าจงตกลงไปยังทาร์ทารัส"
โกโตดะคุง..! ทำใจดีๆเอาไว้!! นี่มันเรื่องอะไรกันนี่จู่ๆก็..
จะว่าไปรู้สึกจะพูดอะไรแปลกๆด้วยนะครับ...
ตามตำนานเทพของกรีกแล้วมันเป็นนรกที่จะมอบความทุกข์ทรมานชั่วนิรันดร์ให้กับผู้ทำความผิด
อา... เป็นนรกที่อยู่เบื้องล่างของโลกแห่งความตายโดยเทพที่ชื่อฮาเดสเป็นผู้ปกครองคนตาย...
นรก ?
หมายถึงนรกที่ทาร์ทารัสลูกชายของเซอุสตกลงไปในเทพนิยายกรีกนี่
ทาร์ทารัส....
คุณโกโตดะที่ยอมสารภาพผิดทั้งหมดแล้วจู่ๆก็เหมือนกับโดนอะไรเข้าสิง...
นะ.. นี่มันเรื่องอะไรกันคะ? อาจารย์ฮนโง
เอ๋ ?
ฮาเดสก็หมายถึง "ดาวมฤตยู"
...ใช่จริงๆด้วยสินะ...!

อืม! ที่จริงแล้ว มันเป็นปัญหาที่หนักหนาสำหรับพวกเธอนักเรียนของDDS
แต่ว่า ในเมื่อกลายเป็นแบบนี้แล้ว คงต้องบอกให้พวกเธอQ Class ได้รับรู้เอาไว้ !!
องค์กรอาชญากรรมที่เรียกได้ว่าเป็นศัตรูคู่อาฆาตกับอาจารย์ดันและพวกฉันนักสืบของDDC!
"ดาวมฤตยู" ก็คือ—
ศัตรูคู่อาฆาตของอาจารย์ดันกับDDC !?
คดีครั้งนี้พวกนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยอย่างแน่นอน ....!!
รายละเอียดนั้นคงพูดที่นี่ไม่ได้ แต่ถ้าคิดจากวิธีการทำงานของพวกนั้นแล้วล่ะก็.....

มีความเป็นไปได้สูงว่ามีสมาชิกของ "ดาวมฤตยู"
ปะปนอยู่ภายในผู้เกี่ยวข้องที่เหลือในฐานะ "ผู้เฝ้าดู"!
ในนี้มีสมาชิกของ "ดาวมฤตยู" อยู่....!?
...
ครืน
ฟู่... มาจนถึงใต้หน้าผาจนได้
ดิ... คินตะ?

รู้สึกตัวแล้วรึ!? ริว!!
ฉ.. ฉัน ...
เฮ้!! อย่าพูดมากนักจะดีกว่านะ! เดี๋ยวจะกระเทือนแผล ฉันจะพานายไปให้ถึงโรงพยาบาลเอง!
การที่นายกลายมาเป็นแบบนี้ เหมือนเป็นเพราะฉันเอง!
ถ้าตอนนั้นฉันไม่เผลอให้คุณโกโตดะแย่งมีดไปได้ล่ะก็....!
.....
มะ... ไม่ใช่...
เอ๋?
เป็นเพราะ... ฉันเอง .....
..... ฉัน .....
!?

ขอให้พวกคุณทั้ง4คนไปพบตำรวจพร้อมกัน และใช้เวลาหลายวันในการตรวจสอบ!
ชิ..! กลายเป็นเรื่องยุ่งแล้วสิ..!!
สัญลักษณ์ "ดาวมฤตยู" ที่ถูกท่านริวมองออกนั้น ได้ใช้เครื่องสำอางชนิดพิเศษ ซึ่งถ้าไม่ใช้ยาเฉพาะตัวแล้วจะไม่สามารถล้างออกได้ ปิดเอาไว้แล้ว
เพื่อตรวจสอบว่าใครเป็นสมาชิกของ "ดาวมฤตยู"
เอ๋!? ใช้เวลาหลายวันเลยหรือครับ!?
อย่างนี้ก็แย่สิผมน่ะ
มั่นใจว่าถึงจะเป็นคนในครอบครัวของผู้หญิงคนนี้ ก็ไม่มีทางดูออกได้แน่...!
แต่ว่า เรื่องที่ผิดพลาดทำให้ท่านริวต้องได้รับบาดเจ็บนี่สิ...
ต้องรีบอธิบายกับเซอร์คาลอนโดยเร็ว!!
เพื่อการนั้นแล้ว การที่จะต้องถูกตำรวจกักตัวไว้หลายวันคงไม่ดีแน่!
ถ้าอย่างนั้นก็ต้อง..
..ดิฉันเองถ้าต้องเสียเวลาหลายวันก็ลำบากเหมือนกันนะคะ!
ยังต้องไปงานประมูลที่ต่างประเทศด้วย....
จริงสิ! ถ้ายังไงช่วยตรวจสอบซะที่นี่เลยจะได้ไหมคะ?
ถ้าถอดเสื้อให้ตรวจเช็กร่างกายทั้งหมดก็คงจะใช้ได้ใช่ไหมล่ะคะ?
เอ๋...! นะ..ในที่แบบนี้นี่นะ!?
ตะ.. แต่ว่าทำแบบนั้น.....
จริงด้วยสิ.. ถ้างั้นผมจะเล่นไวโอลินให้ฟังเป็นการยืนยันตัวผมเองก็แล้วกัน!
?

..ดูท่าคงไม่จำเป็นต้องทำแบบนั้นแล้วล่ะครับ!
ใครที่เป็น"ดาวมฤตยู"นั้น
หา?
ผมรู้อย่างแน่ชัดแล้ว
!!
ผิดแล้ว..ตรงกันข้ามต่างหากล่ะ
เอ๋...?
ระ..เรื่องนั้นเพราะอย่างนั้นฉันถึงเป็นคนขององค์กรอะไรนั่นแบบนั้นมัน....
หึ! เจ้านักสืบโง่เง่า
พวกDDCก็แค่นี้แหละนะ.....
เอ๋!?
เฮือก
คุณแอบเอามีดมาเพื่อจะล้างแค้นให้กับศัตรูของพี่สาวคุณโฮโช มิซึรุสินะ?
คุณทาจิคิอาริสะ!

อาจารย์ยูเงะ !
เมื่อครู่คุณพูดว่า "จะเล่นไวโอลินให้ฟังเป็นการยืนยันตัวเอง" สินะครับ?
อ๊ะ
โฮ่..
ดังนั้นคุณซึ่งถืออาวุธมาเอง จึงไม่ใช่ "ดาวมฤตยู" !
"ดาวมฤตยู" นั้นมีลักษณะพิเศษคือจะวางแผนฆาตกรรมให้ผู้จ้างวานเป็นผู้ปฏิบัติเท่านั้น
จะไม่ให้ยืมมือตนเองในแผนการนั้นโดยเด็ดขาด
ถูกต้องแล้วครับ! คุณเป็นนักไวโอลินระดับโลก
อะ..อา! ฉันคิดว่าสิ่งที่จะยืนยันถึงตัวฉันได้ดีที่สุดก็คือสิ่งนั้น...
ถึง"ดาวมฤตยู" จะตรวจสอบเรื่องของคนที่ตนปลอมตัวมาอย่างละเอียดสักเท่าไหร่
ถึงจะสามารถแปลงโฉมได้สมบูรณ์แบบถึงขนาดที่สามารถตบตาคนในครอบครัวได้ก็ตามที.....
แต่ความสามารถด้านไวโอลินที่กล่าวกันว่าเป็นระดับปรมาจารย์นั้นไม่ใช่สิ่งที่จะลอกเลียนแบบกันได้...!
ต่อไปก็อาจารย์ฟุคุโอกะ !
หงึก
เอาล่ะ.....
ดังนั้นถ้าผมเป็น "ดาวมฤตยู" ล่ะก็
คงต้องหลีกเลี่ยงการปลอมตัวเป็นคุณอย่างแน่นอน
โฮ่
.....

ดะ.... เดี๋ยวก่อนสิ.. ไม่ใช่ฉันนะ ฉันเป็นตัวจริงนะ! ฟุคุโอกะ คาซึยะ ตัวจริง!
อาจารย์ยูเงะ! ถ้าเป็นคุณซึ่งรู้จักผมมานาน น่าจะรู้ใช่ไหมครับ?
"ดาวมฤตยู" ที่แม้แต่คนในครอบครัวยังถูกตบตาได้ เพียงแค่เพื่อนสนิทไม่มีทางที่จะแบ่งแยกออกได้
ถ้าคุณไม่ใช่ "ดาวมฤตยู"ล่ะก็ กรุณาหาหลักฐานมายืนยันด้วย
ไม่น่าเชื่อว่าอาจารย์ฟุคุโอกะจะเป็นคนขององค์กรอะไรนั่น ...!?
ดูท่าว่าการที่พูดออกไปว่าจะถอดเสื้อให้ตรวจสอบนั่นจะได้ผลสินะ
คึคึคึ... เจ้านักสืบโง่เง่า ....!
มะ..ไม่ใช่นะ!! ถึงจะพูดแบบนั้นแต่กะทันหันแบบนี้ ใครจะหาหลักฐานยืนยันได้กัน....
ฉะ... ฉัน ....
ฤบ
ฤบ
เหวอ !!
ฉับ
ฉับ

!?

ฟึ่บ

ตุบ

เอ๋ ?

เอ๋?

คุ... คุณชิบะ น่ะรึ..!?

อะไรกัน..! ทั้งที่ผมคบหา กับคุณชิบะ มานานแล้ว แท้ๆ แต่กลับไม่รู้เลย..

เธอน่ะ เป็น"ดาว มฤตยู" สินะ?

ใช่ จริงๆด้วย สินะ !

แย่ล่ะสิ! ดันตั้งรับ โดย ไม่ทันคิด ซะได้...

"ดาวมฤตยู" เองก็ตกต่ำลงนะ
ส่งคนอ่อนหัดแบบเธอมาแบบนี้น่ะ
อ่อนหัด!? ตรงไหนกัน!
ยังไม่รู้ตัวอีกรึ?
เมื่อครู่เธอบอกว่า "จะถอดเสื้อให้ตรวจเช็กร่างกาย" ใช่ไหมล่ะ?
ทั้งที่เป็นอย่างนั้น เพียงแค่ฉันว่าจะ "ตรวจสอบ" แต่เธอกลับบอกว่าจะถอดเสื้อให้ตรวจ .....
!!
นั่นคือคำพูดที่แสดงว่าบนตัวเธอมีสัญลักษณ์นั้นบนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย !!
ใช่ไหมล่ะ? "ดาวมฤตยู" !!
"ดาวมฤตยู" จะมีสัญลักษณ์ขององค์กรรูป "ดาวมฤตยู" ที่ไม่มีวันลบออกอยู่บนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย
...แต่ว่าคนที่รู้เรื่องนั้นมีเพียงพวกเรา DDC กับตำรวจส่วนหนึ่ง.. และก็คนขององค์กร "ดาวมฤตยู" เท่านั้น!!
ฮึ่ม !!
ดรับ
ฉับ
!?

ฟึ้บ
!?
ใช้
นาฬิกา
DDC
รับมีด
!
กรี๊ด

อุ่ก !

ปิด

หงึก

หนีไม่พ้นหรอก "ดาวมฤตยู" !

แย่งมีดของอีกฝ่ายมาอย่างรวดเร็วแล้วจับตัวเอาไว้!

ยะ.. ยอดเลย.. ใช้มือข้างที่ใช้รับมีด .....

รอยถลอกบนนาฬิกาที่ริวพูดไว้ได้มาแบบนี้นี่เอง...!!

ถ้าต้องโดนจับตัวที่นี่ล่ะก็สู้...!

อ๊ะ !

ควับ

ปั๊ก

ย..ยอดไปเลย!
นี่คือมืออาชีพ..งานของ DDC !!
ทั้งการคาดคะเนในชั่วพริบตานั่นก็ดี.... ทั้งการแสดงที่หลอกให้ศัตรูประมาทก็ดี....
เป็นคนที่พวกเราเทียบไม่ได้อย่างไม่เห็นฝุ่นเลย....!
เนอะ...?
แว่บ
อะ...อ้าวคิว?
แฮ่ก
แฮ่ก
ออกจาก "คฤหาสน์ดนตรีมายา" มาได้ประมาณชั่วโมงนึงแล้ว
แฮ่ก
แฮ่ก
ประสาทสัมผัสของเราจวนจะ.....
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
.....

เจอแล้ว! ตรงนั้นน่ะเอง !!

จุดที่พวกเราทิ้งรถเอาไว้!!

ถ้าข้ามเนินดินนั่นได้ล่ะก็ น่าจะมีรถพยาบาลรออยู่แล้ว!

อีกนิดเดียว .....

อีกนิดเดียวริวก็...

?

อ๊ะ !!

เหวอ !

ฮึ่ม !!

บ๊บ

ฮึบ——!!

วูบ

ฮึ่ก ฮึ่ก ฮึ่ก

เหวอ .....

ฮึ่ก ฮึ่ก ฮึ่ก

อุ่ก
อึ่ก ...
แค่แขนซ้ายข้างเดียวมัน.... ลื่น...
หลุด
มะ... ไม่ไหวแล้ว ไหล่ขวาหลุดซะแล้วสิ
กรอด
อะ.. อะไรกันนี่ ....!
ที่สุดของที่สุดแล้วแท้ๆ .....
คิ... คินตะ ....
ริว ....
อย่างน้อยก็ขอให้นายรอด
เถอะนะ .....
ฉุบ

!!
ปัง
อ๊ะ
ไม่ได้นะ! คินตะ! นักสืบห้ามยอมแพ้สิ...!!
ค... คิว !!

เรื่องนั้นช่างมันเถอะ....คินตะ.....!

ทะ... ทำไมนายถึงมาอยู่ที่นี่.....?

อึ่บ

คะ... คิว!

ปัด ปัด

รีบๆ ใช้เชือกนี่ปีนขึ้นมาเถอะ.....!!

โรงเรียนบู๊กสืบ Q

ตอนที่ 76 คดีมาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา 12

ระ..รอดจนได้.....
ขะ..ขอบใจนะ! คิว..!!
ฉะ...ฉันก็นึกว่าจะตายแล้วชะอีก.....
ริว..ริวล่ะ?
ริว!!
ดีจัง! ดูเหมือนจะไม่เป็นไรนะ!
คิว! นาย...!
ระ...รถเข็นงั้นรึ....!?
เพราะฉันใช้รถเข็นนั่นมาจนถึงที่นี่น่ะ!
อ๊ะ..!? หกล้มนิดหน่อยน่ะ
ทำไมถึงได้มีแผลเต็มตัวแบบนั้น! แถมยังมีเลือดออก.....
พอเห็นว่าอาจารย์ฮนโงจับ"คนร้าย"ที่ปลอมตัวเป็นคุณชิบะได้ เลยคิดว่าคงไม่เป็นไรแล้ว!
ก็เลยแอบออกมาจากคฤหาสน์แล้วใช้รถเข็นที่อยู่ใน"คฤหาสน์ดนตรีมายา"มานี่แหละ!

เพราะถนนจากคฤหาสน์มาถึงนี่เป็นทางลาดลง .....
เลยคิดว่าถ้าใช้รถเข็นนี่เหมือนคิกบอร์ดไถลงมาล่ะก็คงจะตามคินตะทัน....
แต่ว่า..ล้มลงระหว่างทางตั้งหลายหนก็เลยมีสภาพแบบนี้ไง...
ทำอะไรบ้าบิ่นอย่างนี้! โดนอาจารย์สวดยับแน่เลย !!
เอ๋?
รู้อยู่หรอก... แต่ว่าฉันทนรอเฉยๆ ไม่ไหวนี่นา !!
ถึงจะเป็นคำสั่งของอาจารย์ฮนโงก็เถอะ แต่ก็อยู่เฉยไม่ได้หรอก !
ฉันเองก็ต้องทำอะไรเพื่อริวบ้างเหมือนกัน !!
ก็ริวน่ะเอาตัวช่วยบังฉันเอาไว้นะ!
คิว...!
ดีล่ะ! งั้นก็ช่วยหน่อยนะ! คิว!
ถ้าข้ามตรงนี้ไปได้ล่ะก็จะมีรถที่พวกฉันทิ้งไว้อยู่ รถพยาบาลเองก็น่าจะมาถึงแล้วด้วย....
อีกนิดเดียวก็จะช่วยริวได้แล้ว!

อ้าว ?
ไม่มี... อย่าว่าแต่ รถพยาบาล เลย....
แม้แต่รถ ที่พวกฉัน ทิ้งไว้ ก็ไม่มี!?
จำผิดที่ รีเปล่า นะ?
คิ...คินตะ นั่น...!?
อ้า...!! รถของพวกฉัน ไปอยู่ก้นเหว .....!?
คงตกลงไป เพราะดินถล่ม เมื่อกี้ นั่นแน่...
อะ... เอาไง ดีล่ะ? คินตะ .....
อย่าเพิ่ง ตกใจสิ คิว! ยังไงซะ รถพยาบาล ก็จะมา...
P R R R.
อื๋อ?
ครับ! โทยามะ .....
อ้าว! เมงุจัง
ยะ... แย่แล้วล่ะ! คินตะ!! เมื่อกี้ โรงพยาบาล เพิ่งแจ้งมา .....
เกิดดินถล่ม ขึ้นอีก เพราะพายุ .....
ครืน ครืน
.....
รถพยาบาล เลยจอดอยู่ ตรงจุดที่ห่าง จากตรงนั้นไปอีก 10กิโลเมตร !
เพราะ ฉะนั้นนะ.. นี่! ฟังอยู่ รึเปล่า?

โธ่ว้อย!
อีก10กม.งั้นรึ!? ล้อเล่นรึเปล่านี่! บ้าฉิบ!!
ตุบ
ตุบ
พยายามเข้า! อดทนไว้นะ! ริว!!
ตุบ
จ๋อม
จ๋อม
จ๋อม
ริว เป็น "เพื่อน" นะ!
ไม่มีทางปล่อยให้ตายหรอก! ไม่มีทาง.....!!
ใครจะยอมให้ตายไปแบบนี้กัน!

จะ
ต้อง

ช่วย
ให้ได้
!!

เพราะ"การสะกดจิต"ที่รุนแรงน่ะครับ
หมดสติมาตลอดเลย.....
บางทีถ้าตื่นขึ้นมาเจ้าตัวคงจะลืมเรื่องที่ใช้มีดแทงคนอื่นแน่
โกโตดะคุง.....

การนำแผนอาชญากรรมมาให้กับคนที่เจ็บปวดกับหัวใจแห่งความแค้นอย่างคุณโกโตดะ
สร้างคนร้ายขึ้นโดยไม่ให้มือตัวเองต้องเปื้อน
นั่นเป็นวิธีการของ"พวกเขา".....!
.....
.....
ถ้าคนที่อยู่ตรงนั้น ไม่ใช่"คุณชิบะ"ล่ะก็ ตัวจริงของเธอไปอยู่ไหนกัน.....?
ร..หรือว่าเธอก็ถูกฆ่าตายไปด้วย.....!?
.....
ไม่ครับ... บางที"คุณชิบะ อาซาเอะ"ตัวจริงนั้นคงจะถูกลักพาตัวไปขังไว้ที่ไหนสักแห่ง ยังไงซะก็คงจะถูกปล่อยตัวมา
โดยลบความทรงจำว่าถูก"ลักพาตัว"มาด้วยการสะกดจิตที่รุนแรงเหมือนอย่างคุณโกโตดะ.....!
ตะ... แต่ว่า....
ฉันยังไม่อยากจะเชื่อเลย...
อาจารย์ยูเงะ....?
.....เพราะฉัน.....

การคัดเลือกผู้สืบทอดของฉันในครั้งนี้
โกโตดะคุง
ฉันตกลงใจว่าจะมอบ"เทสต้าเดล ดราโก"ให้กับเธอ!

เอ๋!?
!!
.....

ถะ..ถ้าอย่างนั้นที่อาจารย์พูดเมื่อครั้งก่อนว่า"อัจฉริยะคนที่2"ก็...
อา...หมายถึงเขานั่นแหละ.....

ถึงจะเป็นคนละแบบตรงกันข้ามกับโฮโชคุง
แต่เพราะฉันประเมินความสามารถที่ซ่อนเอาไว้ของเขาไว้สูงถึงได้เข้มงวดกับเขามาก.....

เพราะอย่างนั้นถึงได้เกิดเรื่องอย่างนั้นกับโฮโชคุง.....
ทั้งที่ฉันตัดสินใจไว้แล้วว่าผู้สืบทอด"เทสต้าเดล ดราโก"มีแต่โกโตดะคุงเท่านั้นแท้ๆ...

ถ้าเปิดเผยเรื่องนี้ให้เร็วกว่านี้ล่ะก็
.....
โกโตดะคุงก็คงจะไม่ทำเรื่องแบบนี้หรอก...!
ทั้งหมดเป็นเพราะฉันเอง
.....

เพราะฉัน
.....

ศย้บ

สุดท้ายก็ทำอะไรไม่ได้
ถึงแม้ว่าความจริงของคดีจะถูกเปิดเผยแล้ว แต่สิ่งที่สูญเสียไปก็ไม่อาจกลับคืนมาได้อีก....!

ทั้งมิตรภาพที่พังทลาย... ทั้งความรักที่สูญเสียไป...
ทั้งชีวิตของคนที่ตายไป
.....

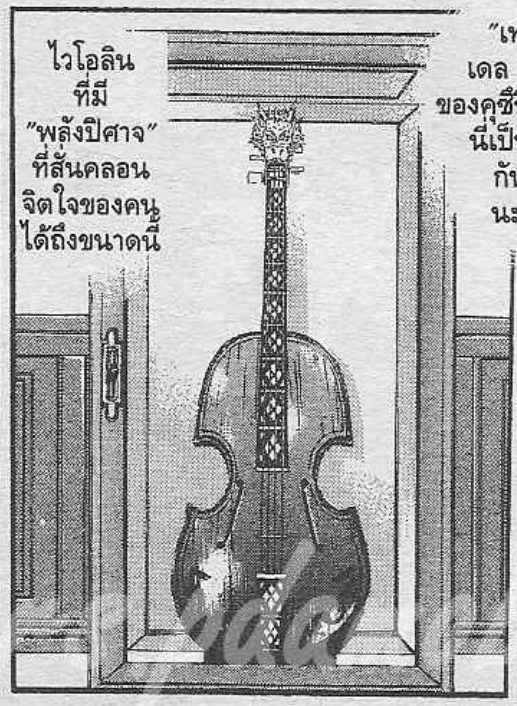
ไวโอลินที่มี "พลังปิศาจ" ที่สั่นคลอนจิตใจของคนได้ถึงขนาดนี้

"เทสต้า เดล ดราโก" ของคุซึริว ทวคุมิ นี่เป็นอะไรกันแน่นะ....?
.....

อ้าว ?
คุณ อาริสะ! เป็นอะไรไป รึเปล่าคะ?
คุณ มินามิ ....
!? นั่นมัน .....
ไวโอลิน ของ คุณอาริสะ ?
ค่ะ... ไม่ใช่ของที่มีราคา อย่างที่อาจารย์ยูเงะ หรือลูกศิษย์คนอื่น มีหรอกค่ะ
แม่ที่ตายไป เมื่อ3ปีก่อน เอาบ้าน ไปจำนอง แล้วซื้อให้ น่ะค่ะ
เอาบ้าน ไปจำนอง ซื้อไวโอลิน !?
...ค่ะ... แม่น่ะ คาดหวัง ในตัวฉัน มาตลอด...
บอกว่า พี่สาวของลูกน่ะ คือโฮโช มิซึรุ นักไวโอลิน อัจฉริยะ คนนั้น
เพราะฉะนั้น ลูกเองก็ต้องมี ความสามารถ ทางไวโอลิน ด้วยแน่...
แต่ น่าเสียดาย ที่ฉันไม่มี ความสามารถ แบบนั้น
พี่น่ะ เป็นทั้งความ ภาคภูมิใจ และความฝัน ของฉัน ตั้งแต่เด็ก แล้ว
เพราะ อย่างนั้น ตอนที่ได้ยินว่า พี่ตาย ในสภาพ แบบนั้น
ถึง กับช็อก จนทำอะไร ไม่ได้
ราวกับ ร่างกาย ของตัวเอง ถูกแบ่งออกไป ครึ่งหนึ่ง .....

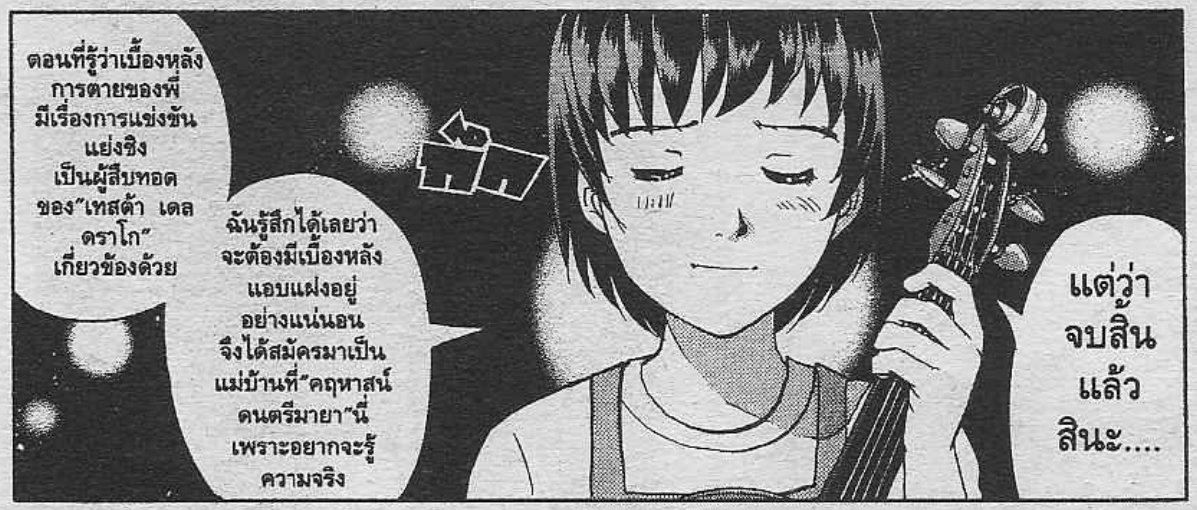
ตอนที่รู้ว่าเบื้องหลังการตายของพี่มีเรื่องการแข่งขันแย่งชิงเป็นผู้สืบทอดของ"เทสต้า เดลดราโก"เกี่ยวข้องด้วย
ฉันรู้สึกได้เลยว่าจะต้องมีเบื้องหลังแอบแฝงอยู่อย่างแน่นอน จึงได้สมัครมาเป็นแม่บ้านที่"คฤหาสน์ดนตรีมายา"นี่เพราะอยากจะรู้ความจริง
ก๊อก
แต่ว่าจบสิ้นแล้วสินะ....

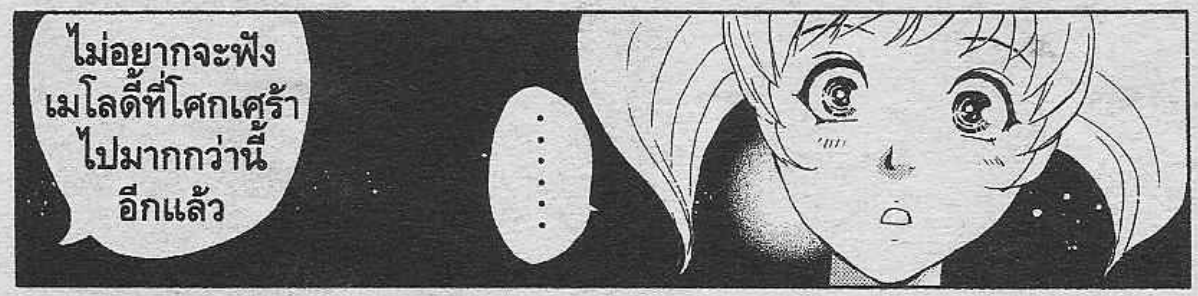
ไม่อยากจะฟังเมโลดี้ที่โศกเศร้าไปมากกว่านี้อีกแล้ว
.....

อาจารย์ยูเงะ....
.....!?
ปึ!
มีอะไรหรือครับ? อาจารย์ยูเงะ.....
ได้ยิน.....
เสียงไวโอลิน....
นี่มัน.....
เอ๊ะ!
.....

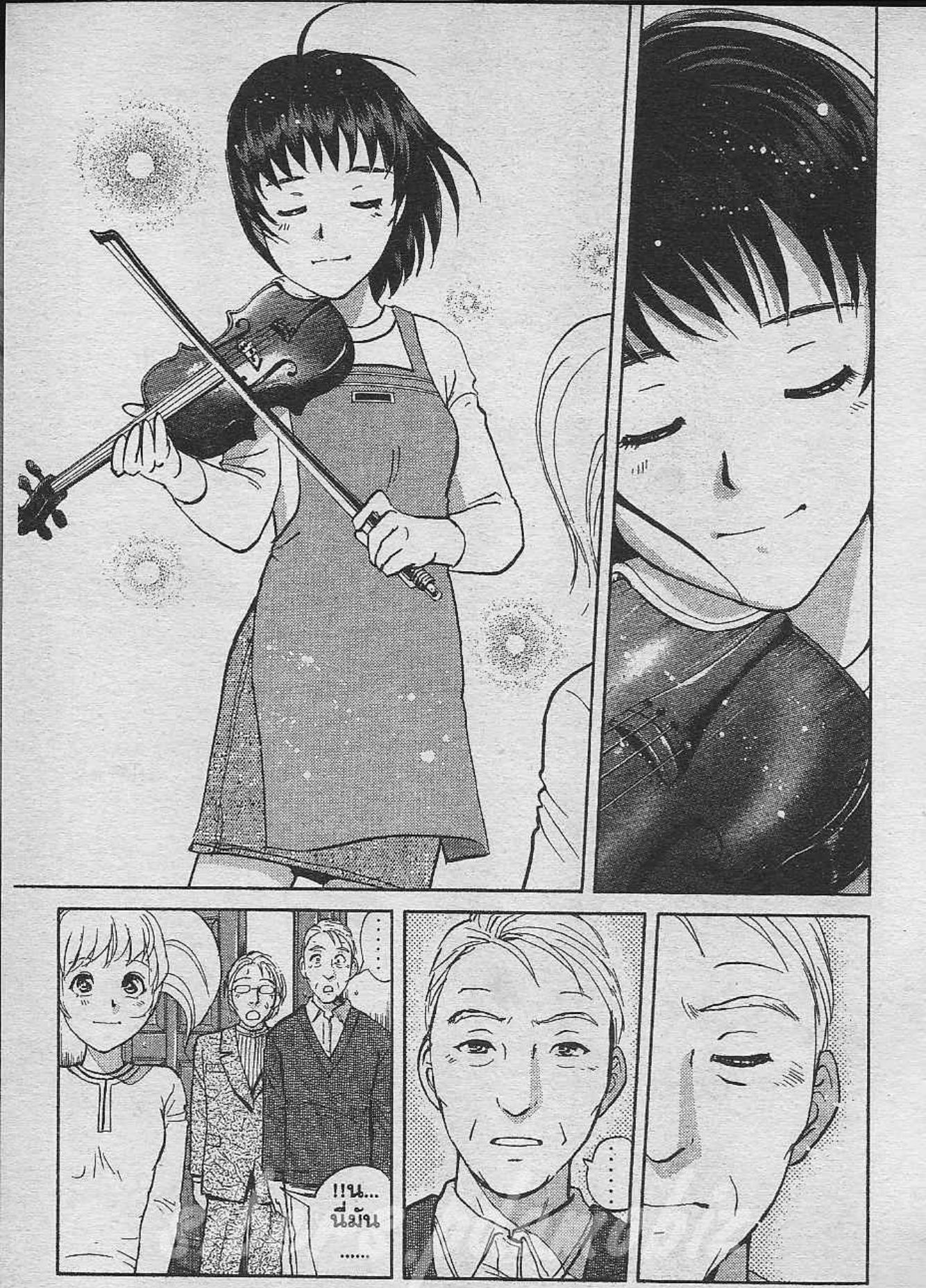
!!น...
นี่มัน
.....
.....
.....

ถึง
จะยัง
หยาบ
อยู่บ้าง
แต่
รู้สึก
สะเทือน
ถึงจิตใจ
.....
ช่างเป็น
ท่วงทำนอง
ที่อบอุ่น
และสดใส
อะไรอย่างนี้
.....
อืม
จริง
ด้วย
....
ไหนจะช่าง..
เป็นเสียง
ที่ฟังแล้ว
รู้สึกสดใส
!
ท่วงทำนอง
ไวโอลิน
ของ
คุณอาริสะ
นั้น....
ได้ครอบคลุม
ราวกับจะเยียวยา
"คฤหาสน์
ดนตรีมายา"
ที่เป็นเวทีของคดี
อันน่าเศร้านี้
อย่างเงียบๆ
ความงดงาม
ของท่วงทำนองนั้น
ไม่แน่ว่า
อาจจะมี
"อะไรบางอย่าง"
ที่คล้ายกันกับ
โฮโซ มิซึรุ
พี่สาว
ซึ่งได้รับการ
ขนานนาม
ว่า
เป็นอัจฉริยะ
ก็เป็นได้
"อะไรบางอย่าง"
ที่แม้แต่คุณอาริสะ
เจ้าตัวเอง
ก็ไม่รู้สึกถึง....

เอ้า มาได้แล้ว !!
"ดาวมฤตยู" !!
ทราบแล้วครับ! พวกผมจะคุ้มกันอย่างดีเลยครับ
ช่วยระวังให้มากด้วยนะครับ .....
ไม่แน่ว่า "ดาวมฤตยู" พวกเดียวกันอาจจะมาฆ่าปิดปากก็ได้
บรื๋น
ไม่ต้องกลัวไปหรอก ยังไงก็ไม่ให้พวกของเธอมาฆ่าได้หรอก!
รถตำรวจคันนี้ใช้กระจกกันกระสุนด้วย
มะ.. ไม่ใช่ !
ฉันเองก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งของ"ดาวมฤตยู"
ไม่หวาดกลัวต่อความตายหรอก
ตะ.. แต่ว่า ...!
...ถ้าหากเซอร์ คาลอนส่งผู้ชายคนนั้นมาล่ะก็ .....
บรื๋น !
แป๊ะ
?
!!
ผัวะ

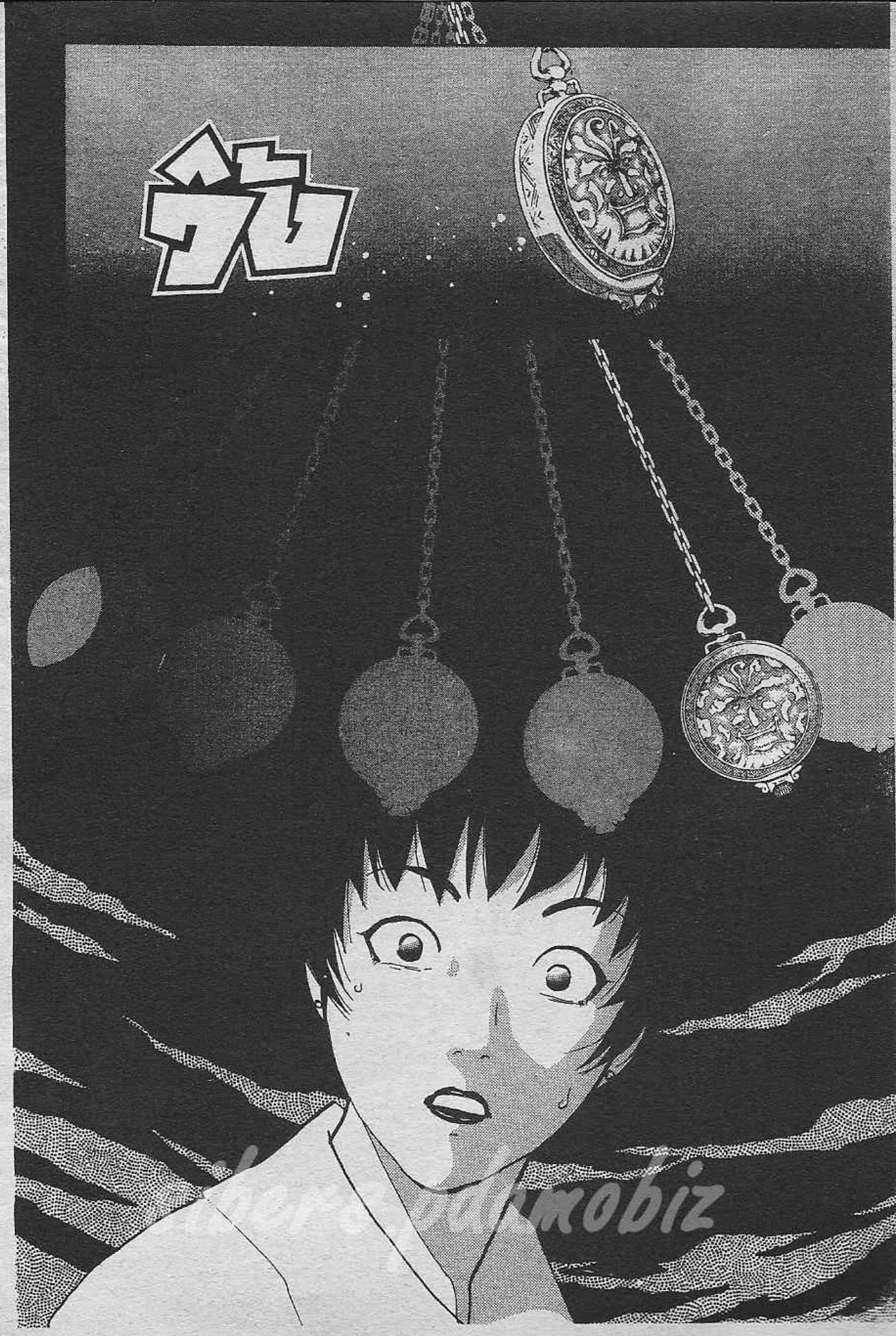
ウソ

ทะ.. ทะ.. ทะ.. ทะ..
...อื๋อ? เป็นอะไรไปน่ะ? "ดาวมฤตยู" !?
ทาร์ทารัส
ทาร์ทารัส ทาร์ทารัส .....
!!
อ๊าก ....
เฮ้ย! จ..จับตัวเอาไว้สิ!!
ปะ... เป็นอะไรไปน่ะ!? จู่ๆก็....
!?
อ๊าก——!!

ลา
ก่อน
มิส
คาโอริ
ขอให้
เดินทางสู่
ทาร์ทารัส
โดย
สวัสดิภาพ
นะ
แกร๊ก

ริว ....
!
มาสิ..! มาทางนี้ สิ ริว!!
!!
จะหนีไปจากชะตาชีวิตนี้ไม่ได้หรอก....?
นั่นเพราะว่า .....
ไหลเวียนอยู่ในร่างเช่นเดียวกับฉัน
.....
ในร่างกายของเจ้า
มีสายเลือด "ปิศาจ" ที่สูงส่ง

ผมทำไม่ได้!
มะ... ไม่!!
มาสิ!!
.....
ริว!!
!!
เหวอ
บอกแล้วไงว่าหนีไม่พ้นหรอก!!
ไม่ได้จริงๆ งั้นรึ?
ไม่อาจขัดขืนชะตากรรมของสายเลือดที่ถูกสาปได้หรือ?
ฉัน

อย่า
ยอมแพ้
!!

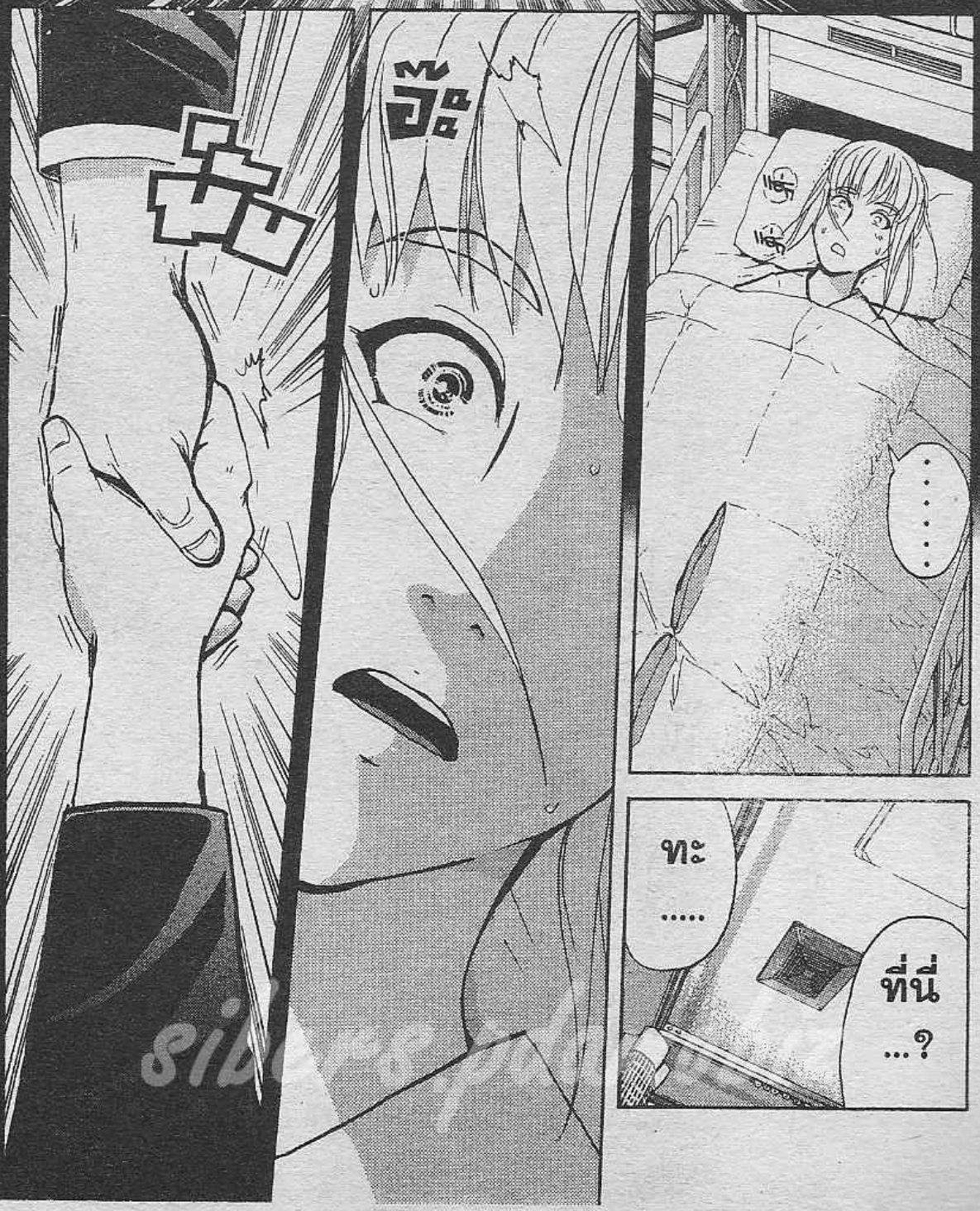

อ้าว? ตื่นแล้วหรือจ๊ะ !
เธอ.. ปลอดภัยดีแล้วล่ะ
เพราะ 2คนที่อยู่ตรงนั้นไง
!?
ทั้ง2คนช่วยกันแบกเธอมาที่รถพยาบาลที่จอดอยู่ตรงด้านหน้าของจุดที่ดินถล่ม
ทั้งตัวเปื้อนไปทั้งเลือดและโคลนเต็มไปหมด !
ได้ยินว่าแบกเธอมาจากบ้านพักตากอากาศที่อยู่ที่ภูเขาของอีกฟากใช่ไหมล่ะ?
เป็นเด็กที่เหลือเชื่อจริงๆ เลยนะ !
.....
เพื่อช่วย... เรา .....?
เพื่อเรา คนนี้ .....
2คนนี้เป็นอะไรกับเธอหรือจ๊ะ?
เพื่อนร่วมชั้น ?
.....
เพื่อนที่มี "ความตั้งใจ" เดียวกัน...
ไม่สิ ....

เพื่อน
สนิท
ครับ

โรงเรียนนักสืบ Q

นี่จ้ะ! เปลี่ยนน้ำในแจกันให้แล้ว

วางไว้ตรงนี้นะจ๊ะ!

ขอบคุณครับ

ก๊อก ก๊อก ก๊อก

อ้าว?

ดูเหมือนว่าวันนี้เพื่อนก็มาเยี่ยมอีกนะ!

!

โรงเรียนบูกสืบ Q

ตอนที่ 77 ทูตรับใช้ของ "ดาวมฤตยู"

ยะฮู้ริว !!

บาดแผลเป็นไงบ้าง?

ของฝากวันนี้ก็คือซาลาเปาทาโกะยากิร้อนๆ! อร่อยนะ...

รบกวนด้วยนะครับ! คุณพี่พยาบาล

ว่าแต่ดีจังนะ!

มากันแล้วหรือ!

ทุกคน....!

ดิก

ได้ยินว่าอีกอาทิตย์นึงก็ออกจากโรงพยาบาลได้แล้ว! ฉันค่อยโล่งใจหน่อย!
จริงด้วย!
ฉันเองยังคิดเลยว่าจะเป็นยังไงบ้าง
อา... ถึงเลือดจะออกมากแต่อวัยวะภายในไม่มีบาดแผลอะไรน่ะ!
เพราะคิวกับคินตะนั่นแหละ
ขอบใจจริงๆนะ
แหม... ไม่เท่าไหร่หรอก!
ลำบากหน่อยตรงที่มีฝนตกกับดินถล่มเท่านั้นแหละ
เนอะ! คิว
จริงด้วย! อีกอย่างเพราะฉันไม่ฟังคำสั่งอาจารย์ฮนโง
ตอนหลังเลยโดนเทศน์ซะยกใหญ่เลย..
ให้ตายสิ.. คดีครั้งนี้มีแต่เรื่องหนักๆทั้งนั้นเลยนะ
โชคดีที่ฉันอยู่ประจำการที่โรงเรียน!
จริงสิ ริวคุง....
ได้ยินเรื่องหลังจากนั้นของอาจารย์ยูเงะรึยัง?
เรื่องของอาจารย์ยูเงะ....?

โอ... อาจารย์ดัน! สวัสดีครับ
ตั้งแต่ "คดีชโมยเทสต้า เดล ดราโก ที่ล้มเหลว" เมื่อ20ปีก่อนสินะครับ
ไม่ได้พบกันนานเลยนะครับอาจารย์ยูเงะ...
ว่าแต่ดีใจที่คุณดูแข็งแรงกว่าที่คิดไว้ซะอีกนะครับ
โดยเฉพาะหลังจากคดีแบบนั้นแล้ว...
ต่างฝ่ายต่างก็อายุมากขึ้นกันนะครับ!
....นั่นสิครับ....
จริงอยู่ว่าผมได้สูญเสียลูกศิษย์ทั้งหมดที่จะฝากความหวังในคดีนี้
แต่ว่าผมได้มองเห็นถึง "ความหวัง"ใหม่ที่อยู่ท่ามกลางผลลัพธ์ที่น่าเศร้านี้....
ความหวัง" ใหม่ ?
!? เสียงไวโอลินนี่มัน...?
รู้ด้วยหรือครับ? สมแล้วที่เป็นอาจารย์ดัน
เสียงของ "เทสต้า เดล ดราโก" ครับ!
อืม.. ฝีมือบรรเลงขนาดนี้เป็นใครกันล่ะครับนี่?
ลูกศิษย์คนใหม่ของผมเองครับ
ขอแนะนำให้รู้จัก..

!?
ทาจิคิ อาริสะคุง .....
เป็นน้องสาวคนละพ่อของโฮโช มิซึรุ ที่ผมเคยคิดจะมอบ"เทสต้า เดล ดราโก"ให้
รู้สึกว่าตอนแรกหล่อนจะเป็น....
...ครับ หล่อนมาที่นี่ในฐานะแม่บ้าน
ไวโอลินของหล่อนได้จุดประกายไฟแห่ง"ความหวัง"
ให้กับจิตใจของผมที่อยู่ก้นบึ้งแห่งความเสียใจหลังจากที่ได้รู้ถึงความจริงของคดีในครั้งนี้
ไวโอลินของอาริสะคุงแตกต่างจากของพี่สาวโฮโชคุง...
ทำให้รู้สึกถึงความเข้มแข็งที่น่าประหลาด .....
ถ้าได้รับการชี้แนะที่ถูกต้องแล้วล่ะก็ มีความเป็นไปได้ว่าหล่อนจะสามารถเติบโตขึ้นได้อีก !
ตอนที่รู้สึกอย่างนั้นผมจึงรู้สึกตัว...
หล่อนเป็น"ความหวังใหม่"ที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่ผมอย่างแท้จริง
ผมยังมีงานหลงเหลืออยู่ จะต้องพัฒนาความสามารถของหล่อนให้สูงยิ่งขึ้น!

ถึงแม้ชีวิตนี้จะเหลืออยู่อีกไม่มาก
.....
เพื่อชีวิตที่ยังเยาว์วัยที่ยังมีวันรุ่งขึ้น.....!
ผมก็ตั้งใจที่จะถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่างของผม
ปัง
ผมก็เห็นด้วยครับ! อาจารย์ยูเงะ....!!
.....
อาจารย์ดัน....

มิสคาโอริ ที่พลาดในการนำ "เทสต้า เดล ดราโก" กลับมา และยัง ทำความผิดพลาด อย่างร้ายแรง ทำให้ท่านริว ต้องได้รับบาดเจ็บ
จะไม่ได้ กลับมาสู่ สภาพปกติ ตามเดิม ได้อีก เป็นครั้งที่2
ตราบใด ที่ยังไม่รู้ "คีย์เวิร์ด" การที่จะ คลายสะกดนั้น ไม่มีทาง ทำได้...!
ต้องทนกับ ความ ทุกข์ทรมาน ของนรก
ที่เจ็บปวด ยิ่งกว่า ความตาย ไปตลอด ชีวิต
ขอบใจ มาก เซอร์ คาลอน
ไม่หรอกครับ.. "โทษทัณฑ์" ครั้งนี้ เคลเบรอส เป็นคนจัดการครับ คิง ฮาเดส
งั้นรึ เคลเบรอส เป็นผู้เชี่ยวชาญ การสะกดจิต ที่ฉันเป็นคนสอน ให้โดยตรง
ถึงจะมี เหตุการณ์ ที่ไม่ได้ คาดการณ์ไว้ ก็ไม่มีทาง ผิดพลาด แน่
ว่าแต่ ริว เป็นยังไง บ้าง?
ครับ ดูเหมือนว่า จะปลอดภัยดี ครับ ต้องเข้า โรงพยาบาล ประมาณอาทิตย์ ครับ

ฉัน ไม่ค่อย มีเงิน .....
ก็ ตอนนั้น น่ะ....
ไปกินข้าวด้วยกัน เป็นการฉลอง ที่ริวออกจาก โรงพยาบาล ดีไหม...
ก็ดี นะ!!
แต่ว่า.. ไม่เอาร้าน ข้าวหน้าเนื้อ คราวก่อน แล้วนะ?
เพราะ ฉะนั้น นะ...!
ตอนนี้ เคล เบรอส
กำลัง ไปที่ โรงพยาบาล ที่ท่านริว อยู่ ครับ
!?

อีกอย่างนั่นน่ะ.....
เอ๋?
มีอะไรหรือ? คิว...
ผู้ชายคนนั้นทำไมหรือ..?
ตุบ ตุบ ตุบ
อืม...! ท่าทางแบบนั้นเป็นคนมีฝีมือในการต่อสู้สูงพอควรเลยล่ะ...
อืม.. งั้นหรือ? ฉันดูไม่เห็นจะรู้เรื่องเลย
?
เชิญครับ
ก๊อก ก๊อก ก๊อก
ดึก

อาการเป็นอย่างไรบ้างครับ?
ปริ๊นซ์ของพวกเรา
ผู้....ผู้ชายคนนี้....!
.....

กลับไปนะ!
การที่คนไม่รู้จักมาเยี่ยมไข้แบบนี้กลับทำให้รู้สึกแย่เข้าไปใหญ่!
หึหึหึ... สมแล้วนะครับ
เพียงแค่เห็นครั้งแรกก็รู้แล้วว่าผมเป็นใคร....
เพราะ "การสะกดจิต" ที่ผมทำไว้กับคุณโกโตดะผู้จ้างวาน
ทำให้คุณต้องได้รับบาดเจ็บ การมาเยี่ยมไข้ก็สมควรอยู่ไม่ใช่รึครับ?
ว่าอะไรนะ...?
กรณีที่มีผู้ที่มองออกถึงแผนการของพวกเราและไขปริศนาออกได้
ผมได้สะกดจิตให้ผู้จ้างวานจัดการฆ่าคนๆนั้นซะ
แต่มีข้อแม้ว่าถ้าคนๆนั้นเป็นท่านริวล่ะก็ "การสะกดจิต" นั้นก็จะไม่มีผล .....
แต่ไม่คิดเลยว่าคุณจะกระโดดออกมาปกป้องเด็กหนุ่มที่กำลังจะถูกแทง
ต้องขออภัยด้วยครับ
ทำไม....?
ทำไมผู้ชายคนนี้ถึงได้รู้เรื่องราวของคดีละเอียดขนาดนั้น?
เรื่องนั้นนอกจากตำรวจกับDDSแล้วไม่น่าจะมีใครรู้ได้อีกนี่นา....
งดงามใช่ไหมครับ? กุหลาบดำนี่... เป็นพันธุ์ที่เรียกว่าแบล็ก เพิร์ลครับ
สีที่แดงเข้มราวกับสีดำนี้คล้ายกับสีของเลือดที่แห้งแล้ว .....
....เป็นใครกันแน่!? นายน่ะ .....

ขอ
อภัย..
ที่ไม่ได้
แนะนำ
ตัว
ยินดี
ที่ได้รู้จัก
ครับ
ท่านริว
ตัวผม
ใน
"องค์กร"
นั้น
มีชื่อว่า
เคลเบรอส
ครับ
!!
....
ออก
ไป
ซะ
!
ฉันรู้ถึงตัวจริง
ขององค์กร
ของพวกนาย
อย่างชัดเจน
แล้ว!
กลุ่ม
ฆาตกร
ที่ชั่วช้า!!
ผิดแล้ว
ล่ะครับ...
ปริ๊นซ์ริว
คนของ
องค์กรนั้น
จะไม่ฆ่าคน
โดยเด็ดขาด
จริงอยู่ว่า
ผู้หญิง
คนนั้น
ที่ผม
"ทำโทษ"
เป็นคน
โง่เขลาชั้นต่ำ
ที่เอาของมีคม
ออกมา
กวัดแกว่ง
ไปมา...
แต่
ได้โปรด
อย่า
เข้าใจผิด
.....
"ดาว
มฤตยู"
ไม่ได้
เป็นองค์กร
ฆ่าคน

พวกเรา
เป็นกลุ่ม
ผู้มีมันสมอง
เป็นเลิศ
ที่รับคำร้อง
ของลูกค้า
ผู้ที่คิด
จะแก้แค้น
หรือคิดจะ
กำจัดศัตรู
ที่มุ่งร้าย
ต่อตนเอง
ช่วย
ในความ
ปรารถนา
ที่เป็นไป
ตามต้องการ
ของ
พวกเขา
โดย
ช่วยประสาน
และ
วางแผนการ
ที่
สมบูรณ์แบบ
ให้
และ
คุณ
ก็คือ
บุคคล
เพียงคนเดียว
ผู้สืบสายเลือด
ของ
"คิง ฮาเดส"
.....
ผู้ก่อตั้ง
องค์กร
"ดาวมฤตยู"
ที่ยิ่งใหญ่
ของพวกเรา
.....
เป็น
ผู้สืบทอด
คนสำคัญ
ที่จะเป็นรุ่นที่2
ของ"ดาวมฤตยู"
ของพวกเรา
?

เหวัง
ฉันไม่มีทางเป็นผู้สืบทอดของ"กลุ่มอาชญากรรม"ของพวกนายหรอก!!
แฮ่ก
แฮ่ก
.....ไม่มีวัน!
ออกไปนะ——!!
เฮ้อ...ท่านริว....
โดนพิษของพวกมือถือสากปากถือศีลของDDSเข้าซะแล้ว
ไม่เข้าใจความคิดของ"เบื้องบน"เลย
ทั้งที่ท่านริวซึ่งยังอ่อนวัยอยู่มีความเป็นไปได้สูงว่าจะเป็นแบบนี้แท้ๆ....
...ไม่สิบางที
อาจจะมีเหตุผลลึกซึ้งที่ผมเองก็คิดไม่ถึงก็เป็นได้?
ฉันบอกให้ออกไปยังไงล่ะฟังไม่เข้าใจรึไง!?
ขึง
การทำให้กระเทือนถึงบาดแผลของท่านริวคงจะไม่ดี
ถ้าอย่างนั้นผมขอตัวกลับก่อนนะครับ..!
จริงสิ....
รู้จักภาษาดอกไม้ของกุหลาบดำไหมครับ?

"คุณเป็นของฉัน"
.....
จาก "ชะตาแห่งสายเลือด" น่ะ
.....
หนีไม่พ้นหรอกครับ
ผัวะ
!!
อุ่บ ....
ริว... ในร่างกายของเจ้ามีสายเลือด "ปีศาจ" ที่สูงส่ง
ไหลเวียนอยู่ในร่างเช่นเดียวกับฉัน

"เลือดของปิศาจ" รึ...
พระเจ้า.....
ได้โปรดเถอะ
ช่วยลบชีวิตที่ถูกสาปนี้ทิ้งเดี๋ยวนี้ด้วยเถอะ.....
ขอพลังที่จะต้านทาน "สายเลือดปิศาจ" จนถึงที่สุดให้กับผมด้วยเถอะ!!
ไม่เช่นนั้นก็ขอ "พลังต่อต้าน"!

ก่อนอื่น ก็ขอแสดงความยินดีกับริวที่ออกจากโรงพยาบาล ....!
วันนี้ทุกคนเลี้ยงให้เองเพราะงั้นกินเข้าไปเยอะๆ เลยนะ !
ฉาก

อา... ขอบใจนะ
โอ้! ฉันจะแสดงวิธีการทำโอโคโนมิยากิที่สุดยอดให้ดูเอง!
น่าสนุกจัง! ฉันไม่ค่อยได้กินแบบนี้บ่อยนักหรอก!!
ถ้าเป็นกระทะร้อนล่ะก็จะเป็นเนื้อมัตซึซากะ...

....เอ๋? ก็ฉันชอบมายองเนสนี่นา
อ้า!! เฮ้ย คาซึมะ!! ทำไมถึงใส่มายองเนสล่ะ!?

อ้า!! ดิว! นั่นมันยังไม่สุกเลยนะ!
ก็ฉันท้องร้องแล้วนี่นา..

ฮึ่ม...! ไม่ว่าหน้าไหนก็เหมือนกันไม่รู้จักโอโคโนมิยากิกันเอาซะเลย !
โอ๊ย... หนวกหูจริง! คุณผู้ชำนาญโอโคโนมิยากิ !

เอ้า! นี่ส่วนของริวนะ!
จะเอาซอสแบบไหนล่ะ?
อะ..อาอันไหนก็ได้...

เอ็น อะไออ้ะ อิว
ไอ้อีบอิน เอี่ยวอด นะ!
เอ่อ... คือฉันเพิ่งจะเคยกิน "โอโคโนมิยากิ" เป็นครั้งแรกน่ะ...
เอ๋ !?
จริงน่ะ?
ขนาดฉันยังเคยกินเลยนะ!
นายนี่เป็นคนญี่ปุ่นมากี่ปีแล้ว !?
ชีวิตส่วนตัวมีแต่ปริศนาเต็มไปหมดนะ? ริว!
....ไม่ได้มีอะไรสำคัญหรอก
แต่ว่าริวคุงน่ะให้ความรู้สึกแตกต่างนะ...!
ยังไงดีล่ะ เหมือนกับเจ้าชายรีเปล่านะ...
อ๊า
!?
เหวอ..! ดันตกลงจุดสำคัญซะได้..!?
อ๊ะ..!! ขอโทษนะ! คินตะ!!

เอ้า! คินตะ น้ำ!!

พรวด

เหวอ ...!!

ทำอะไร ลงไป นี่

อย่างนี้ ก็เหมือน กับฉัน ฉี่ราดเลย น่ะสิ!

หวาย !

จริงด้วย

ตะ..แต่ว่า ในสมุดบันทึกDDS ก็เขียนไว้ว่า แผลไฟลวก ต้องรีบทำให้ เย็นลง...

เอ่อ... คุณลูกค้าคะ.. อย่าพูด เรื่องพวกนั้น ในร้าน จะได้ไหมคะ..

ฉี่ราด ฉี่ราด

ฮะฮะฮะ

เงียบนะ!! คาซึมะ! ฉันจะ ราดน้ำใส่นาย บ้าง

กรี๊ด หยุดนะ!

เฮ้อ... เย็น ป่านนี้แล้ว รึนี่ —

สนุก จังเลย !

เอาล่ะ... ฉันต้องกลับบ้าน ไปเปลี่ยน กางเกงก่อน แล้วค่อยไป ทำงาน!

จากนี้ไป จะไปทำงาน งั้นหรือ? ลำบากแย่ เลยนะ คินตะ!

แหงสิ! ฉันเป็นนักเรียน ที่ต้อง หาเลี้ยงตัวเอง นี่!

ไป ล่ะนะ !

ท่าน คาซึมะ ผมมารับ แล้วครับ .....

อา! ขอบใจนะ ไคโด!

ฉันไป ทางเดียวกับ บ้านเมงุจัง ถ้าไงไปด้วยกัน ไหม?

จริงน่ะ!? งั้นก็ ขอรบกวน ด้วยนะ

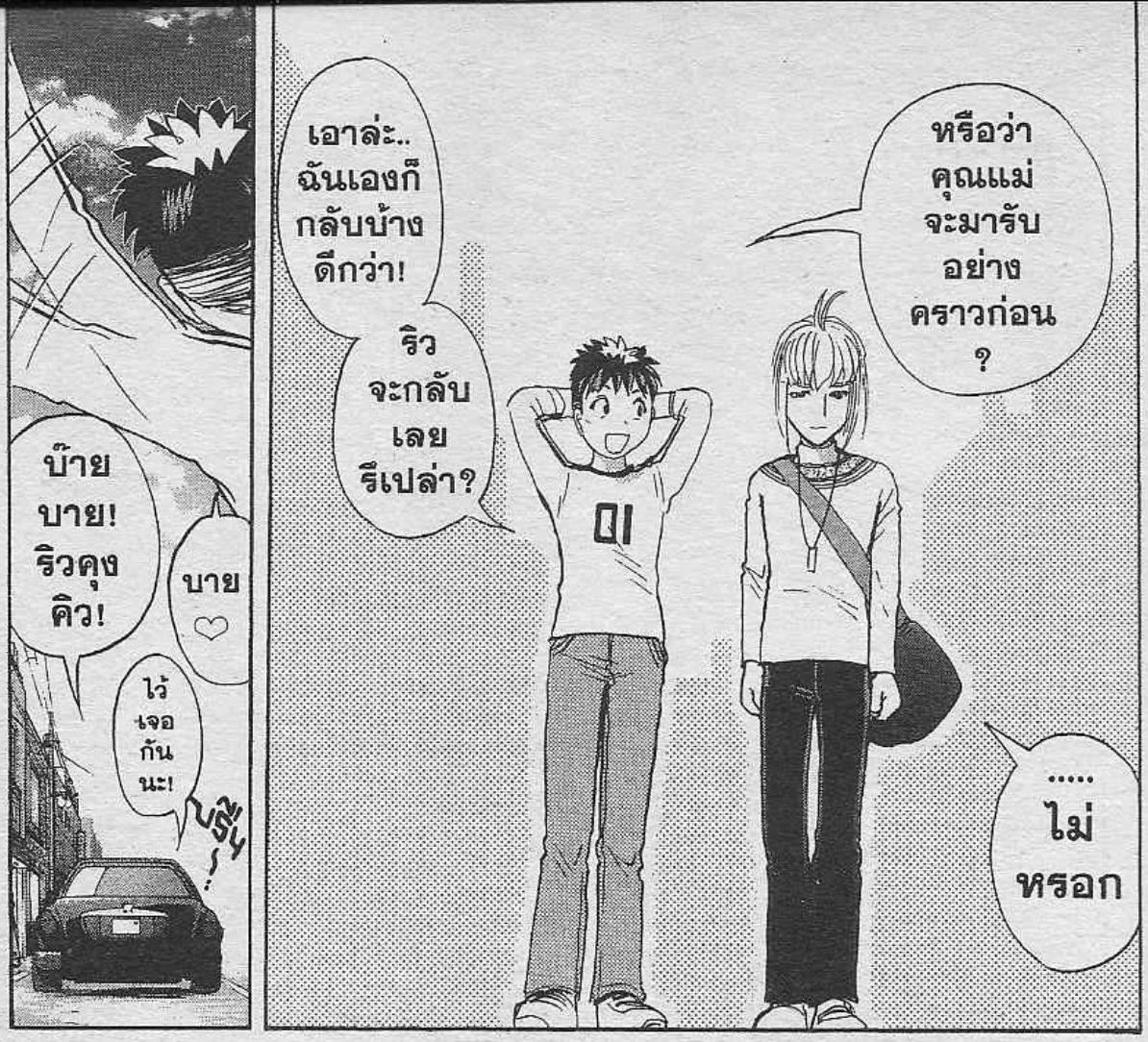
หรือว่าคุณแม่จะมารับอย่างดราวก่อน?
เอาล่ะ.. ฉันเองก็กลับบ้างดีกว่า!
ริวจะกลับเลยรึเปล่า?
.....ไม่หรอก
บ๊ายบาย! ริวคุงคิว!
บาย♡
ไว้เจอกันนะ!
บรื้น!

คนนั้นไม่ใช่แม่หรอก

...เอ๋? ตะ..แต่ว่าตอนนั้น.....
อ๊ะ..! หรือที่บ้านของริวจะมีเรื่องภายในครอบครัวที่ซับซ้อนนะ?

เหตุผลนั้นจะเล่าให้ฟังทีหลัง.....
ว่าแต่คิวฉันมีเรื่องขอร้อง
อะ... อะไรล่ะ? จู่ๆก็พูดจาเป็นทางการ...

ขอพัก
อยู่ที่บ้าน
ของนาย
ชั่วคราว
จะได้ไหม
?
ระ...
หรือว่า
จะออก
จากบ้าน
!?
เอ๋
!!
....
อะ...
คือ....
ถ้าลำบาก
ก็ไม่เป็นไร
หรอก....
ฉันมีเงินพอ
ที่จะพัก
โรงแรมได้
ระยะหนึ่ง
.....
ขอโทษ
นะ...
ดิว...
จู่ๆก็
ขอร้อง
เรื่อง
แปลกๆ
.....
!?

ยินดี ต้อนรับ เลยล่ะ !
เอ๋ !?
เพิ่งจะเคยมี เพื่อนมาพัก ที่บ้านฉันครั้งนี้ ก็ครั้งแรก นี่แหละ!
แม่ ต้องดีใจ แน่เลย! รายนั้น เขาชอบเฮฮา อยู่แล้ว!!

ขอบใจ นะ... คิว...!
ขอบ ใจ จริง ๆ .....
ไม่รู้ หรอกนะว่า ริว ออกจากบ้าน ด้วยสาเหตุ อะไร!
แต่ ฉันเป็น ฝ่ายเดียว กับริว นะ!!

อือ ....
ป่านนี้แล้ว รีนี่ ....!
ฟู่~!
ก่อนคิวจะกลับมา
ลุยอีกสักยกก่อน!
อ้าว? กลับมาแล้วรึ!
กลับมาแล้วครับ ....!
ตุบตุบ
กลับมาแล้วหรือคิว!
เร็วจังนะ!
อื้อ! ผมพาเพื่อนมาด้วยน่ะ
อ้าว? เธอคือ .....
เพื่อน ....

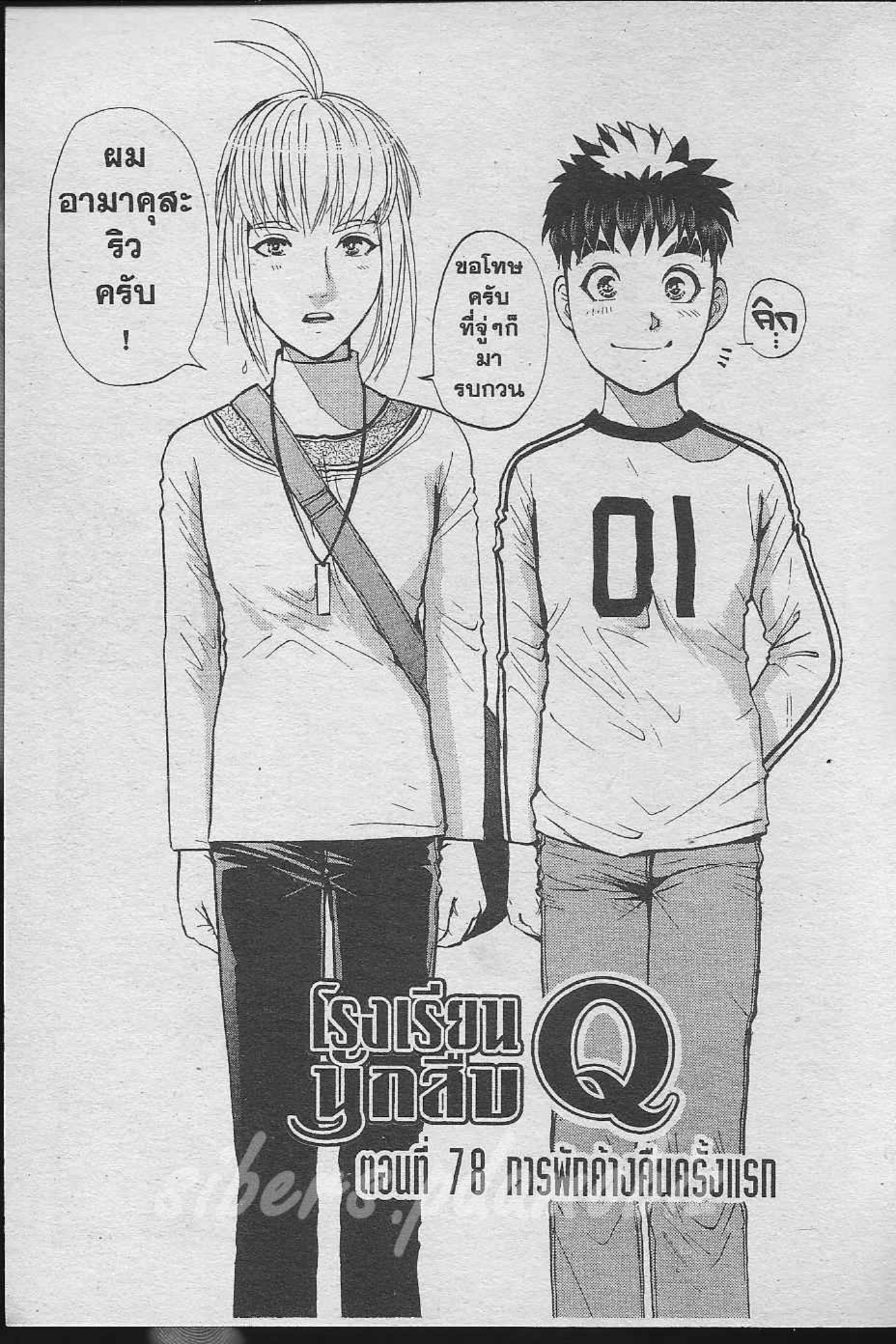

ผม อามาคุสะ ริว ครับ !

ขอโทษ ครับ ที่จู่ๆก็ มา รบกวน

คิก...

โรงเรียนบู๊กสีบ Q

ตอนที่ 78 การพักค้างคืนครั้งแรก

แหม..!! เธอคือ ริวคุง รึนี่!?
ได้ยิน เรื่องของเธอ จากคิวอยู่เสมอ เลยล่ะ!!
ยอด อัจฉริยะ ที่เก่ง ทั้งเรื่อง การเรียน และกีฬา!

ยินดี ต้อนรับจ้ะ! เอ้า เข้ามา สิจ๊ะ!
ค.. ครับ
มาสิ! ริว!!

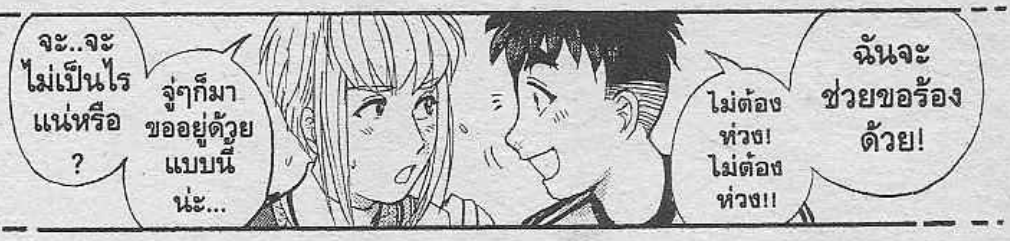
จะ..จะ ไม่เป็นไร แน่หรือ ?
จู่ๆก็มา ขออยู่ด้วย แบบนี้ น่ะ...
ไม่ต้อง ห่วง! ไม่ต้อง ห่วง!!
ฉันจะ ช่วยขอร้อง ด้วย!

เอ๋ ...!!
ที่ว่าน่ะ หมายถึง หนีออก จากบ้าน งั้นรึ!?

ค..ค่อยๆ สงบสติอารมณ์ แล้วคิด ก่อนเถอะ! มะ..ไม่รู้เหมือนกัน ว่ามีเรื่องอะไร...
ตะ...แต่ ถ้าหากเธอ หายตัวมาล่ะก็ คุณพ่อคุณแม่ คงเป็นห่วง ไม่ใช่หรือจ๊ะ?
ครับ ครับ ครับ
แม่ นั่นแหละ สงบสติ อารมณ์ ก่อนเถอะ! ริวน่ะ..

พ่อแม่ ที่จะมาเป็นห่วง เรื่องของผม ไม่มีหรอกครับ

เอ๋ ?
พ่อแม่จริงๆ ของผม ได้ยินว่า ตายไป ก่อนที่ผม จะจำความได้ ซะอีก

ผมถูกเลี้ยงดูมาในบ้านที่เหมือนกับนรกนั่น...
โดยมีคนอื่นคอยเฝ้าดูอยู่เสมอตั้งแต่สมัยเด็กแล้ว...
ผม"หนี"มาจาก"นรก"นั่นครับ!
ถะ...ถ้างั้นผู้หญิงที่ขับรถไปรับครั้งก่อนก็ไม่ใช่"คุณแม่"ของนายสิ?
อา... เป็นหนึ่งใน"คนเฝ้าดู"ที่อยู่ในฐานะคนคอยดูแลน่ะ!
ฉันโดนสั่งให้เรียกหล่อนว่า"แม่"...
โดนสั่งงั้นหรือ.. ใครกัน!?
...ปู่ของฉันเอง!
ทำไมคุณปู่ของริวถึงได้ทำแบบนั้น..
ขอโทษนะคิว! เรื่องนั้นช่วยรออีกสักระยะจะได้ไหม?
ฉันจะเล่าความจริงให้คิวฟังจากปากฉันเองอย่างแน่นอน!
ฉันขอสัญญา....!

.....
เข้าใจล่ะ....!
!
แม่!!
.....!
ถึงจะไม่ค่อยเข้าใจสักเท่าไหร่ก็เถอะ
แต่ถ้าลำบากขนาดนั้นล่ะก็ยังไงก็พักอยู่ที่นี่สักระยะเถอะนะ! ริวคุง!
มีริวคุงมาอยู่เพิ่มอีกคนก็ยิ่งครึกครื้นดีออก!
ข.. ขอบคุณครับ!
ดีจังเลยนะริว!
ดีล่ะ! งั้นวันนี้จัดงานเลี้ยงต้อนรับริวคุงกันเถอะ!
แม่จะแสดงฝีมือเอง!
ริวคุงชอบกินอะไรล่ะ?
เอ๋..? ผมไม่ได้ชอบรึเกลียดอะไรเป็นพิเศษ...
งั้น ผมขอแฮมเบอร์เกอร์ใส่ไข่กับมันต้ม!
ของชอบของคิวเกี่ยวอะไรด้วยล่ะ!

ข.... ขออภัยด้วยค่ะ เซอร์คาลอน?
เมื่อครู่มีเมล์จากท่านริวมาที่ดิฉันบอกว่า "จะไม่กลับมาที่บ้านนี้อีกแล้ว"...!
งั้นรึ... แล้วไปที่ไหนล่ะ?
ยังไม่ทราบค่ะ! จะรีบเรียกรวมพลสมาชิกทันทีแล้ว....
ไม่จำเป็น
คะ?
คงจะพักอยู่ที่บ้านของพวกQ Class ของDDS คนใดคนหนึ่งนั่นแหละ ปล่อยไว้อย่างนั้นแหละ
ตะ...แต่ว่า... ถ้าอย่างนั้นก็ยิ่งอันตรายสิคะ!
ดูเหมือนว่าระยะนี้ท่านริวเริ่มจะระแคะระคายแล้วว่าองค์กรของเราเป็นองค์กรแบบไหน....
ถ้าเกิดไปสนิทสนมกับนักเรียนของDDS พวกตีสองหน้านั่นล่ะก็
จะกลายเป็นเรื่องอันตรายร้ายแรงในฐานะผู้สืบทอดของคิง ฮาเดส .....!
ตรงกันข้ามกันต่างหากล่ะ มิสยูริเอะ
ไม่ต้องเป็นห่วงไปทางนี้จะเฝ้าดูความเป็นไปเอง
ค... ค่ะ
ความคิดของคิง ฮาเดสนั้น .....
มันกว้างไกลและลึกล้ำ
เกินกว่าพวกเธอที่อยู่ชั้นล่างจะจินตนาการถึง
เอ๊ะ?
เอาล่ะ

ดูเหมือนจะเป็นไปตามที่เธอพูดนะ
เคล เบรอส
ดูเหมือนจะเป็นอย่างนั้นนะครับ
พอจะบอกได้รึยังครับ?
เชอร์ คาลอน
ทำไมถึงฝากท่านริวซึ่งเป็นผู้สืบทอดองค์กรที่สำคัญ..
ไว้กับดัน โมริฮิโกะที่เปรียบเหมือนกับศัตรูคู่อาฆาตแบบนั้น?
เหตุผลนั้น .....
.....
อีกไม่นานเธอก็จะเข้าใจได้เอง
แต่ว่า... เรื่องนี้เท่านั้นที่ฉันสามารถบอกได้
เคล เบรอส .....
ท่านริวจะกลับมาอย่างแน่นอน
และกลายเป็นผู้ที่เหมาะสมกับผู้สืบทอด "ดาวมฤตยู" ยิ่งขึ้นไป!!
.....!

คิว! ใส่แผ่นCD หน่อยสิ!
..อ๊ะ! ไม่เอาเพลงพวกไอด้อลนะ! เอาเป็นพวกเพลงคลาสสิกที่ริวคุงน่าจะชอบล่ะ!!
เอ๋...? คร้าบ
เอาล่ะ! กินกันได้แล้วจ้ะ!
กินล่ะนะคร้าบ!
..นี่คือนัตโตสินะ?
อ๊ะ! หรือว่าเกลียดนัตโตหรือ? ริว..
ป..เปล่า.. ไม่เคยกินมาก่อนน่ะ...
เอ๋? ไม่เคยกินนัตโต!?
เคยเรียนรู้มาก่อนเหมือนกัน
แต่เชฟที่จ้างมาไม่ชำนาญ.....
แต่ว่า.. ไม่เป็นไรหรอก! จะลองกินดูนะ!
ได้ยินว่านัตโตมีวิตามินKสูง แถมบัคเตรีในนัตโตก็ช่วยในการทำงานภายในลำไส้ด้วย....
อ๊ะ! ใส่โชยุด้วยแล้วก็ผสมให้เข้ากัน...
บ.. แบบนี้รึเปล่า?
อื้อ อื้อ! บางทีก็ใส่พริกตามความชอบด้วย!

ซี เรียส
ง.. งั้น... จะกินล่ะนะ ?
อะ.. อื้อ
ระ..รู้สึกว่าทางนี้เลยเครียดไปด้วยเลย
อุ๊บ ....
หวา!! ไม่ไหวจริงๆด้วย !?
แม่ฮะ ขอกะละมังใบเล็กด้วย!!
เอ๋ ?
.... อร่อย !
นี่น่ะ! อร่อยมากเลยล่ะ !
นัตโตนี่เป็นของอร่อยแบบนี้นี่เอง!
อ..อร่อยจนประทับใจขนาดนั้นเชียวรึนี่?
กินอย่างอื่นได้ด้วยรึเปล่าครับ? คุณแม่!
สำหรับฉันแล้วก็แค่นัตโตธรรมดา
ได้สิ เชิญเลยจ้ะ
กิน ล่ะนะ ครับ!
กึก

ฟู่—
อิ่มแล้วครับ!
กินเก่งจังเลยนะ!
แม้แต่ผักชีฝรั่งที่ประดับยังกินจนหมด
ผมเองก็เพิ่งจะเคยเห็นริวกินมากขนาดนี้เป็นครั้งแรกนี่แหละ!
เพิ่งจะเคยได้กินอาหารเย็นที่อร่อยแบบนี้เป็นครั้งแรกเลยล่ะครับ
ขอบคุณครับ!
ฮะฮะ
อะ... อะไรกัน....!
งดของหวาน!
พอฟังคิวพูดแล้วชักมีน้ำโหแล้วสิ!
จริงด้วย! ก็แค่ธรรมดาเองแหละ!!
ง...งั้นหรือจ๊ะ? ก็แค่อาหารพื้นๆ แหละจ๊ะ!!
ใช้ห้องนี้แหละ
เป็นห้องของยายที่เสียไปแล้วน่ะ แดดส่องดีมากเลยล่ะ
ขอบใจนะคิว!

เอาแต่พูดขอบใจตั้งแต่เมื่อกี้แล้วนะ!
ไม่ต้องเกรงใจไปหรอก
ถือซะว่ามาเข้าค่ายก็แล้วกัน!
เข้าค่าย?

ใช่แล้วล่ะ! การเข้าค่ายเพื่อฝึกการคาดคะเนของDDSไง!
.....
รู้สึกตื่นเต้นขึ้นมาบ้างยัง?

ริวคุงอาบน้ำได้แล้วจ้ะ!
คิวค่อยอาบต่อนะ

ขอบคุณครับ!
เอ๋... ไม่ต้องหรอก วุ่นวายจะตาย!

พูดอะไรอย่างนั้น! เหม็นเหงื่อจะแย่ เราก็ต้องอาบด้วย!
.... คร้าบ
เป็นคุณแม่ที่ดีนะ

ว่าแต่ คุณแม่ของคิว เคยใช้ชีวิตอยู่ ที่เมืองนอก สินะ?
ส่วนงาน ก็คงทำงาน แปลหนังสือ หรืออะไร ที่ต้องใช้ภาษา ล่ะสิ?
ตอนก่อนกินข้าว แม่นายออกเสียง คำว่าซีดี ว่า"CD"
เอ๋ !?
ช..ใช่เลย แต่ทำไมถึง รู้เรื่องนั้น ด้วยล่ะ ?
คนที่ใช้ชีวิต อยู่ต่างประเทศ เป็นเวลานาน จะมีสำเนียงที่ถูกต้อง ของภาษาอังกฤษ ปนอยู่ด้วย ยังไงล่ะ!
อย่าง นี้ นี่เอง
จะว่าไป ริวเองก็ เคยบอกว่า อยู่ต่างประเทศ มานี่นะ?
แต่ว่า ทำไมถึงรู้ แม้กระทั่ง เรื่องงานแปล หนังสือ...
ครอบครัว 2คนแม่ลูก ที่ใช้ชีวิต ด้วยกัน
แต่ ในวันธรรมดา แบบวันนี้ แค่4โมงเย็น ก็อยู่ที่บ้าน แล้ว .....!
ก็หมาย ความว่า ทำงานที่ สามารถทำได้ ที่บ้าน
แต่ท่าทาง ก็ไม่ใช่ นักเขียนนิยาย ที่จะเก็บตัว อยู่บ้านตลอด
ตรงประตู หน้าบ้าน มีรองเท้าส้นสูง ไว้ใส่ไปข้างนอก ของคุณแม่
ที่ห้องนั่งเล่น ก็มีแขวน เสื้อสูท สำหรับทำงาน ด้วย
อือ... จะว่าไป ก็....
สิ่งที่เป็นตัวชี้ชัด ก็คือข้อความ บนปฏิทิน ที่แขวนอยู่ ในห้องครัว !

มีวงกลมสีแดงที่เขียนด้วยเมจิกอยู่ทั่ว
ข้างใต้นั้นมีเขียนอะไรบางอย่างด้วยตัวเล็กๆ เป็นภาษาอังกฤษ..
ในบรรดาที่เขียนอยู่นั้นมีเขียนไว้ว่า "Murder in the Dark Forest" อยู่ด้วย
นั่นเป็นชื่อนิยายสืบสวนเล่มใหม่ของอังกฤษที่ฉันกำลังอ่านอยู่!
แน่นอนว่ายังไม่มีฉบับภาษาญี่ปุ่นพิมพ์ออกมา
วงกลมนั่นคิดว่าคงเป็นกำหนดส่งงานสินะ?
แต่โชคดีนะที่วันนี้ไม่ใช่วันก่อนวันส่งงานน่ะ!
ถูกเผงเลย!! ยอดไปเลยริว!
ถ้าเป็นช่วงนั้นล่ะก็แม่จะทำงานหัวยุ่งไปหมด ฉันเองก็ต้องฝากท้องกับบะหมี่สำเร็จรูปไม่ก็ข้าวกล่องที่ร้านสะดวกซื้อน่ะ?
แถมเป็นทุกมื้อด้วย!
หึหึ...บะหมี่สำเร็จรูปงั้นหรือ... นั่นก็ดีเหมือนกันนะ
หรือว่าริว... ไม่เคยกินบะหมี่สำเร็จรูปเลยหรือ?
อา.... ฉันโดนห้ามไม่ให้ไปเล่นกับพวกเพื่อนๆ ข้างนอกเหมือนเด็กปกติ...
ไม่เพียงแค่นั้น

รวมทั้ง
การมี
เพื่อน
สนิท
ด้วย

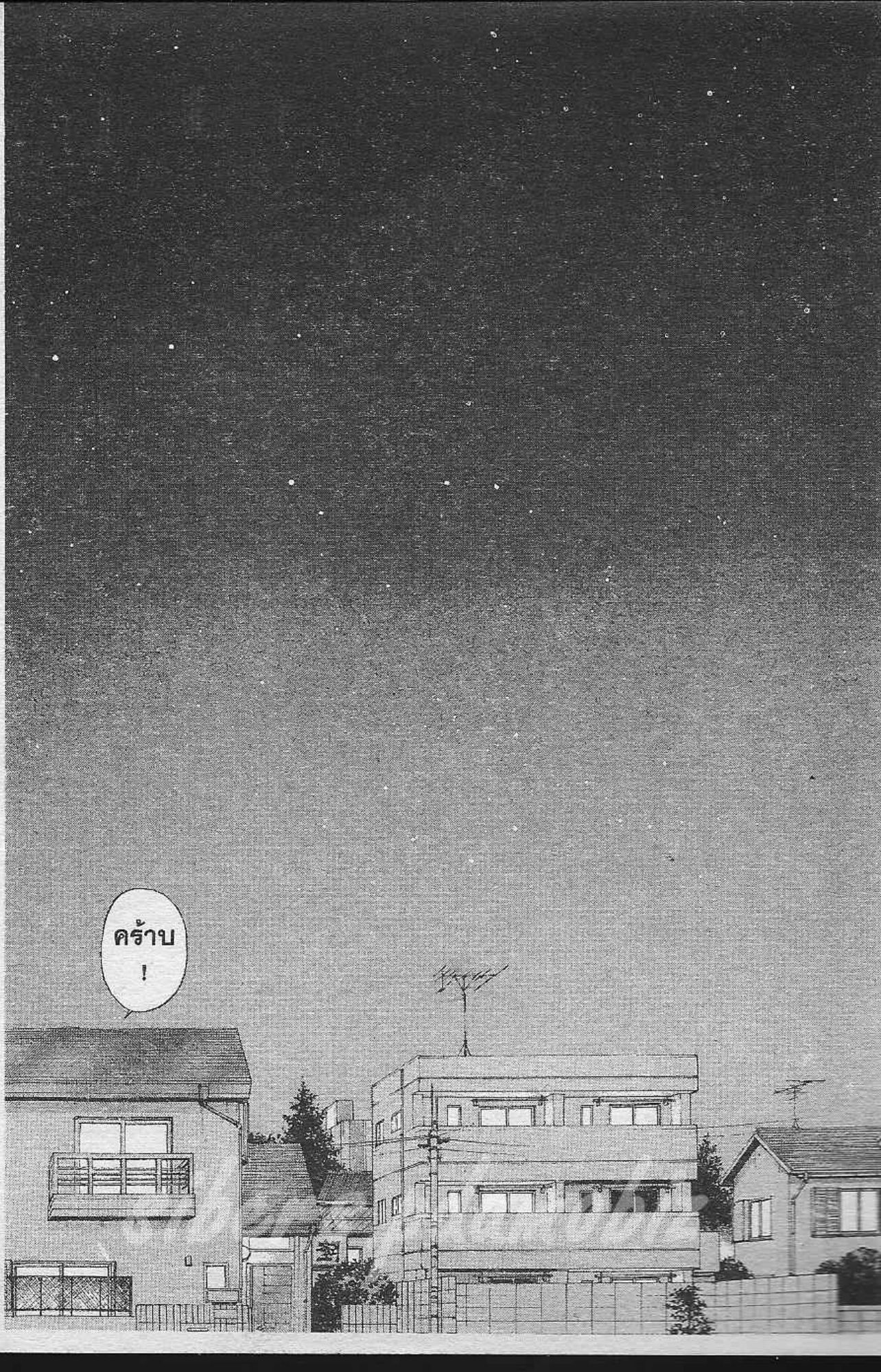
คร้าบ
!

ฟู่.. ร้อน ร้อน
แม่ ขอชาหน่อยสิฮะ!
หยิบเอาเองสิ!
ครั้บ!
ฟิ้ว
จ๊อก จ๊อก จ๊อก
ฟู่! อร่อย! กลิ่นชานี่หอมจริงๆ!!
ได้ดื่มแก้วนึงหลังอาบน้ำนี่สุดยอดจริงๆ!!
นี่ นี่
อย่าพูดอะไรเหมือนตาแก่ที่ชวนให้เข้าใจผิดแบบนั้นสิ!
...ว่าแต่ริวคุงเป็นเด็กที่แปลกนะ
?
พูดว่าบ้านตัวเองเป็น"นรก"บ้างล่ะ...
บอกว่าพ่อแม่แท้ๆตายไปแล้วบ้างล่ะ...
ตอนแรกก็คิดว่าเป็นการพูดเพื่อกลบเกลื่อนเหตุผลจริงๆที่"หนีออกจากบ้าน"
เอ๋!? อะไรกันฮะแม่!
คิดว่าริวพูดโกหกหรือฮะ?
แต่ดูยังไงก็ไม่ใช่เด็กที่จะพูดจาโกหกเลยนะ

ทั้งที่อยู่ชั้นม.3 เหมือนกับคิว แต่กลับมีท่าทางสุขุมเยือกเย็น
.....
นั่นน่ะ แสดงว่าคงจะผ่านประสบการณ์มาหลายอย่างเลยล่ะ .....!
แม่ไม่คิดจะซ่อกแซ่กอะไรหรอกนะ
แต่ ดูเหมือนว่าเขาจะเติบโตมาในครอบครัวที่ซับซ้อนนะ .....
อามาคุสะ ริว เด็กคนนั้นน่ะ
จริงอยู่ว่าปกติแล้วริวเป็นคนสุขุมเยือกเย็น .....
ถึงจะเห็นศพที่น่าสยดสยองแค่ไหน สีหน้าก็ไม่เปลี่ยนเลยแม้แต่นิดเดียว .....
จะว่าไปก่อนที่จะเข้า DDS ก็เคยคลี่คลายคดีฆาตกรรมอะไรด้วยนี่นะ...
แต่ว่าแม้แต่ในเวลาแบบนี้ .....
ฉันก็ยังคิดอยู่ว่า

ขอให้เจ้าจงซับซ้อนยิ่งขึ้น!
.....
ปริศนาเอ๋ย
.....

ทั้งที่อยู่ชั้นม.3 เหมือนกันแท้ๆ แต่อีกฝ่ายเป็นเด็กหนุ่มรูปงาม อัจฉริยะ ที่เก็บงำความเศร้า...
อีกฝ่ายกลับเป็นเด็กกะเบี๊ยกะป๊าบที่เรียนจะตกมิตกแหล่

มันต่างกันตรงไหนนะถึงได้ตรงกันข้ามซะสุดขั้วได้ขนาดนี้?
ฮึ่ม..มะ..หมายความว่าไงกัน!

ริวเองบางทีก็ทำอะไรเกินคาดเหมือนกันนะ!
อย่างตอนคดีที่เจอกับไวโอลินของคุซึริว ทาคุมิคราวก่อนน่ะ...

คุซึริว ทาคุมิ....?
ตอนที่ 7

เอ๋..? แม่รู้จักด้วย?
ก็แม่เคยแปลหนังสือที่เหมือนกับพวกบทวิจารณ์ศิลปะของคนอังกฤษที่เขียนเกี่ยวกับคนๆนี้ด้วยน่ะสิ
แน่ล่ะสิ
ได้ยินว่ามีพวกแฟนๆหรือนักสะสมของเขา อยู่ในต่างประเทศมากกว่าที่ญี่ปุ่นซะอีก!
ไม่ว่าจะเป็นผลงานประเภทไหนจะไม่ทำมากกว่า10ชิ้นใช่ไหมล่ะ
เป็นศิลปินอัจฉริยะรอบด้านระดับดาร์วินชี่
อื้อ อื้อ! "คดีฆาตกรรมคฤหาสน์ดนตรีมายา" เมื่อครั้งก่อนเองก็มีสาเหตุมาจากไวโอลินของคุซึริว ทาคุมิคนนั้นด้วยเหมือนกัน!
เพราะอย่างนั้นจึงมี"คดี"ที่เกี่ยวพันกับผลงานของเขาอยู่ไม่ขาดสาย!
แถมผลงานที่มีจำนวนไม่มากนั้นทุกชิ้นล้วนแต่มีราคาหลักพันล้านขึ้นไปทั้งนั้น
ไม่ว่ายังไงก็อยากจะเห็น
ผลงานของคุซึริว ทาคุมิ .....
ถึงจะตรวจสอบเรื่องของคุซึริว ทาคุมิทางเน็ต
ก็ไม่เห็นจะได้เรื่องเลยสักนิด .....!
เสียงของไวโอลินตัวนั้นแม้แต่มือสมัครเล่นอย่างผม
ยังรู้สึกวูบขึ้นมาเลย
ฮึ้ย

ริว จะเข้าไปล่ะนะ !
ตุบ ตุบ ตุบ
ควับ
เสือก
!?
ห... หัวข้อ ?
กำหนดได้แล้วล่ะ หัวข้อของการเข้าค่ายฝึกฝนการคาดคะเนน่ะ!
หน้าเปลี่ยนสีเขียว .....
มีอะไรหรือคิว?
ไล่ตามปริศนาของคุซึริว ทาคุมิ" ยังไงล่ะ !!
หัวข้อก็คือ !!

คุซึ
ริว
ทาคุมิ
....!!

เคย
แปลหนังสือ
ที่เขียน
เรื่องของ
คุซึริว ทาคุมิ
มาก่อน!
ที่จริง
แม่ฉัน
น่ะ

ดูเหมือน
ห้องหนังสือ
ของแม่
จะมีข้อมูล
ที่เกี่ยวข้อง
อยู่ด้วย
หอสมุดใกล้ๆนี่
ที่แม่ไปใช้อยู่
เป็นประจำ
ก็ดูเหมือนว่า
จะมีหนังสือ
พวกนั้น
อยู่หลายเล่ม

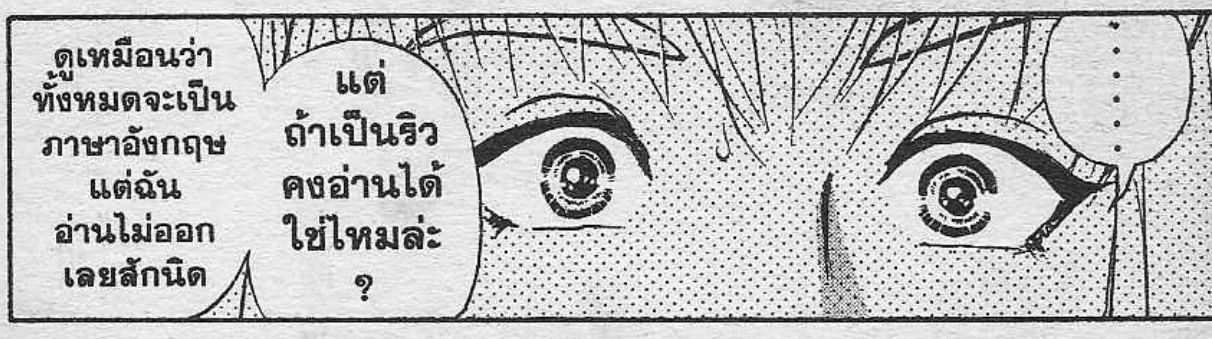
ดูเหมือนว่า
ทั้งหมดจะเป็น
ภาษาอังกฤษ
แต่ฉัน
อ่านไม่ออก
เลยสักนิด
แต่
ถ้าเป็นริว
คงอ่านได้
ใช่ไหมล่ะ
?
.....

ตัวจริงของ
"คุซึริว ทาคุมิ"
บุคคลปริศนา
ที่ดึงพวกเรา
ไปพัวพันด้วย
ถึง2คดี...
พวกเรา
ลองมา
ตรวจสอบ
ดูกันเอง
เถอะ!

ว่าไง
!?
ริว
เห็น
ว่าไง
บ้าง?

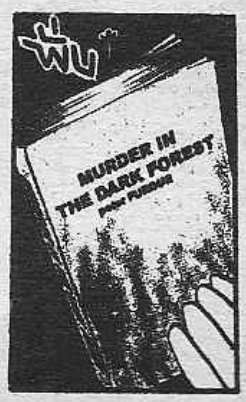
พิษ
MURDER IN
THE DARK FOREST

น่าสนุกนะ! มาลองทำดูกันเถอะ !
ดีล่ะ ตกลงแล้วนะ !!

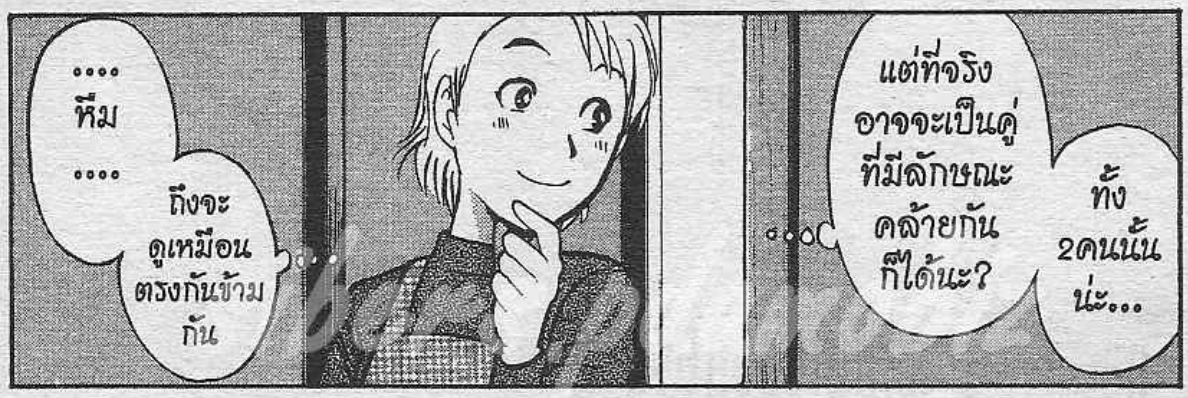
ทั้ง 2คนนั้นน่ะ...
แต่ที่จริงอาจจะเป็นคู่ที่มีลักษณะคล้ายกันก็ได้นะ?
...
ถึงจะดูเหมือนตรงกันข้ามกัน
.... หืม ....

หอสมุด
หวา ...!!
ริว ...!!
มีอะไรหรือ? คิว!?

.....ทำอะไรน่ะ?
จะ..จะ..จะตกแล้ว!!
โรงเรียนนักสืบQ
ตอนที่ 79 ปริศนาของคุซึริว ทาคุมิ

เฮ้อ...สุดท้ายที่พิมพ์ขายในญี่ปุ่นก็เจอเพียงแค่เล่มเท่านั้นสินะ....
หนังสือที่เขียนเกี่ยวกับ "คุซึริว ทาคุมิ" .....
ทางนี้เจอเยอะพอสมควรเลยล่ะ!

หนังสือต่างประเทศมีประมาณ 20เล่มได้!
ว้าว! เยอะชะมัด!

คุซึริว ทาคุมิได้รับการยกย่องในยุโรปและอเมริกามากรู้เปล่านั่น
ดูจากหนังสือนี่ก็รู้ได้แล้ว

อ้าว? พวกเธอรู้จักคุซึริว ทาคุมิด้วยรึ?
อายุยังน้อยแท้ๆ น่าทึ่งจังนะ!
เอ๋? เอ่อครับ..
ฉันเป็นหัวหน้าหอสมุดนี่เอง .....
ที่นี่มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับ "คุซึริว ทาคุมิ" มากที่สุดในญี่ปุ่นเลยนะ!
...เพราะความชอบโดยส่วนตัวของฉันน่ะ! ฮิฮิฮิ
แต่ที่เป็นฉบับภาษาญี่ปุ่นมีแค่นี่เองนี่ครับ หนังสือของ "คุซึริว ทาคุมิ" น่ะ?
ทั้งที่ที่เป็นหนังสือภาษาต่างประเทศมีมากขนาดนี้แท้ๆ.....
พูดอะไรน่ะ! ฉบับภาษาญี่ปุ่นมีแค่นั้นเองแหละ!
ถ้าคิดว่าโกหกล่ะก็ลองไปดูที่หอสมุดแห่งชาติหรือที่อื่นดูก็ได้
เพราะในญี่ปุ่นนั้นคุซึริว ทาคุมิเป็นที่รู้จักเพียงในกลุ่มผู้นิยมเชาเท่านั้นเองสินะ
จะว่าไปฉันเองถ้าไม่มีคดีอาคารเรียนเก่านั่นก็ไม่รู้จักเหมือนกัน...
นี่มัน... แปลกนะริว!
เอ๋?
หนังสือ "ศิลปะของคุซึริว ทาคุมิ" นี่เป็นของเมื่อ20ปีก่อน .....
ส่วนนี่เป็นฉบับแปลของคนเขียนที่เป็นชาวต่างชาติก็เมื่อ15ปีก่อน
ส่วนอันนี้พิมพ์ตั้งแต่30ปีก่อนโน้นเลย!
ถ้าเป็นตามที่หัวหน้าหอสมุดบอกว่าในญี่ปุ่นหนังสือที่เกี่ยวข้องกับ "คุซึริว ทาคุมิ" มีเพียงเท่านี้ล่ะก็...

หนังสือของ"คุซึริวทาคุมิ"ที่แม่ฉันแปล
มันไปอยู่ไหนซะล่ะ....?
อา!
เอ๋!? แต่ว่าจำได้ว่าแปลไปเมื่อ3ปีก่อนนะ!
ยังไม่ได้พิมพ์ขายแบบนี้คงมีปัญหาอะไรล่ะมั้ง?
...แต่ว่าเงินค่าแปลได้รับเรียบร้อยแล้วนะ
แถมยังเยอะด้วยสิ!
อือ.. มันยังไงกันล่ะนี่..?
...คุณน้าครับชื่อหนังสือนั่นล่ะครับ?
เรื่องนั้นดูเหมือนว่าน้าไม่ได้แปลแค่คนเดียวหรอกแต่แบ่งให้หลายๆคนแปลน่ะ
ส่วนที่น้าแปลไม่มีชื่อหนังสือด้วยสิ!
คนรับผิดชอบก็ไม่ได้บอกอะไรเลยด้วย....
...แต่ว่าค่าแปลค่อนข้างดีเลยล่ะ
คิดว่าเป็นเรื่องของทางโน้นก็เลยไม่ได้ใส่ใจอะไร...

แม่ฮะ
พวกผมขอเจอกับ...
ผู้รับผิดชอบในตอนนั้นหน่อยได้ไหม.....
อ๋อ! งานชิ้นนั้นสินะ!
จำได้สิ! เพราะมันเป็นเรื่องที่ค่อนข้างแปลกน่ะ!
เรื่องแปลก?
อา....
ลงับ
ลงับ
ที่จริงงานนั่น
เป็นงานพิเศษที่ฉันรับทำเป็นส่วนตัวน่ะ!
ง.... งานพิเศษ?
ก็นะ..แต่นี่มันก็นานมาแล้วเลยเล่าให้ฟังได้ จู่ๆก็ได้รับโทรศัพท์จากใครก็ไม่รู้น่ะ
ตอนแรกก็คิดว่าเป็นเรื่องโกหก แต่ว่ามีเงินมัดจำโอนเข้ามาในบัญชีเป็นจำนวนพอสมควร ก็เลยตกลงรับทำน่ะ!
...งั้นไม่ได้พิมพ์ชายหรือครับ?
ถึงจะพิมพ์ชายก็ไม่ได้พิมพ์ที่ฉันน่ะ....
อาจเป็นสำนักพิมพ์ศิลปะที่ไหนสักแห่งก็ได้นะ..?
แต่ว่าหนังสือที่มีคนซื้อเฉพาะกลุ่มแบบนั้นถึงแปลก็คงขายได้ไม่มากหรอก...
.....

เอ... จำได้ว่าแถวนี้นี่นา...
สอบ
สอบ
เจอแล้ว เจอแล้ว!
อ๊ะ!
เดี๋ยวก่อนนะ..
พอจะรู้ชื่อหนังสือที่แปลตอนนั้นหรือเปล่าครับ?
อืม.. เรื่องนั้นฉันก็ไม่ได้ยินเหมือนกัน! เป็นงานที่แปลกจริงๆ นั่นแหละ...

นี่ไงล่ะ! ก๊อปปี้ต้นฉบับในตอนนั้นน่ะ!!
ฟับ
ถ้าคนแปลเกิดทำหายไปล่ะก็ คงจะแย่ก็เลย ถ่ายก๊อปปี้เอาไว้น่ะ!!
คิดว่าไหนๆ ก็ได้รับค่าจ้างมาซะสูง

น...นี่ ผมขอยืมได้ไหมครับ!?
ไม่เป็นไรหรอก! เอาไปเถอะ!
ฝากสวัสดีคุณแม่ด้วยล่ะ!

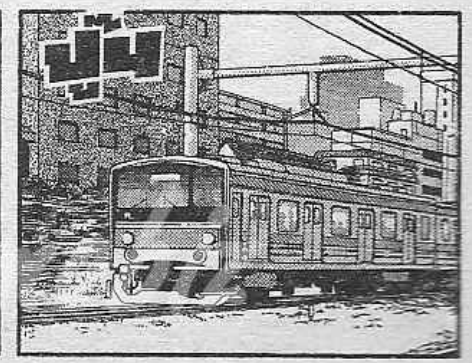
ปัง

มีแต่ภาษาอังกฤษเต็มไปหมด ฉันดูแล้วไม่เข้าใจเลยสักนิด .....
ถ้าเป็นริว คงจะอ่านออกสินะ?
อา ....
...อะไรกันนะ? ความรู้สึกนี้...
รู้สึกเหมือนเคยอ่านที่ไหนสักแห่ง .....
!! นี่มัน ....
ว่าไง? ริว....
มีเขียนเรื่องอะไรเอาไว้บ้าง ?
.....
ประตูกำลังจะปิด โปรดระวังด้วย
!
ฮึ่ม
ตุบ
หวา !!

มีคนแอบตามอยู่จริงๆด้วย.....!
มีอะไรหรือ? ริว! จู่ๆก็โดดลงจากรถไฟ...
ขอโทษนะคิว...
แต่ว่าเรื่องนี้อยากจะคุยกันในสถานที่ๆไม่มีใครแอบฟังน่ะ
!
อา....
ถ้าเป็นที่นี่ล่ะก็ไม่มีใครเลย แถมไม่มีคนมาเลยด้วย
ว่าแต่..เป็นเรื่องอะไรกัน?
บันทึกของคุซึริว ทาคุมิ!?
ตะ..แต่ว่าทำไมถึงเขียนบันทึกเป็นภาษาอังกฤษล่ะ!?
คิดว่านี่คงเป็นบันทึกของคนใกล้ตัวของคุซึริว ทาคุมิ...
ไม่สิ...ไม่แน่อาจเป็นตัวคุซึริว ทาคุมิเองที่ทำเหมือนเป็นคนใกล้ตัวเขียนขึ้น
เอ๋...?
ที่จริงข้อความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษนี่ไม่ใช่ข้อความที่จะพิมพ์ขายหรอก

สมัยหนุ่ม เขาเคยไปเรียนที่อังกฤษ ฉะนั้น น่าจะชำนาญภาษาอังกฤษ!
ตัวคุซึริว ในสมัยนั้น อยู่ระหว่างท่องเที่ยวยุโรป... ตระเวนเที่ยวที่โน่นที่นี่ ไปทั่วยุโรป...
คิดว่าบันทึกนี้ คงเขียนขึ้นในช่วงปี1950..

จึงเขียนบันทึกนี้เป็นภาษาอังกฤษ
เขาซึ่งคิดว่าถ้าผลงานของเขาจะได้รับการประเมินค่าล่ะก็ คงจะเป็นที่ยุโรป ไม่ใช่ที่ญี่ปุ่น
.....

ทำไมจู่ๆ ถึงได้รู้เรื่องคุซึริว ทาคุมิ ละเอียดนักล่ะ!?
ดะ... เดี๋ยวก่อน! ริว!!

ก๊อปปี้นั่นเพิ่งจะได้รับมาเอง แถมยังเพิ่งจะพลิกดูคร่าวๆ ไม่ใช่รึไง
.....

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ฉันได้อ่านบันทึกนี้
เอ๊ ?

ไม่นานนักก่อนที่จะไปเรียนที่นิวยอร์ก ฉันได้อ่านบันทึกนี้ที่ถูกแปลเป็นภาษาญี่ปุ่น
!

แต่ว่า ในตอนนั้น บางช่วงของบันทึกจะมีหมึกทาทับไว้ เพื่อไม่ให้รู้ว่าเขียนถึงเรื่องของใคร
เพราะฉะนั้น จนถึงเดี๋ยวนี้ จึงไม่รู้ว่าเป็นบันทึกที่เขียนเกี่ยวกับคุซึริว ทาคุมิ!

ถ้างั้น... หรือว่าคนที่จ้างให้แปลก็คือ...

คงเป็นปู่ของฉัน
ทำไมถึงต้องทำอะไรประหลาดๆ แบบนั้นด้วยล่ะ!?
ไม่รู้เหมือนกัน..
แต่ที่ฉันจำได้อย่างชัดเจนก็คือ
ระหว่างที่ฉันกำลังอ่าน"บันทึกของคุซึริว ทาคุมิ" นั่น...
ปู่จะคอยจับตามองฉันเขม็ง
ราวกับกำลัง "ทดสอบ" อะไรบางอย่าง
.....
จะไม่ถามอะไรหรือ? คิว
เรื่องของปู่ของฉัน
.....
ที่จริง.. ก็อยากจะถามอยู่หรอก
แต่ว่าสักวันริวจะเป็นคนเล่าให้ฟังใช่ไหมล่ะ?
เพราะงั้นฉันจะรอจนกว่าจะถึงตอนนั้น!
ที่จริงตอนที่ฉันเห็นประตูกลที่อาคารเรียนเก่านั่น....
ทั้งตอนที่เห็น"เทสต้า เดล ดราโก" นั่นก็ด้วย
.....
ฉันมีความรู้สึกประหลาดเหมือน DEJA VU

เดจา ....?

หมายถึง การที่มีความรู้สึกเหมือนกับเคยเห็น หรือมีประสบการณ์แบบนั้นมาก่อน ทั้งที่เพิ่งจะเห็นเป็นครั้งแรก

DEJA VU

ที่พูดถึงไวโอลินที่ทำด้วยมือใน"บันทึก" ที่ฉันอ่านในตอนนั้น ฉันยังไม่รู้สึกตัวหรอก

แต่ตอนที่เห็นภาพของ "เทสต้า เดล ดราโก"

ฉันเกิดรู้สึกอดหวน คิดถึงไม่ได้ จนทนไม่ไหว

ในที่สุดก็รู้สึกว่าคำตอบของข้อสงสัยนั้น

ได้ปรากฏรูปร่างขึ้นมาท่ามกลางหมอกควัน แม้จะเป็นเพียงเล็กน้อย .....!

.....

รู้สึก... ชักตื่นเต้นขึ้นมาแล้วสิ!

ตามบันทึกที่เขียนไว้ที่นอกเมือง ห่างจากที่นี่ไม่ไกล มีบ้านเก่าแก่ที่เขาเคยพำนักอยู่เกินกว่าครึ่งปีด้วย

ดีล่ะ!! งั้นไปที่นั่นกันตอนนี้เลยเถอะ!!

พึ่บ

เอ๋!? ต..ตอนนี้เลยหรือ .....?

ปู้ ถึงถึง

บรื่นนู
อือ... ไม่มีเลยนะ .....
แถมเย็นป่านนี้แล้ว คุณน้าคงกำลังเป็นห่วง .....
แทนที่จะพูดว่า"ไม่มี" น่าจะเป็นว่าพวกเรากำลังหลงทางอยู่มากกว่านะ?
เพราะเป็นบ้านเก่าแก่ไม่แน่ อาจไม่มีแล้วก็ได้นะ?
...นะริว?
เพราะงั้นต้องนอนบนที่สูงอย่างบนม้านั่งแล้วก็ปูหนังสือพิมพ์เอาไว้♡
จริงสิ! การนอนข้างนอกล่ะก็ ถ้านอนบนพื้นดินจะเป็นหวัดได้นะ ถ้าเป็นหน้าหนาวก็ถึงกับแข็งตายเลยล่ะ
อือ ?
เอ่อ... ถ้าเรื่องเงินฉันพอจะมีอยู่บ้างอย่างน้อยหาที่พัก....
ในเวลาแบบนั้นบางทีก็นอนข้างนอก ไม่ก็ขอไปพักที่บ้านของคนอื่น
ฉันน่ะ ตั้งแต่เด็กแล้วพอขลุกอยู่กับอะไรแล้วจะลืมเวลาไปเลยล่ะ
ที่เหลือก็จะนอนกันข้างนอกนี่หรือจะยังไงก็ได้♡
ไม่ต้องห่วง! โทรบอกแม่แค่กริ๊งเดียวก็พอ...
น.... นอกข้างนอก !?
อือ... ยังไงก็ลองไปดูก่อนก็แล้วกัน...
อ๊ะ! นั่นไงล่ะ! ต้องเป็นบ้านที่พวกเรากำลังหาอยู่แน่เลย!!
ตรงนั้นมีบ้านญี่ปุ่นที่ดูเก่าๆ อยู่ด้วย!

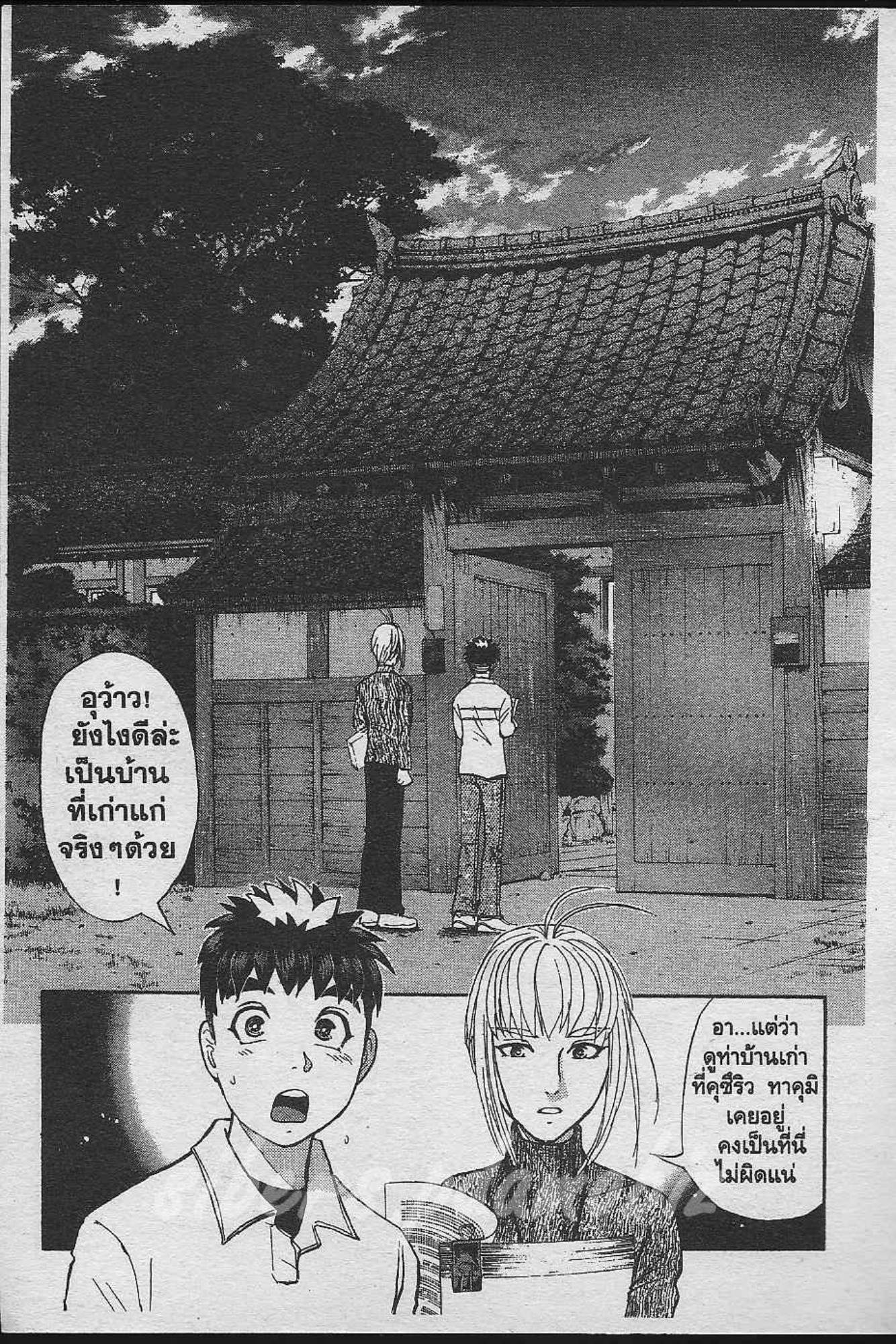
อุว้าว! ยังไงดีล่ะ เป็นบ้านที่เก่าแก่จริง ๆด้วย !
อา...แต่ว่า ดูท่าบ้านเก่าที่คุซึริว ทาคุมิเคยอยู่ คงเป็นที่นี่ไม่ผิดแน่

ในบันทึกเขียนไว้ว่าในสวนของบ้านมีต้นไม้ใหญ่อายุ500ปีอยู่
นั่นไง! ที่หน้าบ้านนี้ก็มีต้นไม้ใหญ่ประมาณนั้นอยู่
จริงด้วย!

ขอโทษครับ!
มีคนอยู่ไหมครับ—?

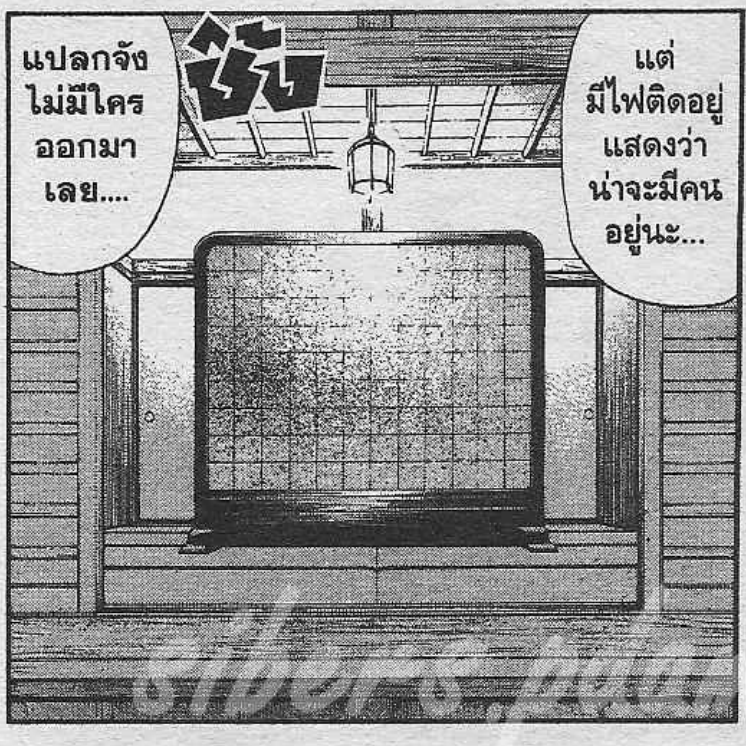
แปลกจังไม่มีใครออกมาเลย....
ปัง
แต่มีไฟติดอยู่แสดงว่าน่าจะมีคนอยู่นะ...

ขอโทษครับ—
ดีล่ะงั้นลองอีกครั้ง!

มีธุระอะไร ?
เฮือก
!?
เกี่ยวกับคนที่ชื่อคุซึริวทาคุมิน่ะครับ...
คือพวกเราทำกิจกรรมชมรมกำลังตรวจสอบอะไรบางอย่าง
ตรวจสอบ ?
ข..ขอ.. ขอโทษครับ!! เอ่อ..
ขอโทษครับที่มารบกวนตอนค่ำมืดแบบนี้
ชิ่ง
?
อ๊ะ

ค... ครับ ....
เอ้า เอ้า! กินขนมกับน้ำชากันซะสิ!!
ไม่ต้องพูดก็กินอยู่แล้ว
ฮะๆ
ฮะๆ
อย่างนั้นรึ!
พวกเธอยังเด็กกันอยู่แท้ๆ แต่กลับรู้เรื่องของอาจารย์คุซึริวแบบนี้เก่งจริงๆ!
คุณยายเคยพบกับอาจารย์คุซึริวหรือเปล่าครับ?
แน่นอน! ถึงจะผ่านมาแล้ว55ปี แต่ก็ไม่เคยลืมเลยล่ะ
สมัยนั้นฉันเพิ่งเป็นสาวแรกแย้มอายุ19 ส่วนอาจารย์ก็เป็นหนุ่มใหญ่วัย40...
มานึกดูแล้วนั่นเป็นรักแรกของฉันนะ
อึม
แล่ก แล่ก
แล่ก
แล่ก
... คิว
ตอนที่อาจารย์มาที่บ้านนี้
มิ้ง
มิ้ง
มิ้ง
แม้แต่ตอนนี้ก็ยังจำได้ดี

ขอโทษครับ
ค่ะ
ขอผมสเก็ตช์ภาพต้นคุซีโนกิของบ้านคุณจะได้ไหมครับ?
เอ่อ... คุณคือ?
ผมชื่อคุซึริว ทาคุมิครับ
หืม
.....
ขออภัยครับคุณหนู
ทั้งที่เป็นวันที่อากาศร้อนในฤดูร้อน แต่อาจารย์กลับสวมเสื้อสูทครบชุด
โดยที่ไม่มีเหงื่อแม้แต่หยดเดียว...
ซ่บ ซ่บ
เอ่อ... ขอดูอยู่ข้างๆ จะได้ไหมคะ?
เชิญครับ!

เป็นต้น
คุซึโนกิ
ที่วิเศษ
จริง ๆ
ราวกับ
มังกร๑ตัว
ที่กำลังจะ
กลับสู่สวรรค์
.....!
.....
.....

มารู้ทีหลังว่าท่านผู้นั้นคือคุซึริว ทาคุมิ ศิลปินอัจฉริยะ
ซึ่งฉันก็ได้ยินมาจากพ่อที่เป็นช่างปั้นทีหลัง....
หลังจากนั้นด้วยคำชักชวนของพ่ออาจารย์ก็พักอยู่ที่นี่ประมาณครึ่งปี...
สร้างเครื่องปั้นดินเผาขึ้นมา๑ชิ้น!
แล้วก็ใช้เตาเผาที่พ่อมีอยู่
ม..มันเป็นของแบบไหนหรือครับ!?
นั่นน่ะ....
เป็นเครื่องปั้นดินเผาที่สวยขนาดไม่คิดว่าจะเป็นของในโลกนี้เชียวล่ะ!
เครื่องปั้นดินเผา!!
9 ชิ้น

แถม 1 ในนั้น อาจารย์ได้มอบให้กับบ้านนี้
บอกว่าเป็นการ "ขอบคุณ" ก่อนที่จะออกจากบ้านไปด้วย!
จ..จริงหรือครับ!
ตึก
ห...ให้พวกผมดูจะได้ไหมครับ!?
อ๋อ! ได้สิ!
ปกติล่ะก็จะไม่ให้คนไม่รู้จักดูเด็ดขาดเลยล่ะ...
วันนี้ถือเป็นกรณีพิเศษเห็นแก่พ่อหนุ่มผมยาวนั่น!!
?
เห็นแก่ผม...?
เกร็ก
เอี๊ยด

นี่คือ
ผลงาน
ของอาจารย์
คุซึริว
.....

"ชิอุน
ริว"

.....

พ่อที่
เสียไป
เป็นคน
พูดไว้
น่ะ

สีนี้
เป็นสีพิเศษ
ที่อาจารย์
เท่านั้น
สามารถ
ทำขึ้นได้

ภาพมังกร
ที่ปรากฏบน
สีม่วงอ่อนนี่
งดงาม
มากเลย
ใช่ไหมล่ะ
?

อื๋อ ?
คุณยายครับ ภาพถ่ายนั่น ?
หึ หึหึ
อาจารย์ซึงไม่ว่าเป็นการสัมภาษณ์แบบไหน ก็ไม่ยอมให้ถ่ายรูปนั้น ยอมถ่ายภาพคู่กับฉันตามที่ฉันขอร้องน่ะ!
!?
ผู้ชายตัวสูงคนนี้ก็คือ อาจารย์คุซึริว ทาคุมิยังไงล่ะ !!

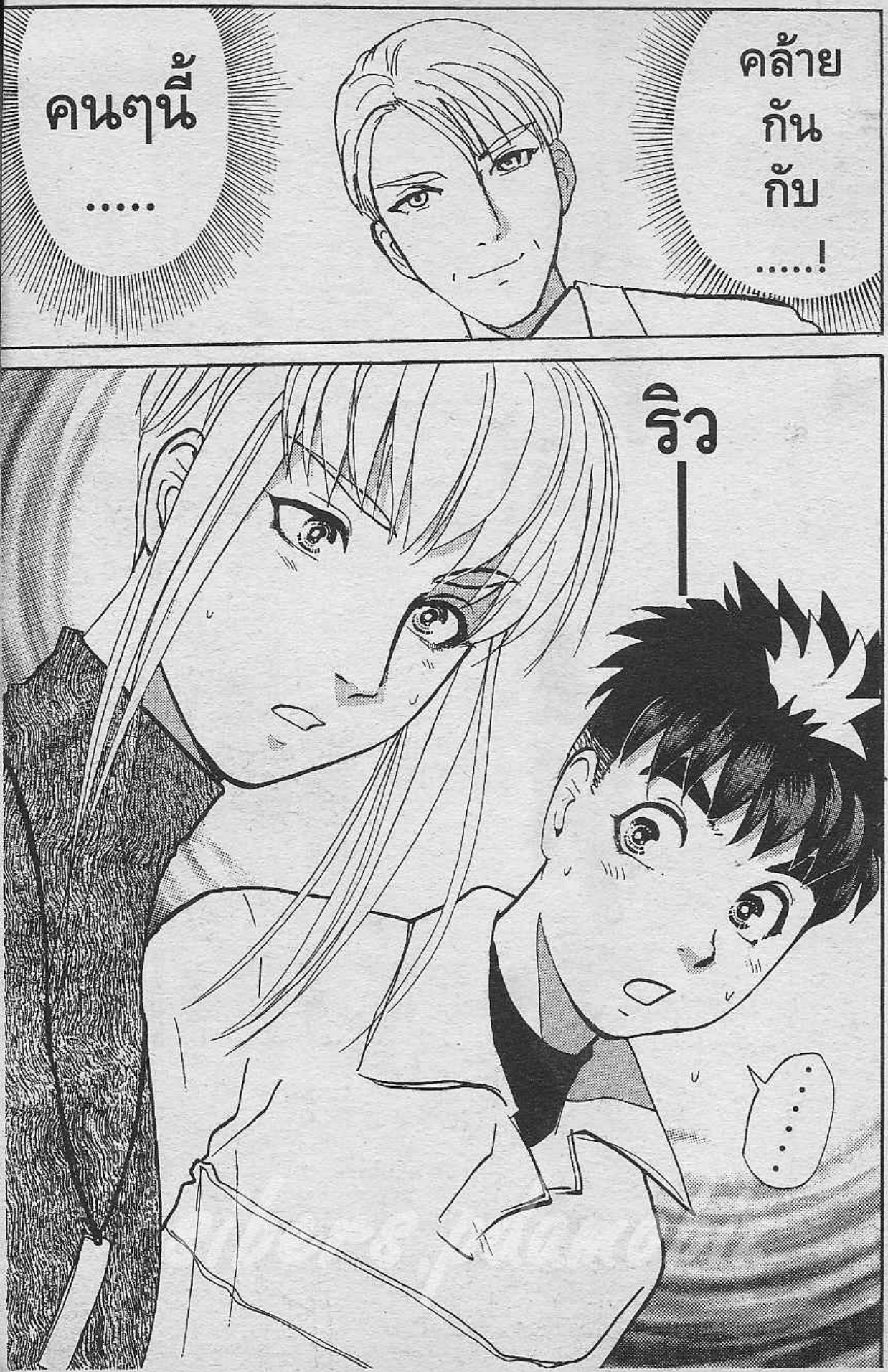
คนๆนี้
.....
คล้าย
กัน
กับ
.....!
ริว
.....

คนๆนี้
คือศิลปิน
อัจฉริยะ
ที่เป็น
ปริศนา
คุซึริว
ทาคุมิ
!?
โรงเรียนนักสืบ Q
ตอนที่ 80 ความลึกลับของ ชิอุนริว 1

คล้ายกัน
กับริว
.....!
.....

ตกใจรึ?
มีเค้าหน้าคล้ายกับพ่อหนุ่มผมยาวคนนี้ใช่ไหมล่ะ? อาจารย์คุชิริวน่ะ!
เอ๋?
...จะใช่แค่"บังเอิญคล้ายกัน"เท่านั้นจริงๆรึ...?
ย..อย่างนั้นหรือครับ? คงจะบังเอิญคล้ายกันน่ะครับ
.....
นี่ไง! ดูให้ดีๆล่ะ! ทั้ง2คน!
เป็นผลงานที่ยอดเยี่ยมมากใช่ไหมล่ะ?
ผิวลื่นเรียบและแข็งแรง.....
อืม....
ไม่มีโอกาสบ่อยนักหรอกนะที่จะได้ดูพร้อมกับสัมผัส"ชิอุนริว"น่ะ!
ที่จริงต้องดูจากด้านนี้ที่เขียนภาพมังกรเอาไว้
แต่ว่า ถึงจะดูจากด้านหลังที่ไม่มีอะไรเลยก็....
อ้าว... คุณยายมีแขกหรือคะ?

น่าดีใจไม่ใช่รึไง!
จนมาถึงบ้านนอกแบบนี้น่ะสิ!
ก็เด็ก2คนนี้สนใจเรื่องของอาจารย์คุซึริว
เอ๋....
อ้อ! ฮารุกะเองรึ!
น่าแปลกจังยอมให้คนไม่รู้จักเข้ามาในโรงเก็บของนี่ด้วย!
ผมอามาคุสะริวครับ
อ๊ะ.... ผมคิวครับ!
ยินดีที่ได้รู้จักครับ!
เอ่อ.. คือว่า..
ชะชะชะ
พวกเธอรู้จักคุซึริว ทาคุมิด้วยหรือ? น่าประหลาดจัง!
ก็ป่านนี้แล้ว ทั้งรถเมล์ รถไฟ ก็ไม่มีแล้วนี่! นี่ ได้ใช่ไหมคะ? คุณยาย!
เอ๋? จะ.. จะดีหรือครับ?
ยังไม่ทันจะขอร้องเลย
อา! แน่นอน ยายเองก็ตั้งใจแบบนั้นอยู่แล้ว!
วันนี้พวกเธอคงจะพักกันที่นี่สินะ?
....ฉันคุซึโนกิ ฮารุกะ!! ยินดีที่ได้รู้จักจ้ะ!
คึก
นักเรียนชั้นม.3
คุซึโนกิ ฮารุกะ (14)

ถึงเป็นบ้านที่เก่าที่มีดีแค่กว้างก็เถอะ
แต่ก็มีอะไรที่น่าสนใจเหมือนกันนะ!
หึหึ! งั้นตามมาสิ! ทั้ง2คนเลย!
จะแนะนำภายในบ้านให้นะ!!
.....
ที่นี่เป็นห้องที่ใช้ปั้นพวกเครื่องปั้น!
ส่วนเตาเผานั้นอยู่ที่สวนด้านหลัง
โห! ยอดไปเลย ผมเพิ่งจะเคยเห็นแบบนี้เป็นครั้งแรกนี่แหละ!
คุณทวดของฉันเป็นช่างปั้นน่ะ
แน่นอนว่าไม่ได้เป็นคนที่มีฝีมือขนาดนักสะสมทั่วโลกให้ความสนใจอย่างคุซึริว ทาคุมิหรอก
ตระกูลคุซึโนกินี่เป็นช่างปั้นสืบทอดต่อกันมาหรือครับ? คุณฮารุกะ
ก็ทำนองนั้นแหละ! คุณปู่เองก็เป็นลูกศิษย์ของคุณทวด
แต่ว่าฝีมือไม่ค่อยดีนักหรอก! ส่วนพ่อก็แย่กว่านั้นอีก แต่ที่แย่ที่สุดก็คือพี่ชายฉันเอง!
ได้ยินนะ ฮารุกะ!
อ๊ะ....

พี่สึโยชิ!
หวาย...
บอกไว้ก่อนนะฮารุกะ!
ฉันไม่คิดจะจมปลักอยู่บ้านนอกนี่เป็นผู้สืบทอดช่างปั้นรุ่นที่4 หรอกนะ!
ถ้าอยากจะสืบทอดเตาเผาของพ่อล่ะก็เธอก็เป็นคนสืบทอดเองซะสิ?
ทำงานพาร์ทไทม์ คุซึโนกิ สึโยชิ (22)
อะไรกัน! มีแขกอยู่นะหยุดพูดสักทีเถอะ!
เฮอะ! อะไรกันเพื่อนๆของเธอเองรึ?
ทั้งที่วันพรุ่งนี้จะมีคนมาเยอะแยะต้องวุ่นวายแท้ๆ
หนวกหูกันจริง!!
ขอโทษนะ! คิวคุง ริวคุง!
เห็นอย่างนั้นแต่ก็เป็นพี่ฉันนะชื่อสึโยชิ
ดูท่าทางแล้วยอดแย่เลยใช่ไหมล่ะ?
รายนั้นไม่สนใจจะรับสืบทอดเลย!
ไม่เพียงแค่นั้นพอเผลอหน่อยเป็นต้องแอบเอาเครื่องปั้นของคุณทวดไปขาย....
บอกว่าจะเอาเงินนั่นไปขายเสื้อมือ2นำเข้าบ้างล่ะ จะสร้างหนังเป็นคนมีชื่อเสียงบ้างล่ะ แต่ว่าล้มเหลวก็เลยทิ้งงานครึ่งๆกลางๆหนีกลับมานี่แหละ!
แย่ซะมัดเลย! พอคิดว่าตานั่นเป็นพี่ของตัวเองน่ะ
อืม..ท่าทางลำบากน่าดูนะ....
เป็นแบบที่เห็นอยู่เป็นประจำนะ?
ขอถามอะไรอย่างได้ไหมครับ?
เอ๋....? อะไรล่ะ?
ที่เมื่อครู่ที่คุณสึโยชิบอกว่า"พรุ่งนี้จะวุ่น"น่ะ...

อ๋อ... เป็นวันที่จะทำความสะอาดพวกเครื่องปั้นทุก ๆครึ่งปีน่ะ!
พรุ่งนี้น่ะ!
วันทำความสะอาด?
ใช่แล้วล่ะ! อย่างพวกเครื่องปั้นของคุณทวดที่เสียไปแล้ว .....
หรือคอลเล็กชั่นของพวกช่างปั้นที่มีชื่อ..จะเอามาทำความสะอาดและตรวจสอบว่าไม่มีรอยแตกร้าวอะไร.....
เป็นวันที่พวกนักสะสมหรือนักวิจารณ์จะมาซื้อเอาไปด้วยน่ะ!
เพราะฉะนั้นพี่น่ะ
คงจะวางแผนอะไรอยู่อีกแน่เลย!
.....
ตึ้ง
โอ๊ย!
เสียงเมื่อกี้มัน...!?
มาจากทางโรงเก็บของเมื่อกี้นี้นี่!
เป็นอะไรไปหรือครับ!?
ตุบ
ตุบ

คุณยาย!
!!
อุ่ก.....
นะ... น... หน้าอก....!
แย่ล่ะสิ หัวใจนี่นา!
คุณฮารุกะ! เรียกรถพยาบาลด่วนเลยครับ!
อื้อ!
ฮารุกะ! มีอะไรกันน่ะ?
ปุบ ปุบ
!!
มะ... แม่ครับ!
อ๊ะ! พ่อคะ! คุณยายล้มลง...
ช่างปั้น
คุชิโนกิ โชโงะ (52)

ท..ทำใจดีๆ เอาไว้นะครับแม่ !!
ยาย! ห..หัวใจงั้นรึ !?
ตึก
อย่าขยับเขยื้อนจะดีกว่า !
ถ้าเป็นหัวใจล่ะก็ ต้องให้อยู่ในสภาพสงบนิ่ง!
งั้น... งั้นก็ต้องนวดหัวใจ .....
เดี๋ยวก่อน !!
ว่าไงนะ..!?
การนวดหัวใจไม่สมควรเป็นอย่างยิ่ง!
ดูจากอาการแล้วมีความเป็นไปได้สูงว่าเป็นอาการหายใจไม่ออกเพราะหัวใจพิการ
คุณยายหายใจไม่สะดวกใช่ไหมครับ?
อ.. อา...
ตีล่ะ! คิว! ช่วยหน่อยนะ!
ตอนที่หายใจไม่ออกถ้าให้นั่งพิงหลังจะรู้สึกสบายขึ้น !
อื้อ !
คุณยายพิงมาที่ผมก็ได้ครับ !
ข.. ขอบใจนะ.. อา... รู้สึกดีขึ้นแล้วล่ะ...
พวกแกคิดว่าตัวเองเป็นใครกัน!?
ทำเป็นมาออกคำสั่งในบ้านคนอื่นแบบนี้ ....!

พวกผม
เป็นนักเรียน
ของDDS
ครับ!
พั่บ
ไม่
ทราบว่า
พวกคุณ
รู้จักDDS
รีเปล่าครับ?

ดะ...
DDS
!
นักสืบชื่อดัง
ดัน โมริฮิโกะ
คนนั้น
.....!

พวกผมเรียนรู้
เกี่ยวกับ
เรื่องในกรณี
แบบนี้
มาบ้าง
ให้
พวกผม
จัดการ
เถอะครับ!
ข...
เข้าใจ
แล้ว
พวกฉัน
เอง
ถ้าเป็นDDS
ก็วางใจ
ให้จัดการ
ให้ได้!

...ชิ!
อยาก
จะทำ
อะไร
ก็เชิญ!!

.....
ฮึ-ฮึ!

โชคดีนะคะคุณยาย
นึกว่าจะเป็นอะไรไปแล้วซะอีก..
...เอ๋? อะไร... อะไร? อื้อ....
คุณยายบอกว่าอยากคุยกับริวคุงน่ะ
เอ๋? ผมหรือครับ?
มั๊บ
.....
ปกป้อง "ชิอุนริว" ด้วย
!
มีคนหมายปองสิ่งนั้นอยู่ .....
ถ้าฉันไม่อยู่ล่ะก็...
มันจะต้องถูกใครชิงไปแน่ .....!
ช่วยปกป้องด้วย .....!
ได้โปรด .....

คุณยาย.....
ที่ว่าให้ปกป้อง "ชิอุนริว" หมายความว่ายังไงกันนะ?
รึจะหมายถึงว่าคนชื่อสึโยชินั่นจะเอาไปขายทิ้ง?
ไม่ใช่แค่นั้นหรอก..
เอ๋?
ครั้งหนึ่งเคยเกิดเรื่องอย่างนี้ด้วย!
ปู่กับยายต่างทะเลาะกันด้วยเรื่องนี้เป็นประจำ
คุณจะทำอะไรน่ะ...
หนวกหูน่ะ!
"ชิอุนริว" บ้าบออะไรกันน่ะ!! ของแบบนี้น่ะ!
ทั้งพ่อและปู่ที่ตายไปเมื่อ7ปีก่อน..
ต่างก็เกลียด "ชิอุนริว" มากเลยล่ะ!

แปะ
หยุดนะ!! ถึงจะเป็นคุณก็เถอะ ฉันไม่ยอมให้.....
แฮ่ก
แฮ่ก
!?
ทำให้ "ชิอุนริว" นี่มีรอยแผลแม้แต่รอยเดียวหรอก!!
พ่อที่มองดูปู่กับย่าทะเลาะกันอย่างรุนแรง
ด้วยเรื่องของ "ชิอุนริว" อยู่เป็นประจำ
ก็เลยดูเหมือนจะเกลียด "ชิอุนริว" ไปด้วย
.....
เพราะอย่างนั้นบางทีพ่อก็พูดว่า..
ถ้าได้ทุบ "ชิอุนริว"นี่ให้แตกด้วยมือตัวเองล่ะก็
จะรู้สึกสะใจสักแค่ไหนกัน.....

วางใจเถอะครับ!
อะไรกันถ้าเกิดเรื่องล่ะก็ พอจะกลบเกลื่อนได้ว่า
หายไปเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ ไม่ก็บอกว่าใครสักคนทำแตกก็ได้
...อาผมจะส่งมอบ"ชิอุนริว"ให้กับคุณอย่างแน่นอน
แต่ว่าเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนขอให้จ่ายเป็นเงินสดนะครับ
ว่า
.....
เมื่ออยู่ต่อหน้าสายตาของแม่แล้วคงแสดงอะไรออกมาไม่ได้...
ดูเหมือนว่าคุณคุซีโนกิโซโงะจะเกลียด"ชิอุนริว"อยู่ด้วย...
ไม่ใช่แค่นั้นหรอก..
เห็นชัดเลยว่าจะขาย"ชิอุนริว"ช่วงที่คุณยายไม่อยู่!
ค...คนอะไรกันนี่ คนพี่ที่ชื่อสึโยชิอะไรนั่นน่ะ!
ศิลปะของคุซีริว ทาคุมินั้นมี"อะไรบางอย่าง"ที่ทำให้จิตใจของคนบิดเบี้ยวไป...!
แต่ใน"วันทำความสะอาด"พรุ่งนี้ จะต้องมีเรื่องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
.....
จะต้องปกป้องให้ได้....!
ทั้งฉันและริวเองก็เกือบตายด้วยคดีที่เกี่ยวข้องกับคุซีริว ทาคุมิเหมือนกัน...
นั่นสินะ....

ฉันจะทำคำขอร้องอย่างเอาจริงเอาจังของคุณยายคนนั้น
ให้สำเร็จลุล่วงให้ได้เลย!
ในฐานะนักเรียนของDDS.....!

ทุกท่านที่กรุณามาช่วยในวันนี้
เนื่องจากวันนี้มีฝนตกเล็กน้อย จึงขอให้ช่วยใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ห่อเครื่องปั้นทีละชิ้นด้วยนะครับ
ถ้าเป็นไปได้อย่าให้โดนฝนด้วยนะครับ

ส่วนเครื่องปั้นที่ประดับดอกไม้อยู่นั้น...
ไม่ใช่ผลงานศิลปะอะไรฉะนั้นไม่ต้องขนออกไปก็ได้ครับ
อา....
ต้องเช็กดูว่าใครจะเป็นคนขน "ชิอุนริว" ไว้ก่อน!

ถ้าหากคนที่ชื่อสึโยชิเป็นคนขนล่ะก็ ไม่ว่ายังไงก็ต้องห้ามให้ได้!
อา... เข้าใจแล้ว!

ขอโทษครับ คุณคุซึโนกิ
มีอะไรรึ?
พวกผมได้รับคำไหว้วานจากคุณยายว่าให้ช่วยปกป้อง "ชิอุนริว"
เพราะอย่างนั้นให้ผมเป็นคนขนย้าย "ชิอุนริว" จะได้ไหมครับ....!
...
เอาล่ะ เริ่มขนกันได้แล้วล่ะ!
ก่อนที่ฝนจะตกหนัก.....
ได้สิ!
ถ้าให้คนของDDSช่วยดูแลให้ล่ะก็ ผมเองก็วางใจ
แต่ว่ายังไงก็ช่วยระวังอย่าให้ตกนะครับ

ค่ะ ขอบคุณค่ะ!
ครืด
เอาล่ะ .....
ได้เวลาขนย้าย "ชิอุนริว" แล้วสินะ!
.....
เงี้ยว

หวา !!
แก่ก
โอ๊ะ โอ๊ะ !!
ตึก
กรี๊ด ...!!
กก
ฟู่... เซฟ..
เร่ เร่!
ระ... ระวังหน่อยล่ะ เครื่องปั้นของคุณทวดเองก็ ไม่ใช่ถูกๆ เหมือนกันนะ !
ร..ริวล่ะ ไม่เป็นไร ใช่ไหม ?
ไม่ เป็น ไร !
อยู่ ตรงนี้ เรียบร้อย ดี

.....
หมดแค่นี้แล้วสินะคะ?
อา... นี่เป็นชิ้นสุดท้ายแล้ว!
ชิ้นสุดท้าย... อือ! จำนวนครบพอดี!
ครืด
ในห้องจัดแสดงในโรงเก็บของไม่เหลือสักชิ้นแล้วค่ะคุณพ่อ! ไปดูมาแล้ว
อา... รู้แล้ว!
ยกแรกจบลงอย่างเรียบร้อยนะริว!
อา!
อ้าว?
งั้นเริ่มกันเลยนะ!

มะ... ไม่มี !!
"ชิอุนริว" หาย ไปไหน ก็ไม่รู้!

หายไป แล้ว !!

เอ๋? โกหก น่า !?
ไม่ใช่ว่า ยังค้างอยู่ ที่ห้องโน้น หรอกรึ ?

เรื่องแบบนั้น... ที่ห้องโน้น ไม่มีอะไร แล้ว!
แถม จำนวนที่ ขนออกมา ก็ตรงกัน พอดี .....

โธ่ว้อย! หลีกไป !!
!?
อ๊ะ... บ้าน่ะ !
ผมจำได้แน่ๆ ว่าเอา "ชิอุนริว" มาวางไว้ตรงนี้....!?
ไม่.. ไม่มี !
หายไปแล้ว ....!?
อะ... อะไรกันนี่....
นี่มันเรื่องอะไรกัน ?

"ชิอุนริว" ของ คุซึริว ทาคุมิ
หายไปราวกับภาพลวงตา!
มันหายไปไหนกันนะ...!?

WARNING

โรงเรียนนักสืบ Q

Story / Seimaru Amagi
Illust / Fumiya Satoh
แปล / ปัญชลี
แต่งภาพ / โฟกัสไลน์
อักษร / แม็กกรุ๊ป

บรรณาธิการบริหาร สมหมาย สระแก้ว
หัวหน้ากองบรรณาธิการ พิฐูร ตีรพัฒนพันธุ์
บรรณาธิการผู้ช่วย ยูริ, รงค์, นุช, นน, สิเรียม
หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม ศักดิ์ศิลป์ พุมมาพันธ์
กองบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ชิริอุสทีม ศักดิ์ศิลป์ พุมมาพันธ์ (หัวหน้า),
โฟกัสไลน์ทีม สุธนท์ ทัศนา (หัวหน้า), แฮปปี้เนสทีม บุญถึง เสียงใส (หัวหน้า)
นำ้สังข์, ณัฐกานต์, นกเล็ก, ศิริวรรณ, ไชยเนตร, ชัยพฤกษ์,วิชุดา, วาสนา,เกษม,
ไชยา, สมบัติ, วิศรุต, พัชรี, สันติ, ชาญณรงค์, พงษ์ชัย, สมประสิทธิ์, ประโชติ,
สุภารา, นิวัฒชระ, ชินวัฒน์, ธนพงษ์, รัตนาพร,เอกนรี, จิระศักดิ์(เป๊ก)
ฝ่ายอักษร อิสระ, รัตน์, แต้ม, แม็กกรุ๊ป
อาร์ตเวอร์ค เอี่ยม, ฟารุก, ประสิทธิ์, ลิน, อ้วน
ฝ่ายสมาชิก วรวรรณ วรวิทยานนท์
เรียงพิมพ์ แม็กกรุ๊ป
ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นายรุจเวส พรพิบูลย์

VIBULKIJ PUBLISHING GROUP

พิมพ์ที่ ห.ส.น. วิบูลย์กิจการพิมพ์ เลขที่ 22
ซอยวชิรธรรมสาธิต 36 ถนนสุขุมวิท 101/1 พระโขนง กรุงเทพฯ 10260
โทร. 0-2746-2477

คำชี้แจง หนังสือฉบับนี้ จัดทำขึ้นจาก ต้นฉบับภาษาญี่ปุ่น ซึ่งใช้วิธีอ่านจากขวาไปซ้าย แต่ตามธรรมเนียมไทย ใช้วิธีอ่านจากซ้ายไปขวาจึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เหมาะสม หากมีข้อบกพร่องประการใด ทีมงานต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย
บอกกล่าว ตัวละครและเรื่องที่ปรากฏในหนังสือฉบับนี้ เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อความบันเทิง ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่จริง
หมายเหตุ หนังสือฉบับนี้ได้รับลิขสิทธิ์การจัดทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากพบเห็นผู้ละเมิด ไม่ว่าจะเป็นการลอกเลียนตัวการ์ตูนหรือนำส่วนหนึ่งส่วนใดไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

TANTEI GAKUEN Q

(10)

November 30, 2004

TANTEI GUKUEN Q
© 2003 by Fumiya Satoh & Seimaru Amagi
All rights reserved.
First published in Japan in 2003 by Kodansha Ltd. Tokyo.
Thai version published by Vibulkij Publishing Group
under licence from Kodansha Ltd.

โรงเรียนนักสืบ Q
© 2546 โดย ฟูมิยะ ซาโต้ , เซย์มารุ อามางิ
พิมพ์ครั้งแรกภาคภาษาญี่ปุ่น เมื่อปี 2546
โดยบริษัท โคดันฉะ เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
จัดเตรียมภาคภาษาไทย โดย วิบูลย์กิจ พับลิชชิ่ง กรุ๊ป
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก บริษัท โคดันฉะ